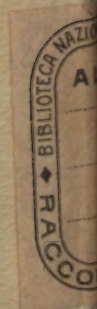

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald. 1.5.52.

26-

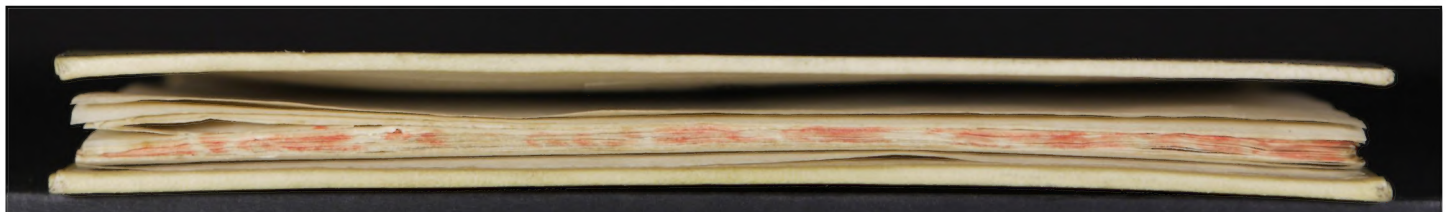

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald. 1.5.52

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.5.52

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald. I. 5. 52

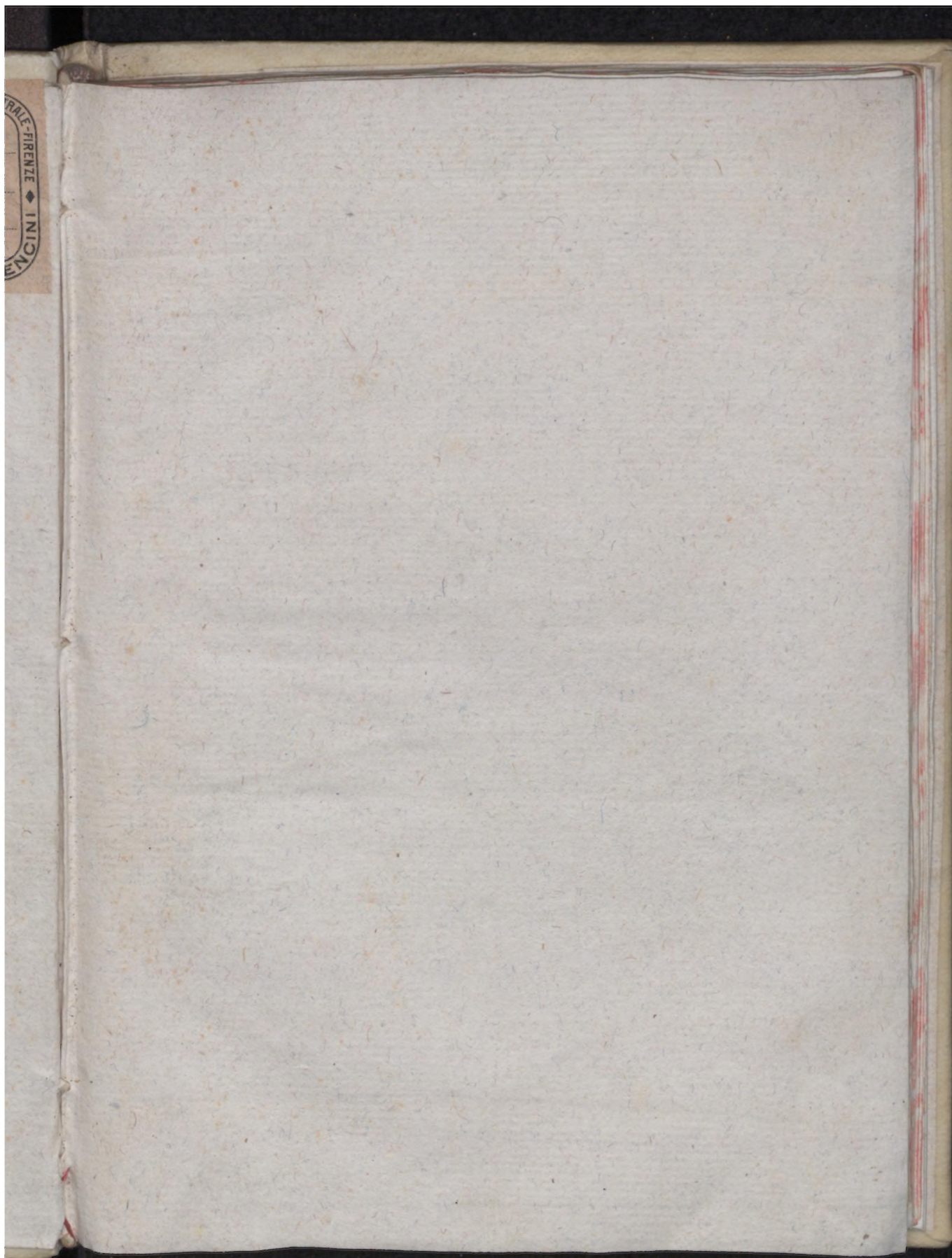
Ald. 1/5.

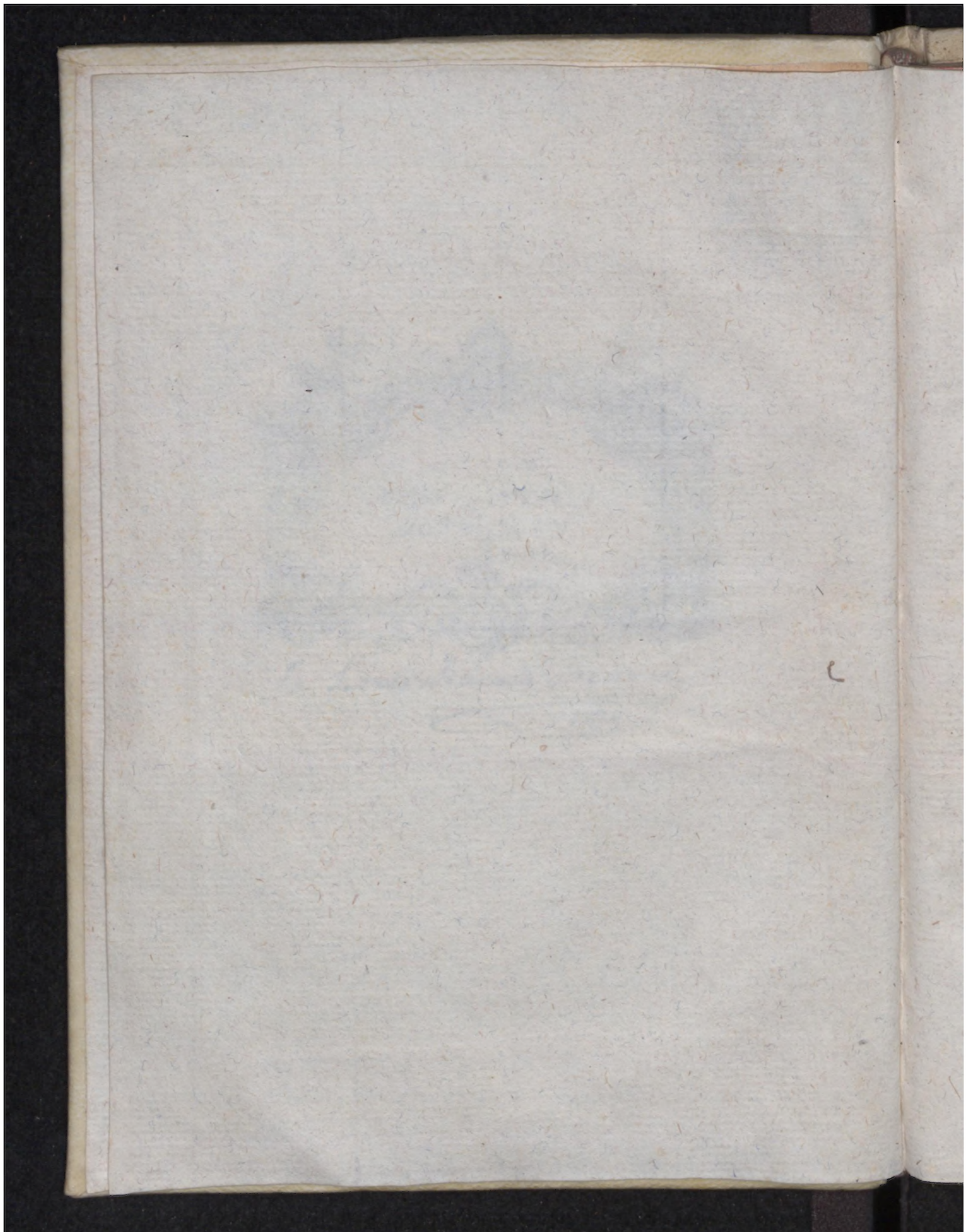

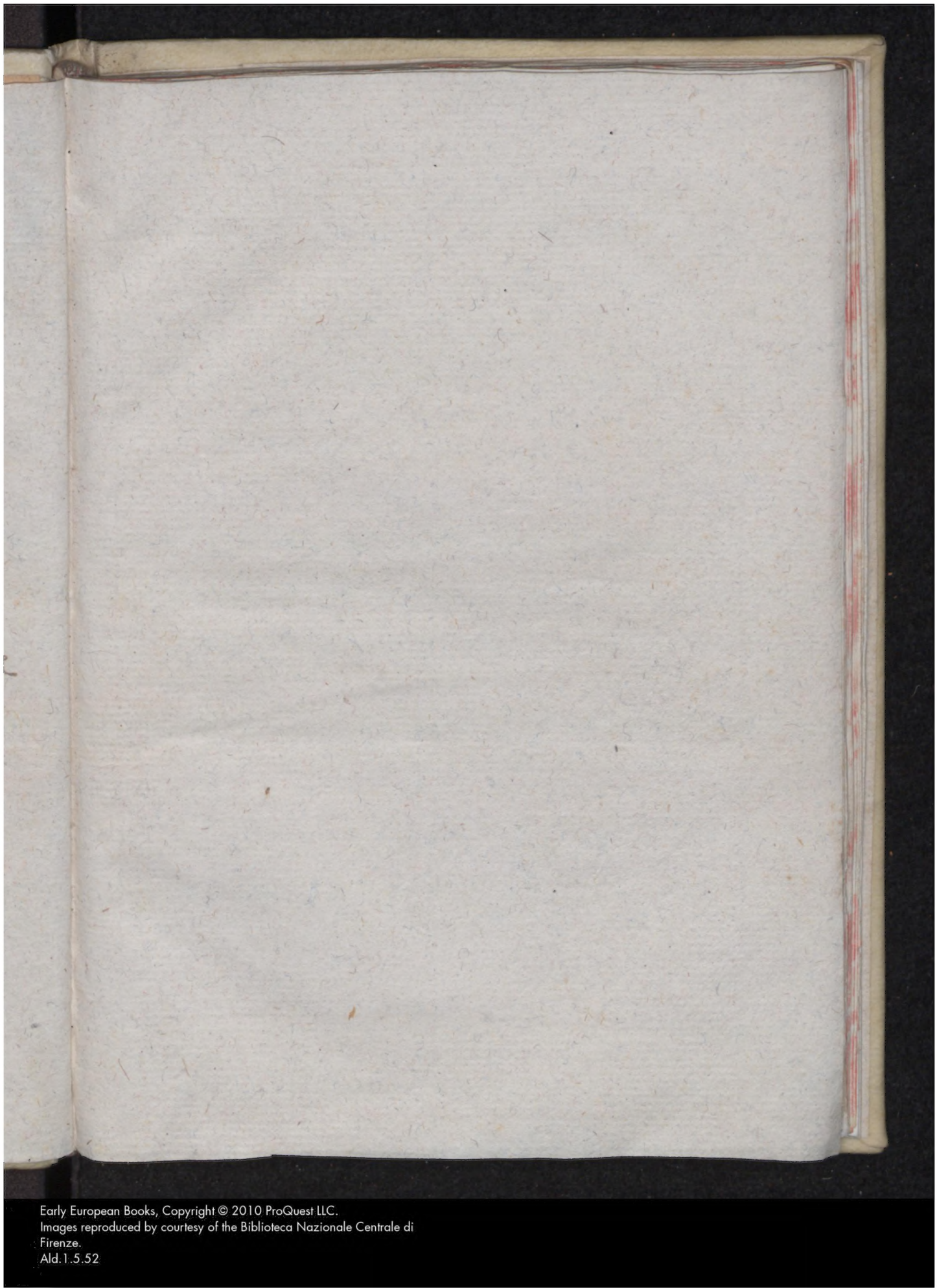
7

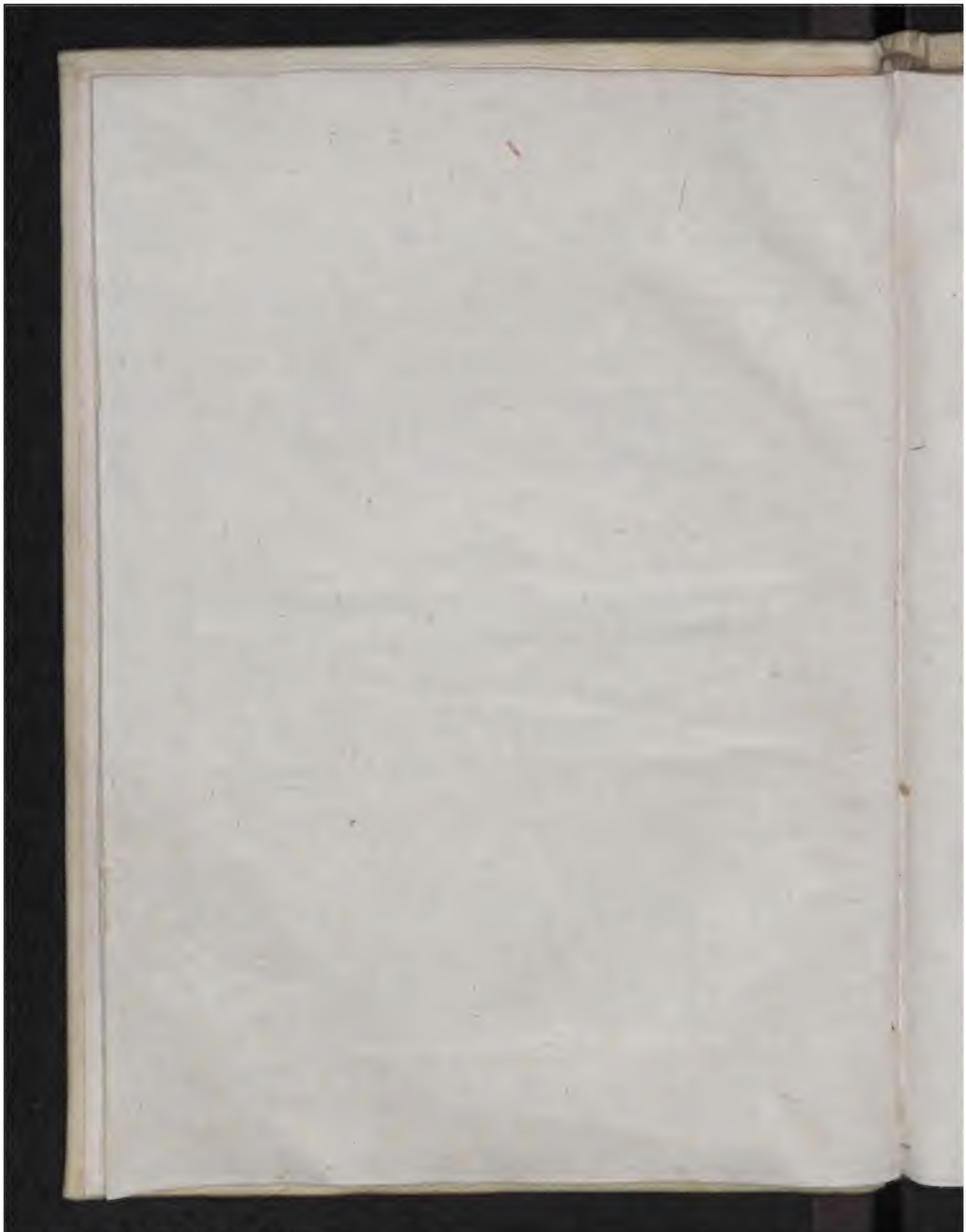

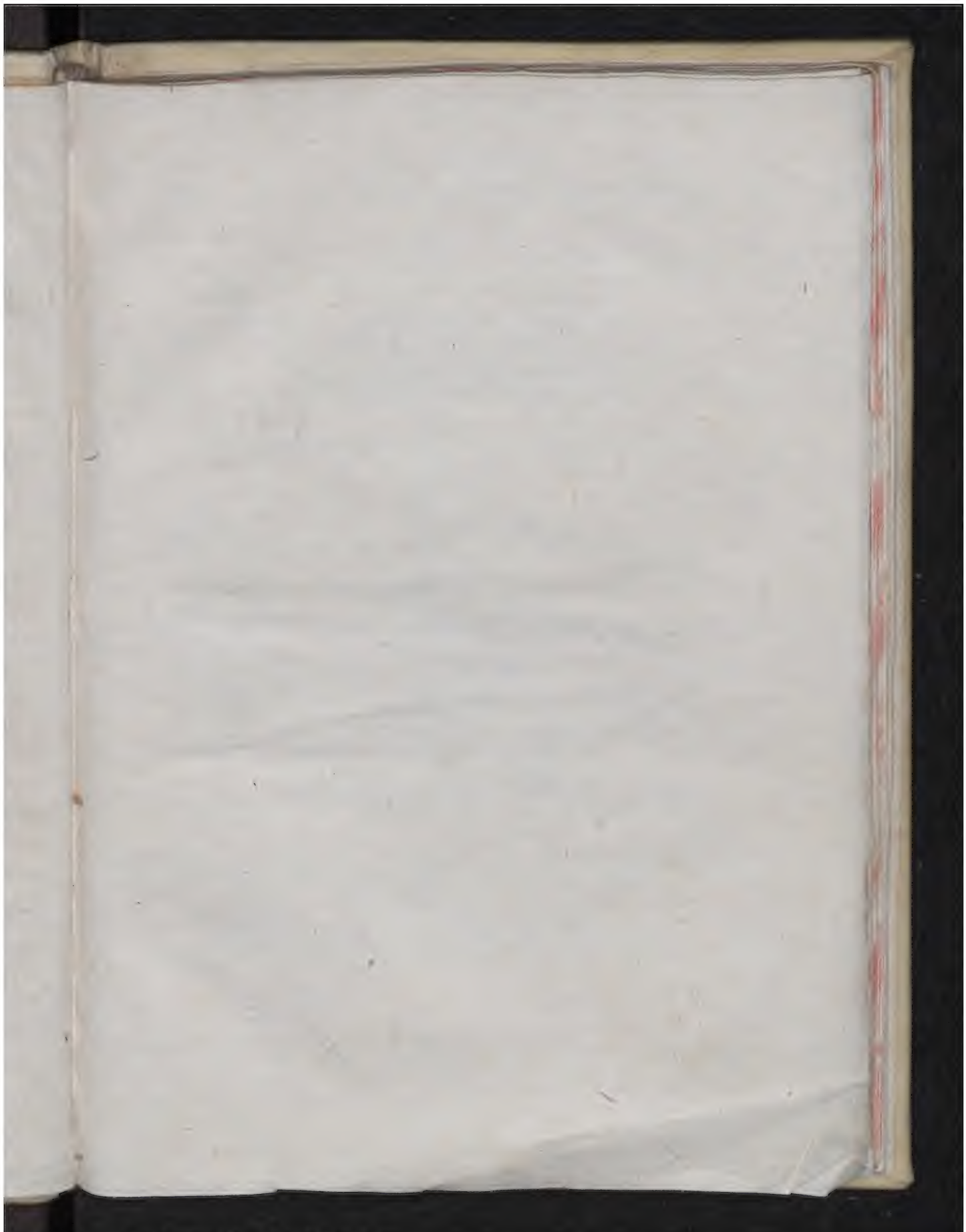
Ex Libris Joannis Nencini
1874

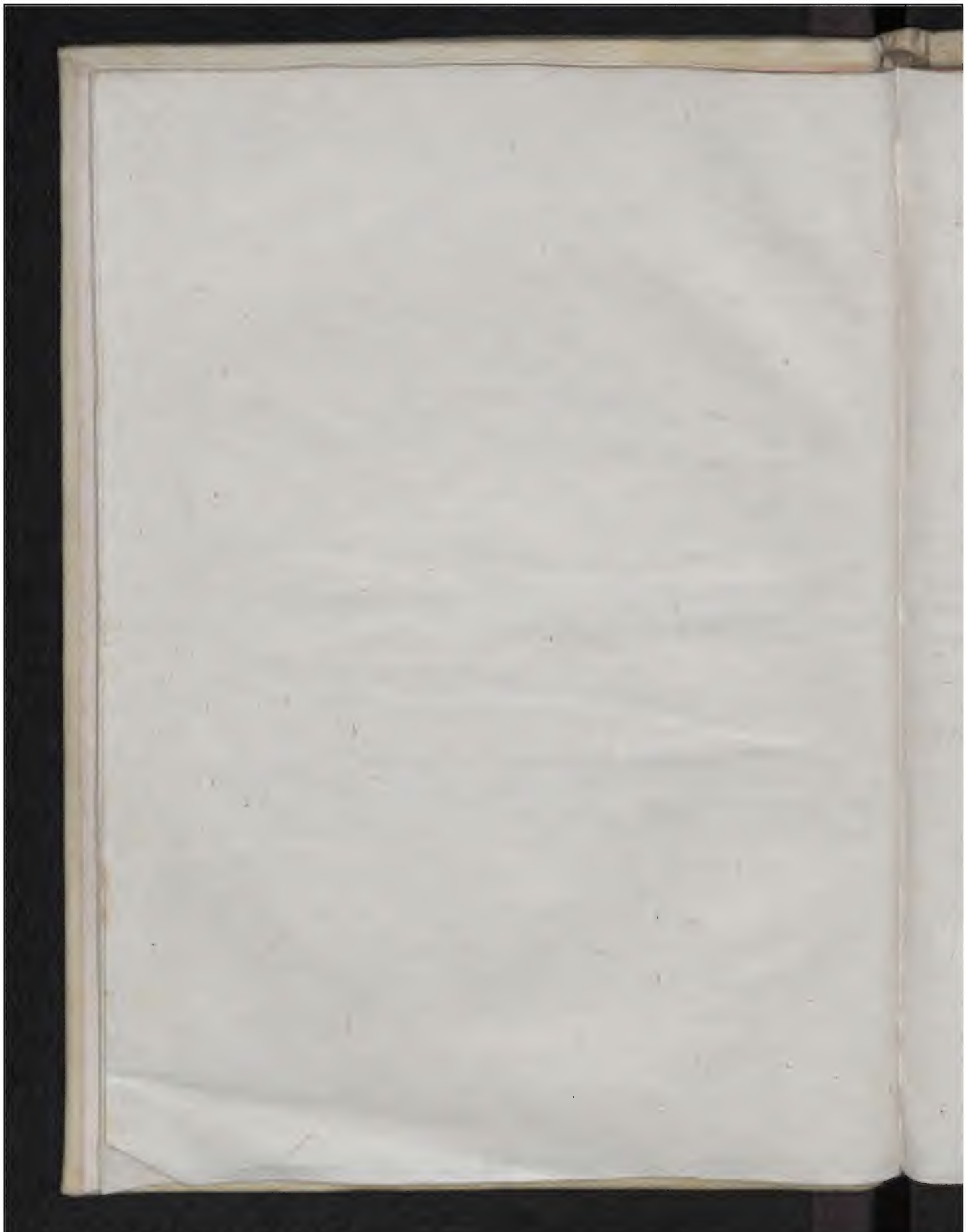

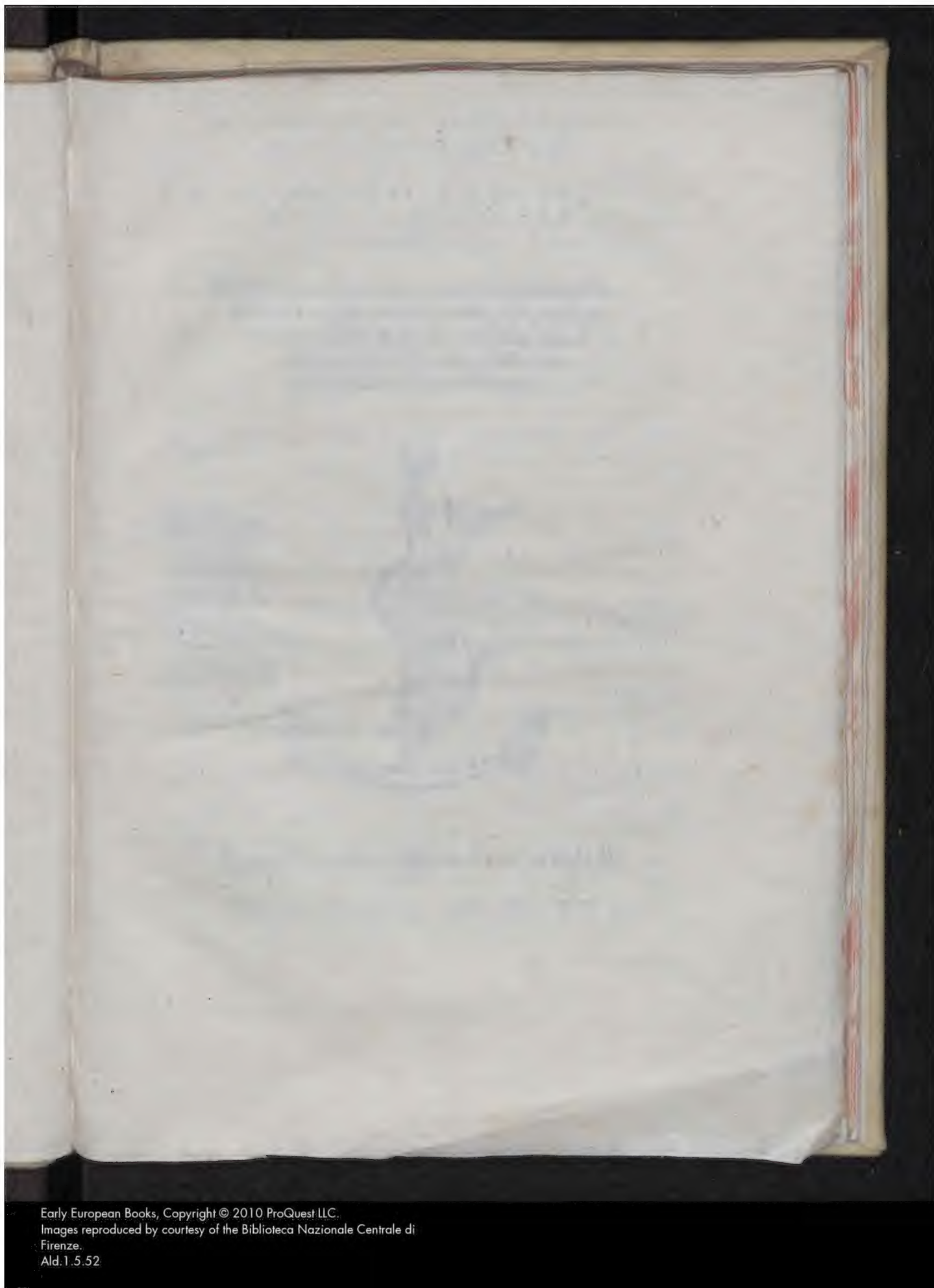

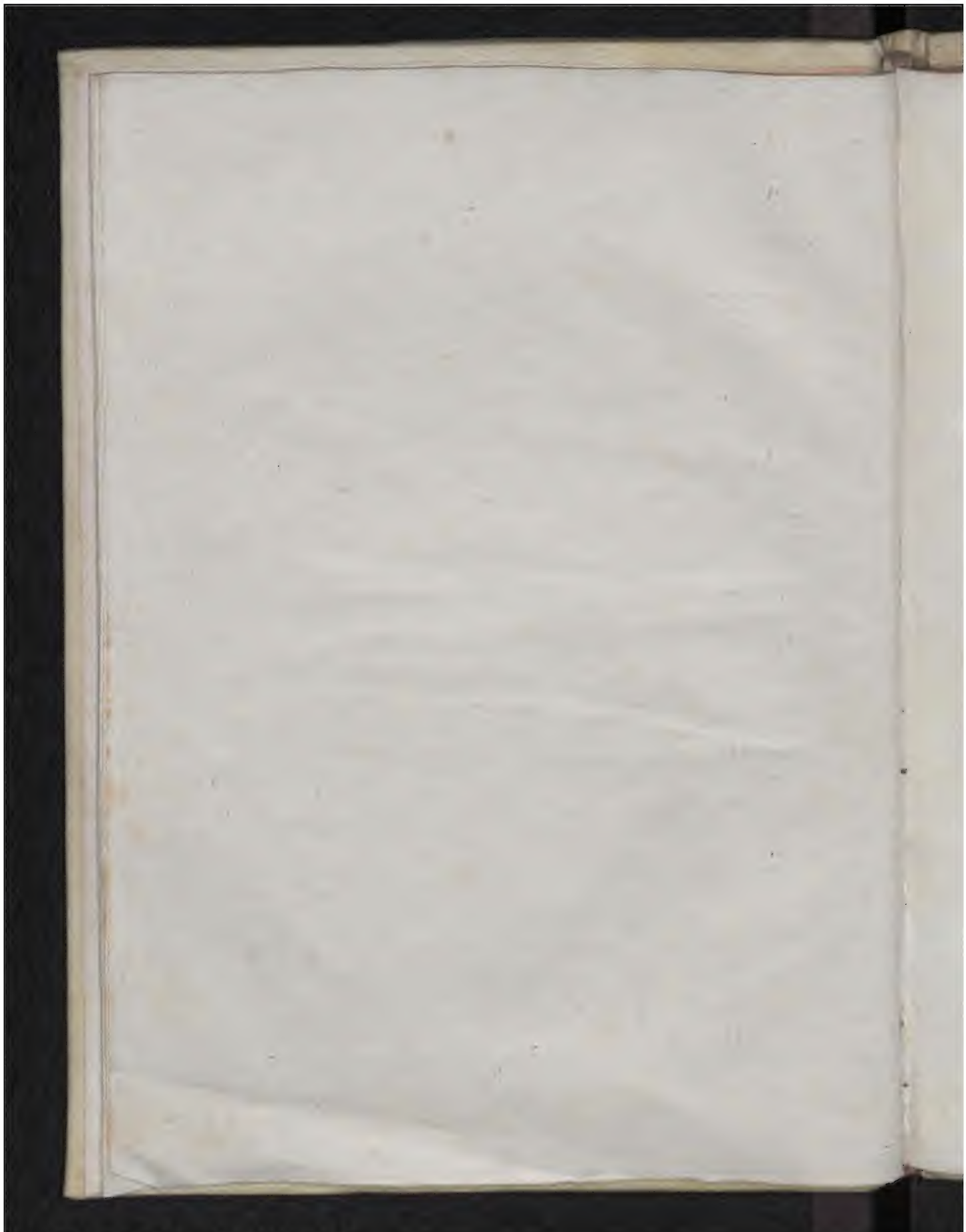

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ ΛΟΓΟΥ.

DIONYSII LONGINI
DE SVBLIMI GENERE
DICENDI.

In quo cum alia multa præclare sunt emendata,
tum ueterum poetarum uersus, qui, confusi
commixtiq; cum oratione soluta, minus
intelligentem lectorem fallere po-
terant, notati atque distincti.

Apud Paulum Manutium, Aldi F.
VENETIIS, M. D. LV.

ALBERTUS MAGNUS
DE SEPTIMA SENTENTIA

DE SEPTIMA SENTENTIA
RICHARDUS

In quo continetur septuaginta et sex sententiae
sanctae sententiae septuaginta et sex sententiae
sanctae sententiae septuaginta et sex sententiae
sanctae sententiae septuaginta et sex sententiae
sanctae sententiae septuaginta et sex sententiae

ALBERTUS MAGNUS
DE SEPTIMA SENTENTIA

ΠΑΥΛΟΣ Ο ΜΑΝΟΥΤΙΟΣ

Μιχαήλ ὡς σιλσίω, καρδιναλί τῷ πάνυ,
ὅν πρότερον.

Δ **ΙΠΛΗΝ** ὁφείλω σοι ἔχειν, τὴν μὲν μετὰ πολλῶν,
τὴν δ' ἰδίαν: ἐκείνῳ μὲν μετὰ πάντων, οἱ παιδείας
ἀντιποιοῦνται, ἥς σὺ σχεδὸν ἐκ παίδων πρεσβύτης
διατελείς ὢν, πᾶσι ἀπουδὴν τε καὶ περὶ θυμίας πα-
ρεχόμενος, ἐφ' ᾧ τε τὰ τῶν λόγων περὶ χωρεῖν, καὶ τὴν
καθ' ἑαυτὸν ἀρχαρχαίαν τάξιν, καὶ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης δι-
δακμονίας εἶχεν. καὶ δὲ ἔχειν ἰδίαν, καὶ χωρὶς τῶν ἄλλων ἔχω, ταύ-
την ἢ σὴ φιλανθρωπίαν, καὶ καλοκαγαθίαν ἐμοὶ ἐπέβαλεν, ἀνδρὸς
ριούρου σωηθείας ἀξιώσατο: οὐ πὶ ποθὲν νότον, ἢ πᾶσι μαχίον τε-
ρον, ἢ πρὸς πρῶς καὶ δόξης ἐπίδοσιν ὑποτιθεμένην ἀν' εἶν; πᾶσι
γὰρ τὴν οἰκουμένην τῇ σὴ φιλυμαθίᾳ, καὶ τῶν τῶν ἔργων ἀρεταῖς,
σοὶ, καὶ ἀπὸρ καὶ ἀπὸρ ἡλίου ἀκτίσι, πᾶσι φωτίζοντες, ἀνὰ πᾶσι
δογμαζόντες σε ἀμωσγέπως κατανεχόμενοι, καὶ τῶ σοὶ μετε-
λαμβάνειν φῶς. τοιγαρὶ Παῦλος ὁ μέγιστος ἀρχιερεὺς, διηνά-
τατος γὰρ ἀνδρῶν ἀπουδῶν γνώμῳ καὶ πρῶς, καὶ πρῶς
τῶν προποσῶν ἀρεταῖς; εἰς τὸ σεμνὸν ἐκείνο, καὶ ἰδὸν τῶν κερ-
δινάλεων σωηθῆναι μετὰ πᾶσι πᾶσι πᾶσι κατελέξατο, γέρας
μὲν οὐκ ἀποικίς τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἀρεταῖς ἀρδιδόν, κό-
σμον δὲ τῶ σωηθῆναι, καὶ κοινῶν ὠφέλειαν πᾶσι χριστιανοῖς πᾶσι
ποιοῦμενος. τὴν μὲν οὖν περὶ τὴν ἔχειν, ἰδὸν, κοινῇ σοι πάντες
ἀρχινομεν, ἐκωμμάζοντες ὁσημῶς; δογμαζόντες, διχόμενοι
τῶ θεῷ, ὥς τε τὴν πολυτελεσάτην δωρεάν, καὶ αὐτὸς ἡμῶν ἐδωρή-
σατο, (τὴν ἰδὸν σοὶ λέγω κεφαλῶν) ἐπὶ μακρότατον χρόνον δια-
τηρεῖν, καὶ σώζειν. διὰ τὴν δὲ, τὴν πρὸ ἐμοῦ σοι μόνον ὀφειλομέ-
νῳ, οὐτε λέγων, οὐτε γράφων, οὐτε ἄλλ' οὐδ' ὅπουν πρότερον, τῶ
σοὶ ἂν ἡ τε διωθήσεσθαι πέπεισμαι, ὥς κατ' ἀξίαν, καὶ κατὰ
νοῦν, καὶ γνώμῳ τὴν ἐμὴν ἀρδουῶναι. συλλογιζόμενος γὰρ τὴν ὑ-
ποδρυῖν σοὶ πρὸς ἐμὴν φιλανθρωπίαν, τὰ τε ἄλλα καὶ ἐκείνο ὑποδρυ-
ται, τῶ ἐμὴ νεώτερον ἐτ' ὄντα πρᾶξι κατεστάντων πρὸς τὸ τῶ πατρὸς
οἰκεῖον, καὶ καλὸν πρᾶξι μαζῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ὁδὸν, ὥς-
πὸρ ἐκείνος, μετῴντα, δόξαν μὲν ἐμαυτῷ, τοῖς δὲ φιλομαθέσιν ὡ-

φείλειαν προσκλήσασθαι, σὲ τῆς ἄλλων πάντων ἀνταρξίας, καὶ
ταμάλισα ἀξιοχρεῶν φανῶμαι. εἰκότως, καὶ προσκέντως. ὅ, τε
γὰρ ἀξίωμα τὸ σὸν οὐ μέλει ἐφορεῖ ῥοπήν ἀνασκοποῦν μοι τίς εἴη
ὁ νοσητὴς, καὶ πρὸς τὰ καλὰ τῆς ὁρῶν προβέπων, ὅτε πρὸς κλη-
σὶς αὐτῇ (δὸς γὰρ, δὸς μοι τὸ σὸν ἐπεικὲς, ὅς πορ' ὑπέλιφα,
κὴ τ' ἀλυσθεὺς ὑπάρχει, οὐτὼ πορ' σοὶ διαλέγεται) τῷ μὲν ἀναι-
μου πρὸς ἐνέβαλε γάρβαλον, τῇ δὲ ψυχῇ τῷ τέρψας εἰλικρινεῖς
πρέχεν. τῇ μὲν δεινότητι διαλάμπουσα, τῇ δὲ γλυκύτητι τῆς λόγων
καὶ τὸν νεότερον ἐκείνον ὑπερβάλλουσα,

τῇ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέει αὐτῇ,
ὡς ὁμηρὸς, τὰ σὰ παιδίον, σιωπῶν ἀλῶν, ἔφη. ἔτι μὲν καὶ ἐκεῖνο
μέμνημαι, μὴ θ' ὅσης παυδῆς τε, καὶ φιλοφροσυνῆς ῥώμης δ' ἐλ-
θόντα μ' ὑπεδέξω, εἰδὼν ἔρος ἑοῦ. καὶ ἅπαντα πρὸς ἀλλήλοισι διελ-
ξάμεθα πορ' πολλῶν, καὶ οὐ τῆς τυχόντων μαθημάτων, οἷς τῷ
διανοίαν τῷ σὸν πολυσιωτέραν ἀπάντων δημοκρατῶν, καὶ πρὸς π-
μωτέραν ἐξέρχασθαι. ὅτε δὴ με πᾶντα, καὶ καλὰ, καὶ τῷ
τῆς ἀρχαίων βιβλίοις οὐτὼ τε θεωρημένα, οὐκ ὀλίγα δ' ὑπερσυν-
τῶ. βωνομένητα διδάξας, ὡς οἷόν τε ὠφέλιπας. περὶ συμμελῶν
δέ με ἰουλίον εἶδον, τῷ μεγίστου ἀρχιδρέως, ἐν ῥώμῃ καὶ ἑλ-
ῶς πρὸς τε, καὶ τῷ τῷ εἰμοῖς τῷ ἐκείνου μεγαλοπρεπείαν ἐπ'
ὠφέλειαν τῆς φιλομαθῶν κοινῇ σιωπῶν, καὶ μακροχρόνιου τοῦ μὲν
ὑπερδιδάξας, ἀνδρὸς χρηστότατον, καὶ ζωῆς αἰώνιον, δι' ἀρετῶν, κὴ
καλοκαγαθίαν, ἀξιώτατον, ταμάλισα πρὸς ὅσον πρὸς καλοῦντος,
ἐκελοντῶν, καὶ αὐτὴ πᾶν γέλωσ' αὐτῶν ὑπέστη. οὐ μόνον προξώμε
μᾶλλον τὸν μεγίστον ἀρχιδρέα, ἐὰν ἐμοὶ βουλομένη ἦ, ἀλλὰ κὴ συμ-
πράξει αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ὄντων τῆς ἰδίων σιωπῶν (οὐκ ἄπο τῶ
τῶ σὸν πρὸς) ἐφ' ᾧ τὰ τῆς ἀρχαίων, ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τῷ τῷ βίον συμ-
φοραῖς ἡδὲ καὶ περὶ ταρμῶν χερδῶν, ἐπαναστάσει. ἡ γούμνος ἐν, καὶ
πορ' εἶδον αὐτὰ μετέθεσθαι οὐκ ἔξον, τῆς ἐμῆς γὰρ μὲν ἀνταρξίας δει-
γματι θῆναι ἐξενεκεῖν, ἀρξέλλω σοὶ ἑοῦ τὸ δῶρον μικρὸν, καὶ κα-
τὰ τῷ ἐμῷ μετρίότητά μᾶλλον, ἢ τῷ ὑπερδρόχῳ, καὶ τὸ ἀξίωμα
τὸ σὸν. λέει δὲ διονύσιον τὸ λογγῖνον πορ' ὑφ' οἷς τῷ λόγον, ἐλλοῦσα
συνπραξία, καὶ τῆς παλαιῶν, καὶ πάντων δοκίμων ὄντα, ὅς ἐν τῇ
πρὸ ἡμῶν τῇ βιοταξίῳ βιβλιοθήκῃ καὶ κεκρυμμένως ἀπένειθε.
ἡδὲ ὑπερσυντῶ τῷ χρόνῳ, ὡς πρὸς καὶ ἄλλαι χρησιμώταται βί-
βλοι,

3
ελοι, κατεβρώθη, καὶ φροῦδος ἐγένετο, εἰ μὴ πῆρσεν μοι τοῖς ἡμε-
τέροις τύποις αὐτὸν αἰανέειναι: ὅστις μὲν, ἴν', ὅση δυνάμεις, ὃ πά-
λαι ὑπέθηνω, τοῖς καλοῖς τῆς μαθημάτων συλλάβοιμι: ὅστις δ',
ὥστε τῆς ἐμῆς περὶ σέ διαθείσας, καὶ θόρα πείσας, καὶ τῆς λυγρῆς
μνήμης τῆς σῶν διδραχισίων τεκμήριον πῆραχθαι. νομίζω δέ σοι τὴν
εἰβλον περὶ ἡδονῶν ἐσεοδαί, οὐ μόνον ὡς ἐλλωτικῶν, ἐν ἐκείνῃ δη-
λονότι τῇ γλώτῃ διαπεπνημένῳ, ἧς αὐτὸς ἄκρος ὑδισήμων εἶ, καὶ
ἐν ἧ διατελῆς συγγράφων ἰζίσου τοῖς ἄλλοις, οἱ περὶ ἡδὴ χρόνον
κατ' ἀμφοτέρωθεν τυγχάνουσιν ὄντας περὶφανείς, ἀλλ' ὡς περὶ αὐτῶν
καλίστα τῆς τῆς λέγειν δυνάμεως θεωρήματα ποδὲν χρύσειον, καὶ
πρὸ ὁδὸς πω τῆς διεισκομμένων τεχνολόγων συμπωρηθημῶν. ὡς
ἠφελον ὁλοκληρεσθῶν, καὶ μὲν παλαιοῖς διορθωθεῖν ἀκριβεῖας
ἀρσεῖται. οὐ μὲν ἀλλ' ὅτι νῦν ἀδύνατον, ἐλπίζω δυνάτον οὐκ εἶς
μακρὰν, ἐν τε τυπωμένης ἡδὴ, ἐσεοδαί: καὶ τι τῆς ἐλπιόντων ὑπάρ-
ξιν ἀπὸ γράφων, ὃ αὐτὴν εἰς τ' ἀρχαῖον καὶ γνήσιον χῆμα τελείως
ἀρκαλλεῖται. τίωσ γὰρ μὴν ὁποιασοῦν ἰζιῶ, σὶ τε, καὶ πᾶσι τοῖς
φιλομαθῆσιν ἀσμεῖωσ αὐτὴν δωρῶμαι: καὶ σ' ἵκετ' ὁρῶ τηρεῖν, καὶ
διαφυλάττειν τὴν περὶ ἐμέ σου δύνοιαν, ἧς οὐδὲν τῆς ἄλλων ἀπάν-
των μοι πιμώτερον. Εἰς ἡμέρας. Εἰς ἐνεπιδόν, μεταχειτνιδόνος ἔστι
ἡδὴ δέκα, χιλιοσῶ, πεντακισσῶ, πεντηκισῶ πέμπτῳ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ ΛΟΓΟΥ.

Ο ΜΕΝ τῷ κεκλίον συγγραμμάπον, ὁ ποδὶ
ὑψοῖς συνετάξατο, ἀνασκοποῦντοίς ἡμῖν, ὡς
οἶδα, κοινῇ, προσέμιε τῶν περὶ αὐτῶν, ἡ-
πεινότῳ ἐφάνη τῆς ὅλης ἀποδείξεως, καὶ ἡ-
κιστα τῷ καίριον ἐφαπτόμενον, οὐ πολλὸν τε
ὠφέλειαν, ἢς μάλιστα δεῖ σιχαίνεσθαι τὸν γρά-
φοντα, ποδὶ ποιοῦν τοῖς ἐντυχάνουσιν. εἴτ' ἐπὶ πάσης τεχνολογίας
δυοῖν ἀπειτουμένων, περὶ τῶν μὲν, τῷ δεῖξαι, ἢ τὸ ἀποκείμενον,
διὰ τῶν δὲ τῇ τάξει, τῇ διωάμει δὲ κυριωτέρου, πῶς αὖ ἡμῖν αὐ-
τὸ εἶδη, καὶ δι' ὧν πινὼν μεθόδων κτητὸν γένει, ὁμοῦς ὁ κεκλίος,
ποῖον μὲν ἢ ὑπάρχει τὸ ὑψὺ λὸν, δεῖ μὲν ὅσον ὕψος, ὡς ἀγνοῶσι, πει-
ραζόμεναι δεικνύειν, τὸ δὲ, δι' ὅτου τῶν πρὸς αὐτῷ φύσει πρᾶξιν
ἰσχυομένη αὖ εἰς πρὸν μετέσται ἐπίδοσιν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ὡς οὐκ ἀ-
ναγκαῖον, πῆλιν. πολλὸν ἴσως τοῦτον μὲν τὸν ἀνδρα οὐχ οὐτως
ἀπιδάσκει τῷ ἐκλελόμενον, ὡς αὐτῆς τῆς ἐπινοίας, καὶ ἀποδοῖς
ἀξίον ἐπαινεῖν. ἐπεὶ δ' ἐνέκελόνσω καὶ ἡμᾶς πὶ ποδὶ ὑψοῖς πάντως
εἰσὶν ἡ ἀπομνημονεύσασθαι ἔχον, φάρε, εἴπῃ δὲ δοκῶν ἀνδράσι
πολιτικοῖς τε θεωρηκέναι χρῆσιν, ἐπισκεψάμεθα. αὐτὸς δ' ἡμῖν,
ἐγὼ γὰρ, τὰ ἐπὶ μέγας, ὡς πέφυκε, καὶ καὶ δὴ, σὺν ἐπικρινεῖς ἀλλοθί
σατα. οὐ γὰρ δὴ ὁ ἀκροατὴς, ἢ τοῖς ὁμοίον ἐχμεν, οὐ γὰρ δὴ
εἶπε, καὶ ἀλήθειαν. γράφων δὲ περὶ σέ, οὐκ ἔστιν παιδείας ἐπιστή-
μην, ἀλλὰ ἀπὸ πᾶσι καὶ τῷ δὲ πλεονέκων περὶ τῷ δὲ, ὡς
ἀκρότης, καὶ ὁμοχί τις λόγος ὅτι τὰ ὑψὺ, καὶ ποιητῶν τε οἱ μέγιστοι
καὶ συγγραφέων, οὐκ ἄλλοθεν, ἢ ἐν δὴν δὲ πρὶν ἐπὶ τὸν δὲ, καὶ
τοῖς αὐτῷ ποδὶ ἐβαλόν διελείας τὸν αἰῶνα. οὐ γὰρ εἰς πειθῶν εἶς
ἀκροατὴς, ἀλλ' εἰς ἑκάστω ἀρετῇ τῷ ἀποδιδόναι. πάντῃ δὲ ἐστὶ
ἐκπληξίς τῷ πιθανοῦ, καὶ τῷ πρὸς ἔχον ἀεικρατεῖ τὸ θαυμάσιον.
εἴγε τὸ μὲν πιθανόν, ὡς τὰ πρὸς, ἐφ' ἡμῖν: τοῦ δὲ δυνάμει, καὶ
βίαν ἀμαρτὴν περὶ τῶν, πάντῃ ἐπὶ τῷ ἀκροατῆς καὶ δὴ-
σαται. καὶ τῷ μὲν ἐμπειρίαν τῆς δυνάμει, καὶ τῷ τῷ πρᾶγμα-
των τάξιν, καὶ οἰκονομίαν οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐκ δυοῖν, ἐκ δὲ τῷ ὅλου
τῷ λόγῳ ὑψοῦς, μάλιστα ἐκφανομένην ὁρᾶμεν. ὑψὺ δὲ πον καί-
εἰς

ὑψοῖς
καὶ δὴ.

είως ὕψι καὶ τὰ, τε πρᾶγματα δύναι σκηπτοῦ πάντα διεφόρη-
 σεν, καὶ τὴν τῶ ῥήτορος δὲ τῆς ἀθρόαν ἐνδείξασθαι δάναμιν. ταῦτα
 γὰρ οἶμαι καὶ τὰ πρᾶγματα τῶν περὶ τὴν ἡδίστην καὶ αὐτὸς ἐν πεί-
 ραις ὑψηλῶς. ἡμῖν δὲ ἐκείνο διακρινέον ἐν ἀρχῇ, εἰ ἐστὶν ὑψισ-
 τος ἢ βᾶθυσ τέχνη. ἐπεὶ πινὺς ὅλως οἶοντα διηπατῆσαι τὰ τι-
 αῦτα ἀποτὰς εἰς τεχνικὰ πρᾶγματα. γινώσκω γὰρ φασὶ τὰ με-
 γαλοφυῶ, καὶ οὐ διδάκτα πρᾶττειν. καὶ μία τέχνη πρὸς ἀλλή-
 τῃ πεφυκέναι. χεῖρ τὴν τὰ φυσικὰ ὄργα, ὡς οἶοντα, καὶ τῷ παντὶ
 θεῷ τὰ κατὰ φύσιν, ταῦτα τεχνολογίαις καὶ τεχνικῶς διδόντα.
 ἐμὲ δὲ ἐλεγχέσθαι τὸ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἔχον φησὶ, εἰ ἐπὶ σκέλει τὸ πᾶν
 ἢ φύσις, ὡς πρὸς τὰ πολλὰ ἐν τοῖς παθητικοῖς καὶ διημερμένοις ἀλλό-
 νομον, οὕτως οὐκ εἰ καὶ οὐ πᾶν παντὸς ἀμέθοδον εἶναι φιλεῖ. καὶ
 ὅτι αὐτὴ μὲν πρῶτον πᾶν καὶ ἀρχὴ τῶν γινώσκων σοιχείον ἐστὶ πᾶν-
 των ὑφέστηκεν. ταῦτα δὲ προσήκοντα, καὶ τὸν ἐφ' ἐκείνου καιρὸν, ἐπὶ δὲ τῷ
 ἀπλανεστάτῃ ἀσκησὶν τε, καὶ χρῆσιν, ἵκανὴν προεῖσαι, καὶ σιωπῆσαι
 ἢ μέθοδος. καὶ ὡς ἐπικινδυνότατα αὐτὰ ἐφ' αὐτῇ, διὰ τὴν ἐπιστή-
 μης ἀσκήματα, καὶ ἀνδράγατα ἐκείνη, οὕτω τὰ μεγάλα ἐστὶ μύνη
 τῇ φορᾷ, καὶ ἀμαθεὶ τέλει λειπόμεινα. δεῖ γὰρ αὐτοῖς ὡς κέντρον περὶ
 λάμψας, οὕτω δὲ καὶ χαλινῶ. ὁ πρὸς γὰρ ὁ δημοσίου ἀπὸ τῆς κοινῆς
 τῆς ἀνθρώπων ἀρχαίνεσθαι εἶον, μέγιστον μὲν εἶναι τῶν ἀγαθῶν τὸ
 δύτυχεον. δούτορον, δὲ καὶ οὐκ ἐλαττόν τὸ εὖ βουλεύεσθαι, ὁ πρὸς
 οἷς αὐτὴ μὴ πᾶν, σιωπῆσαι πάντως καὶ θάτορον, τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ
 τῆς λόγων εἰποι

*

*

*

μὲν. ὡς ἡ μὲν

*

καὶ καμίνου χωσι μάκιστον σέλας.

εἰ γὰρ πινὺς οἶοντα ὅλομαι μύνον,

μῖαν πρᾶττειν πλεονέκτως χειμαρρῶον,

στῆναι πυρώσω, καὶ κατὰ θεράπευσσιν,

ναῦ δ' οὐ κεκράγ * εἰπω τὸ γινώσκον μέλος.

οὐ τεχνικὸν ἐπὶ ταῦτα. ἀλλὰ πρᾶττειν γὰρ, αἰ πλεονέκτως, καὶ πρὸς
 οὐρανὸν ὕψι, καὶ τὸν βορέαν ἀνελκύν ποιῆν, καὶ τὰ ἄλλα
 ἐξῆς. τε θάλασσαν γὰρ τῇ φράσει, καὶ τε θορβῆσαι ταῖς φαιτασίαις
 μάλλον, ἢ διδόντα. καὶ ἐκείνου αὐτῶς πρὸς αὐτὰς ἀναστροφῆς,
 ἐκ τοῦ φοβερῶς κατ' ὀλίγον ἁπλοῦς πρὸς τὸ ὀλίγον φρόνησιν,
 ὅπου

ὅπου δ' ἐν Ἰσχυρίδι, πρῶτον ἀπὸ κρητὸν φύσει, καὶ ἐπιδερμίνῳ σόμ-
φον, ὅμως τὸ πρῶτον μῆκος οἰδεῖν ἀσύνῃτως, χαλῇ γὰρ οἶσμι λό-
χοις ἀληθινοῖς ἀρμόσειν. τῶν δὲ καὶ τὰ τῷ λεοντίνου γοργίου γε-
λῶται, γράφοντες. ξέρης ὁ τῷ πόρῳ ζῶς: καὶ γύπες, ἐμψυχοί
τάφοι. καὶ ἕνα τῶν καλλιθέων, ὅντα οὐχ ὑψηλὰ, ἀλλὰ μετέω-
ρα: καὶ ἐπὶ μᾶλλον τὰ κλειτάρεχον. φλοιώδης γὰρ ὁ αὐτὸς, καὶ φυτῶν
καὶ τὸν σφοκλῆα,

μικροῖς μὲν ἀνίσκοις, φορεῖας δ' ἄλλας.

τὰ γὰρ μὲν ἀμφοκράτους τοιαῦτα, καὶ ἡγήσις, καὶ μάστιγος. πρὸς ταῦτα
γὰρ ἐν θουσιῶν ἐαυτοῖς δοκῶντες, οὐ βακχόουσι, ἀλλὰ παύσιν.
ἄλλως δ' οἶκον εἶναι οἰδεῖν, ἐν τοῖς μάλιστα δυσφυλακτέον φύσει
γὰρ ἅπαντες οἱ μεγάροις ἐπιμένοντες, φύγοντες ἀδανείας καὶ ξηρότη-
τος καὶ ἀγῶνισιν, οὐκ οἶδ' ὅπως τῶν τῶν ἀποφρόντων, πειθόμενοι δ'.

μικρὰ δὲ ἀφελισαίνην, ἀμάρτημι δὲ γένος.

κακοὶ δὲ οἱ καὶ τῶν σωμάτων, καὶ λόγων οἱ χαῖνοι καὶ ἀναλῆ-
θης, καὶ δὴ περὶ πόρῳ πρὸς ἡμᾶς εἰς τῶν ἀντίον. ἔδεν γὰρ (φασί) ξη-
ρότῳ ὑφωπικῶ. ἀλλὰ τὸ μὲν οἰδοῦν ἐσθλαίρην βέλει τὰ ὑψηλὰ:
τὸ δὲ μερακιώδης ἀπικρισὶ ὑπερῶν καὶ τῶν μεγάλων. τῶν πενόντων
ἐν ὅλῳ, καὶ μικροῦ ψυχῆ, καὶ τῶν ὄντων καὶ ἀρνησάτων. ὅτι ποτ'
οὐκ τὸ μερακιώδης ἐστίν; ἢ δὴ λὸν ὡς χαλαστικὴ νόσις, ἔσθλα πόρ-
οῖς ἀπὸ λήγου εἰς ψυχρότητα. ὁ λισαίνουσι δ' εἰς τῶν τῶν γένος
ὁρεγόμενοι μὲν τῶν πόρῳ, καὶ πεπνημένον, καὶ μάλιστα τῶν ἡδύων,
ἐπὶ κέλλοντες δὲ εἰς τοπικὸν καὶ κακὸν ἔχον. τῶν τῶν πρῶτον τῶν
τῶν πρὸς αὐτὸς εἰς τῶν παθητικῶν. ὁ πόρ ὁ θεόδωρος πρὸς τῶν
τῶν ἐκείλει. εἰσι δὲ πρὸς ἀκαρὸν καὶ κενόν, ἐν τῶν μὴ δὲ πρὸς τοῖς:
ἢ ἀμάρτην, ἐν τῶν μέλει δὲ. πρὸς τῶν, ὡς πόρ ἐκ μέσης, πινὲς εἰς τῶν
μικρὰ τῶν πρῶτον τῶν, ἴδια αὐτῶν καὶ χαλκῶν, πρὸς ἀφρόντων πρὸς.
εἰτα πρὸς ἔδεν πρὸς τῶν ἀκροατῶν ἀχρημονοῦσιν. εἰκότως: ἵζητι
κῶπες πρὸς οὐκ ἵζητι τῶν. πρὸς τῶν μὲν τῶν παθητικῶν, ἄλλοις
τῶν ἀπὸ τῶν τῶν. τῶν τῶν δὲ ὡς εἰς τῶν, λέγει δὲ τῶν ψυχῶν, πρὸς
τῶν ὁ ἡμέτερος, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα ἰσχυρὸς, καὶ πρὸς λόγων ἐπίστε
τῶν οὐκ ἀφορὸς, πολὺς τῶν, ἐπινουτικῶν, πρὸς ἄλλοις μὲν
ἐλεγκτικῶν τῶν ἀμάρτημάτων, ἀνὴρ πρὸς τῶν ἰδίων, ἔσθλα δὲ τῶν
τῶν τῶν ἐκείλει νοήσεις ἀεὶ κινεῖν, πρὸς τῶν ἐκπύων εἰς τὸ παιδα-
ριώδεις τῶν. πρὸς τῶν οὐκ ἀπὸ τῶν ἐν τῶν δὲ. εἰπεὶ δὲ τὰ πρὸς τῶν

β

περίλαβον

20 πρὸς λαβὸν ὁ κεκίλιος, ἐπαινῶν ἀλέξανδρον τὸν μέγαν. ὅς τιν' ἀ-
 21 σίαν ὄλλω, φησὶν, ἐν ἐλάττωσι πρὸς λαβὸν ἐπέσιν, ἢ ὅσοις τὸν ἑσθλὸν
 22 πρὸς πόδας πολέμου πανηγυρικὸν λόγον ἱερῶτατος ἔρχεται. θαυ-
 23 μασιὰ γὰρ τῶ μακεδόνος, ἢ πρὸς τὸν σοφιστὴν σύγκρισις. δῆλον γὰρ ὡ-
 24 σόμε, ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι δὲ εὖ τὸν πλὺ τῶ ἱσχυράτου κατ' ἀν-
 25 δρείαν ἐλείποντο: ἐπειδὴ οἱ μὲν βιάκοντα ἐπέσι μεσώλῳ πρὸς λα-
 26 βον, ὃ τὸν πανηγυρικὸν ἐν μήνοισι δέκα συνετάξατο. τοῖς δὲ ἀθη-
 27 ναίοις ἀλοῦσι ποδὶ σικελίαν, ἵνα τὸν ἐπιφωνεῖ; ὅτι εἰς τὸν ὁρ-
 28 μῶν ἀσεβήσαντες, καὶ ποδὶ σικελίαν τεσθλὸν τὰ ἀγάματα, δὲ τῶ
 29 ἐδωκεν δίκην. οὐχ ἡκιστα δὲ ἐν ἀνδρά, ὅς ἀπὸ τῶ πρῶτονι θέντος
 30 δὲ πατέρων ὡς, ὁρμηκράτην τὸν ὁρμῶνος. ὥστε θαυμάζειν με-
 31 τέρωντιαν ἐν διστε, πῶς οὐ καὶ εἰς διονύσιον γράφει τὸν τύραννον.
 32 εἰπεὶ γὰρ εἰς τὸν δία καὶ τὸν Ἡρακλέα δυαθεῖς ἐχέτω, δὲ τῶ αὐ-
 33 τὸν δίων καὶ Ἡρακλείδης τινὲς τυραννίδα ἀφείλαντο. καὶ καὶ τὴν δὲ ποδὶ
 34 τιμαίου λέγειν; ὅπου γὰρ καὶ οἱ ἥρωες ἐκείνοι, (ἐξοφῶντα λέγω καὶ
 35 πλάτων) καὶ τοῖς γὰρ τῆς σωκράτους ὄντες παλαίεστος, ὁμῶς δὲ
 36 τὰ οὐτως μικροχρησῶν, ἐαυτῶν ποτε ἐπὶ λαμβάνοντο. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῇ
 37 λακεδαιμονίᾳ γράφει περὶ τῆς. ἐκείνων γοῶν ἢ τὸν μὲν ἀν' φωνῶν
 38 ἀνέσταις, ἢ τῶν λιθίνων, ἢ τὸν δὲ ἀν' ὁμματα μεταστρέψαις, ἢ τῶ
 39 χαλκῶν: αἰδημονεστέρως δὲ ἀν' αὐτῶν ἡγήσασθαι καὶ αὐτῶν τῶ ἐν τῶ
 40 θαλμοῖς πρὸς τῶν. ἀμνησκράτει καὶ ἐξοφῶντι ἐπεπετῶς ἐν τῶ
 41 ὀφθαλμοῖς ἢ μὲν κέρως λέγειν πρὸς τῶν αἰδημονεστέρως. οἷον δὲ, Ἡρά-
 42 κλεις, τὸ τῶς ἀπάντων ἐξῆς κέρως αἰδημονεστέρως εἶναι πεπεισται. ὅπου
 43 φασὶν οὐδενὶ οὐτως ἐν σημειώσασθαι τινὲς πινῶν ἀναιδέων, ὡς ἐν τῶ
 44 ὀφθαλμοῖς. διὸ ποδὶ ὁμηρος τὸν ἱταμὸν, οἶνοβαρὲς, κινὸς ὁμμάτ' ἐ-
 45 χων, φησὶν. ὁ μὲν τοῖς ἱταμοῖς, ὡς φωρεῖν πινὸς ἐφαπτόμενος, οὐδὲ
 46 εὖ ἐξοφῶντι τὸ ψυχρὸν κατέλιπεν. φησὶ γοῶν τῶ ἀγαθο-
 47 κλέως, καὶ τὸ πλὺ ἀνέμην, ἐπὶ τῶν δεδρημένῳ, ἐν τῶ ἀναιδελυπῆ-
 48 ρίων ἀρπάσσειν ἀπελθεῖν. ὅτις ἀν' ἐποίησεν, ἐν ὀφθαλμοῖς κέρως,
 49 μὴ πρὸς, ἐχων; τὴν δὲ ὅτ' ἄλλα θεῖος πλάτων, τῶ δὲ λατὸς δὲ
 50 λων εἰπεῖν, γράφειν τῶ, φησὶν, ἐν τοῖς ἰσοῖς ἀήσοις κυπαριτῆ-
 51 νας μνήμας. καὶ πάλιν, ποδὶ δὲ τειχῶν, ὡς μέγιστε, ἐν εὐμπε-
 52 ροίμῳ ἀν' τῇ ἀσάρτῃ, καὶ βόλῃ ἐν ἐν τῇ γῇ καὶ κατέμεινα τὰ
 53 τείχη, καὶ μὴ ἐπανίσταται. καὶ τὸ Ἡροδότειον οὐ πρὸς, τὸ φάναι
 54 τῶ καλὸς γυναικὸς, ἀληθινὸς ὀφθαλμῶν. καὶ γὰρ ἐχει π-

να πῆραμυθίαν. οἱ γὰρ πρὸς αὐτῷ ταυτί λείποντες εἰσὶν οἱ βάρβαροι,
 καὶ ἐν μέθῃ. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοιούτων προσώπων διέ μικροψυχίαν,
 καλὸν ἀρχιμονεῖν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἅπαντα τῶν μὲν τοι τὰ οὐτως
 ἄσμενα, δια μίαν ἐμφνέται τοῖς λόγοις αἴτιαν, διὰ δ' ἐπὶ τοῖς νοή-
 σεις καινόωσιν. πρὸς δ' ὅθι μάλιστα κρυβαντιαῖσιν οἱ νῦν. ἀφ' ὧν
 γὰρ ἡμῖν τὰ γὰρ, ἔχον ἀπ' αὐτῶν τούτων καὶ τὰ κακὰ γίνεσθαι
 ψιλῇ. ὅθεν ἐπίφορον εἰς σωτηριάζων κατ' ἑξῆς τῶν τὰ τε καὶ ἄλλη
 τῆς ὁμιλίας, καὶ τὰ ὑψί, καὶ πρὸς τοῖς αἰῶνα, καὶ αὐ-
 τὰ τῶν κατὰ πόρ τῆς ἐπιτυχίας, οὕτως ἀρχαὶ καὶ ἄποθέσεις
 καὶ τῶν ἐν αἰνίαν κατὰ τῶν. τοιούτων πῶς καὶ αἱ ἁπλοῦς, καὶ
 τὰ πλεονεκτικὰ. δειξομένη δ' ἐν τοῖς ἐπειτὰ τὸ κίνδυνον ὃν ἔχειν εἰ-
 κασιν. διότι ἀναγκαῖον ἦν διαπορεῖν, καὶ ἁπλοῦς, δι' ὅτου τῶ
 που τοῖς ἀνακεκραμέναις κατὰ τῶν ὑψηλοῖς ἐκφύγειν ἀν' ὁ-
 ναίμεθα. ἔσται δὲ ὡς οἷος εἰ πῶς πῶς ποιεῖται μὲν ἐν πρώτοις κα-
 θαρὰ τῶ κατ' ἀλήθειαν ὑψί, ἐπιστήμῃ, καὶ ἐπικρίσει. καὶ τοι
 τὸ πᾶν γὰρ δύσλητον. ἡ γὰρ τῆς λόγων κρίσις, πολλῶς ὅτι πεί-
 ρας τελευτῶν ἐπιλήνημα. οὐ μὲν ἀλλ', ὡς εἰπεῖν ἐν πᾶσι λέ-
 ματι, ἐν τούτῳ πρὸς ἴσως πῶς διάγνωσιν αὐτῶν οὐκ ἀδύνατον πρ-
 εῖναι. εἰ δὲναι καὶ ψιλῇ, διότι κατὰ πόρ καὶ τῷ κοινῷ βίῳ, οὐ-
 δὲν ὑπάρχει μέγα, οὐ τὸ κατὰ φρονεῖν ὅτι μέγα, οἷς πλοῦτοι, πικρὰ,
 δόξα, τυραννίδες, καὶ ὅσα δὲ ἄλλα ἔχει πλὴν τὸ ἔξωθεν προστά-
 γωνοῦμενον, οὐκ ἀν' τῷ γὰρ φρονίμῳ δόξαν ἀγαθὰ ἁπλοῦς ἀλλοιῶντα,
 ὧν αὐτὸ τὸ πρὸς φρονεῖν ἀγαθὸν οὐ μέγιστον. θαυμάζει γὰρ τῶ
 ἐχόντων οὐκ ἀμᾶλλον τοῖς διακρίνουσιν ἔχειν, καὶ διὰ μεγαλοψυχίαν
 ἁπλοῦς ἀλλοιῶντα. τῇ δὲ πῶς καὶ τῶν διημελῶν ἐν ποιήμασι καὶ λό-
 γοις ἐπισκεπτόν. μὴ ἵνα μεγάλους φαντασίαν ἔχοντα ἢ πλὴν πρὸς
 κείνῃ τὸ εἶναι πρὸς ἀπλοῦς ἀπλοῦς, ἀλλὰ πῶς δὲ, ἄλλως οὐκ
 σκοιὸ χαῖνα, ὧν τῶ θαυμάζειν τὸ πρὸς φρονεῖν οὐκ ἐνέδρον. φνῶσι
 γὰρ πῶς ἁπλῶς τ' ἀληθείας ὑψί, ἐπικρίσει, ἡ μὲν ἢ ψυχὴ, καὶ
 γὰρ ὅτι πᾶν λαμβάνει πλοῦς καὶ χαρὰς καὶ μεγαλο-
 χίας, ὡς αὐτὴ γλυνήσας ὅτι πρὸς ἡκουσεν. ὅταν οὖν ὑπ' αἰσθρόσ ἐμ-
 φρονοῦ καὶ ἐμπίρου λόγων πολλάκις ἀκονόμενον ἢ πρὸς μεγαλο-
 φροσύνῃ πῶς ψυχὴν μὴ σωδιαπθῇ, μὴ δ' ἐκαταλείπη τῇ διανοίᾳ
 πλοῦς τῶ λεγομένου τὸ ἀναθεωρούμενον, πῶς δ' αὖ τὸ σωχεῖς
 ἐπισκοπῇ, εἰς ἀπαύεσιν, οὐκ ἀν' ἐτ' ἀληθείας ὑψί, εἰν μέγιστον
 6 2 τῆς

τῆς ἀκροῦς σωζόμενον. ὥς γὰρ τῷ ὄντι μέγα. οὐ πολλὸ μὲν ἢ ἀνα-
 θεώρησις, δύσκολος δὲ, μάλλον. διὰ δυνάμεις ἢ κατεξανασίσεις. ἰ-
 σχυρὰ δὲ ἢ μνήμη, καὶ δυσεξάλειπτος. ὅλως δὲ καλὰ νόμιξε ὕψι, καὶ
 ἀληθινὰ, τὰ διαπαντὸς ἀρέσκοντα, καὶ πᾶσιν. ὅταν γὰρ τοῖς ἀπὸ
 διαφόρων ἐπιτηδουμάτων, βίων, ζήλων, ἡλικιών, λόγων, εὐπ-,
 καὶ ταυτὸν ἅμα ποδὶ τῆς αὐτῆς ἀπασι δοκῇ, ὅθ' ἢ ὕψι ἀσυμφώνων ὡς
 κρείσσι καὶ συνηχθεῖσις τῷ ὡδὶ τῷ θαυμαζομένῳ πῖσιν ἰσχυρὰν
 λαμβάνει, καὶ ἀναμυλῶν. ἐπεὶ δὲ πέντε, ὡς αὖ εἴποι τις, πηγαί
 πνέες εἰσιν αἱ τῆς ὑψιμορίας ῥοιμώταται, περὶ υποκειμένης ὡς ποδὶ
 ἐδάφους πνός κοινού τῶν πέντε ταύταις ἰδέαις, τῆς ἐν τῷ λέγειν
 δυνάμεως, ἥς ὅλως χωρὶς οὐδέν: περὶ γὰρ καὶ κράτιστον τὸ
 ποδὶ τῶν νοήσεων ἀδρεπόμενον (ὡς καὶ τῶν ποδὶ ξυνοφάνους ὡρι-
 σάμεθα) δούτορον δὲ τὸ σφοδρόν καὶ ἐν τοιαύταις πᾶσι: ἀλλ' αἱ
 μὲν δύο αὐτὰ τῶν ὑψιμορίας καὶ τὸ πλεόν αὐτῶν ἐστὶν συστάσεις, αἱ
 λοιπαὶ δὲ ἡδὴ καὶ διὰ τέχνης, ἥ, τε πῶς τῶν χιμῶν πλάσις, δις-
 σὰ δέπου τῶν, τὰ μὲν, νοήσεως, θάτορα δὲ λέξεως, ὥς δὲ
 τοῖς ἢ γλυνκῶ φράσις, ἥς μέρη πάλιν ὀνομάτων τε ἐκλογῇ, καὶ
 ἢ τοπικῇ καὶ πεποιημένη λέξις: πέμπτη δὲ μεγάλῃ αἰτία καὶ συγ-
 κλείουσα τὰ περὶ αὐτῆς ἅπαντα, ἢ ἐν ἀξιώματι καὶ διαρρῶσι σω-
 θεσις: φῶς δὲ τὰ ἐμπόριον ἐκείνη καὶ ἐκείνη ἰδέαν τῶν τοιαύτων
 ἡρώμεθα: τοῦτον περὶ πόντες, ὅτι τῶν πέντε μορίων ὁ κεκίλιος ἐστὶν
 ἢ πῶς ἐλπιεν, ὡς καὶ τὰ πᾶσι ἀμύσει. ἀλλ' εἰ μὲν, ὡς εὐπ-, ταυτ' ἀμ-
 φω, ὅ, τε ὕψι, καὶ τὰ παθητικόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πάντι σωτὴρ
 τὰ ἀλλήλοισ, καὶ συμπεφυκέναι, διαμῶνται. καὶ γὰρ πᾶσι
 τινὰ διεσῶται ὕψι, καὶ ταπεινὰ οὐρίσκονται, καὶ τὰ ποδὶ οἰκῶ, λυ-
 παι, φόβοι, καὶ ἐμπάλιν πολλὰ ὕψι διὰ πᾶσι, ὡς, πρὸς μυρίους
 ἄλλοις, καὶ τὰ ποδὶ τῶν ἀλωάδων τῷ ποιητῇ πρᾶτε ὁλημένηα.

ὅσων ἐπ' οὐλύμπω μέμασιν θέμεν. ἀλλ' ἀρ' ἐπ' ὅσῃ

πάλιον εἰνοσίφυλλον, ἢ οὐρανὸς ἀμείβετο εἶν.

καὶ τὸ τοῖς ἐπὶ μεῖζον ὥς φερόμενον,

καὶ νύκεν ὕψι τελευτᾷ.

πρᾶγμα μὲν τοῖς ῥήτοσι τὰ ἐκώμια, καὶ τὰ κριτικὰ, καὶ ἐπιθε-
 κτικὰ τὸν μὲν ὅκον, καὶ τὸ ὕψι ὅσον ὅσον ἀπαντὸς περιέχει: πᾶσι
 δὲ χιρῶν καὶ τὸ πλεόν. ὅθεν ἢ καὶ τῶν ῥητόρων οἱ ποδὶ παθεῖς
 ἐκωμῆσται, ἢ ἐμπάλιν οἱ ἐπαινετικοὶ ποδὶ παθεῖς. εἰδ' αὖ πᾶ-

λιν

λιν ἕξ ὅλου μὴ εὐόμισεν ὁ κεκίλιος τὸ ἐμπαθεῖν τὰ ὑψηλὰ καὶ στω-
 πλεῖν, καὶ διὰ τὸ οὐχ ἠρήθη μνήμης ἄξιον, πάννυ διηπάτηται.
 θαρρόν γ' ἀφορεῖται μὲν αὖ, ὥς οὐδὲν οὕτως ὥς τὸ γλινκίον πύ-
 ρος, εὐδα χη, μεγαλήτορον, ὥς πρὸς ἑπὶ μανίας πινός καὶ πνύ-
 ματος εὐθουσιαστικῶς ἐκπνέον, καὶ οἰονεὶ φοιβάζον τὸς λόγους. οὐ
 μὲν ἄλλ' ἐπεὶ τὴν κραλίστην μοῖραν ἐπέχει τῆς ἁλῶν τὸ πρῶτον, λέ-
 γω δὲ τὸ μεγαλόφυνος, χη κἀνταῦθα, εἰ καὶ δωρητὸν τὸ περὶ γμα
 μάλλον, ἢ κτητὸν, ὁ μὲν, καὶ ὅσον οἶόν τε, τῆς ψυχῆς ἀνὰ ἑαίφην
 πρὸς τὰ μέγιστα. καὶ ὥς πρὸς ἐκπνέον αἰεὶ ποιεῖν γλινκίον πρῶτον
 ματος * ἵνα φήσει τὸ γν; γέγραφα πον καὶ ἐτόρωθι
 τὸ τοιοῦτον ὑψος μεγαλοφροσύνης ἀπὸ χημα. ὅθεν καὶ φωνῆς διὰ
 θαυμάζεται καὶ ψαλὴ καὶ ἐαυτῷ ἢ δυνόια δι' αὐτὸς μεγαλόφρον.
 ὥς ἢ τῆς αἰαντος ἐννεκία σιωπῇ, μέγα καὶ παντὸς ὑψηλότερον λό-
 γου. πρῶτον οὖν τὸ, ἕξ οὐ γίνεταί, περὶ τοῦ θεοῦ πάντως ἀναγ-
 καῖον, ὥς, ἔχειν τὸν ἀληθινὸν ἠθὺρα μὴ ταπεινὸν φρόνημα, καὶ ἀγν-
 νέος. οὐδὲ γ' οἶόν τε μικρὰ, καὶ δυνάστηται, φρονούντας καὶ ἰδιότη-
 δόοντας πρὸς ὅσον τὸν βίον, θαυμαστὸν καὶ τὸ παντὸς αἰαντος
 ἕξενεκεῖν ἄξιον. μεγάλοι δὲ οἱ λόγοι τούτων καὶ τὸ εἶκος, ὡς αὖ
 ἐμβριθεῖς ὡς αἰ εὐνοιαί. τῶν καὶ εἰς τὸς μάλιστα φρονηματίζουσιν ἐμ-
 πίπτει τὰ ὑπερφυῖα. ὁ γ' πρὸς πρὸς μὲν φησὶν, ἔγω μὲν ἠρκέστης,
 *

τὸ ἐπ' οὐρανὸν ἀπὸ γῆς διάστημα. καὶ τὸ τ' αὖ εἰποι πρὸς οὐ μάλλον
 τῆς οὐρανοῦ, ἢ οὐρανοῦ, μέτρον. ὡς ἀπὸ μόνον γὰρ τὸ ἡσιόδειον ἐπὶ τῆς ἀ-
 χλινος. εἴγε ἡσιόδου καὶ τὴν ἀπὸ τῆς θεῶν.

τῆς ἐκ μὲν ἐνδὸν μύθου ῥέον.

εἰ δὲ θήνόν ἐπὶ τῆς εἰδωλόν, ἀλλὰ μισήτ'. ὁ δὲ ὑπερμεγέθυνη τὰ δαι-
 μόνια. ὅσον δὲ ἡ δροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.

ἢ μύθος ἐκ σκοπιῇ, λούσων. ἐπὶ οἶνοπα πόντον,

ἥσαν ὑπερφύσκεισι θεῶν ὑψαύχενος ἵπποι.

τὴν ὁρμὴν αὐτῆς κοσμητικῶς διαστήματα καὶ ταμεῖται. ἕξ οὖν οὐκ αὖ εἰ-
 κῶτως διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς μεγέθους ἐπὶ φθίγγει, ὅτι αὖ δις
 ἐξῆς ἐφορμήσωσιν οἱ τῆς θεῶν ἵπποι, οὐκέθ' ἐν ῥήσοισιν ἐκ κόσμῳ τῶ-
 γν; ὑπερφυῖα καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα.

ἀμφὶ δὲ ἐσάλπηγεν μέγας οὐρανός, οὐ λυμπός τε.

ἔδιδεσεν δὲ ὑπὲρ ὅθεν ἀναξ ἐν ὄρω ἀίδωνός.

δείξ

δείξας δ' ἐκ θρόνου ἄλθ', καὶ ἰάχε, μὴ οἱ εἴπειτα
 γαῖαν ἀνὰ ῥῆξαι ποσειδάων ἐν οὐσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητῶν καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
 σμῆρδαλέ', οὐρώεντα, τά τε συγέουσιν θεοὶ πόρ.
 ἐπιβλέπεις ἑταῖρε, ὥς, ἀνὰ ῥῆγνυ μύτης μὲν ἐκ βάθρων γῆς, αὐτοῦ
 δὲ γυμναμένους τερτάρου, ἀνὰ ἑσπῆν δὲ ὅλας κ' ἰδέσθαι τὴν κόσμον λαμ-
 βάνοντος, πάνθ' ἅμα, οὐρανὸς, ἄδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα
 τῇ ῥ' τε συμπλομῇ καὶ συγκαίνωδ' οὐ μάχη; ἀλλὰ ταῦτα φοβόρα
 μὲν, πολλὸν ἄλλ' εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, παντάπασιν
 ἔθια καὶ οὐ σώζοντα τὸ πρῆπον. ὁμηρος γὰρ μοι δοκεῖ, πρῶτον δὲ
 ἐραύματα, θεῶν χάσεις, πτωχεύουσιν, δάκρυα, δεσμά, πάθ' ἀπεί-
 ρυρτα, ὅς μιν ἑστὶ τῶν ἰλιακῶν ἀνθρώπων, ὅν' ἔσθ' τῇ δυνάμει, θεοῦ
 πεποιθέναι, ὅς θεοὺς δὲ ἀνθρώπων. ἀλλ' ἡμῖν μὲν δυσδαίμονος
 σιν ἀπ' αἵματι λιμὸν κακῶν ὁ θάνατος, τῶν θεῶν δ' οὐ πῶς φόνος,
 ἀλλὰ πῶς ἀτυχίαν ἐποίησεν αἰώνιον. πολλὸν δὲ τῶν πόδ' ἔτι θεομα-
 χίαν ἀμείνω, τὰ ὅσα ἄχραντον καὶ μέγα τὸ δαίμνιον, ὥς ἀλ-
 θῶς, κ' ἄκρατον παρέστησιν. οἷα (πολλοῖς δὲ περὶ ἡμῶν ὁ ῥ' ἔστι
 γασταρ) τὰ ἑστὶ τῶ ποσειδῶνος:

ἦ με δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη:

καὶ κερυφαί, ἦ ὧν τε πόλεις, καὶ νῆες ἀχαιῶν

ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι ποσειδάωνος ἰόντες.

βῆ δ' ἐλάαν ἑστὶν κνῆματ': ἀταλλὰ δὲ κῆτε ὑπ' αὐτοῦ

πάντοθεν ἐκ κοιλῆς, οὐδ' ἡ γνῶνισεν ἀνὰ ταῖς.

γῆθοσι δὲ δάχρυα δίδασκε. τοὶ δὲ πέτοντο.

ταῦτα κ' ὁ τῶν ἰουδαίων θεομοθέτης, οὐχ ὁ τυχὼν ἀνὴρ, ἐπειδὴ πῶς
 τῶ θεῷ δυνάμει καὶ πῶς ἀξίαν ἐγνώρισε, καὶ ἐφίλων, οὐδ' οὐκ ἐπὶ τῇ
 εἰσβολῇ γράφας τὴν νόμον, εἶπεν ὁ θεὸς, φησὶ, ἴ; γινέσθω φῶς, κ' ἐγέ-
 νητο: γινέσθω γῆ, καὶ ἐγένετο. οὐκ ὁ χληρὸς ἀν' ἴσως ἑταῖρε δόξαμι,
 εἴ ἐπ' ἡ ποιητῶν, κ' τῶν ἀνθρώπων πρῶτον δὲ μετὰ τὸν χρόνον, ὥς
 εἰς τὰ ἡρώεα μεγάλῃ στωιμαίνεσθαι ἐδίξει. ἀχλὺς ἀφ' ἧς κ' νύξ' ἀπει-
 ρος αὐτῶν πῶς ἑλκύνων ἐπέχει μάχην. εἴθ' αὖθις ὁ αἰὶς ἀμνησάντων,

ἔδ' ἅπαντες, φησὶν,

ἀλλὰ σὺ ἔλθαι ὑπ' ἡδὸς ἡμῶν ἀχαιῶν,

ποίνων δ' αἰθρῶν, δὸς δ' ὁ φθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,

εἴ δὲ φάει καὶ ὀλεσθῆναι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΔΟΥΡΙΝΟΥ

μῶς ὁμῆρον. πολλὴν ἐν ἅπασιν ἑστῶτος ἐξῆς τῆ περικλυτοῦ κρατεῖ τῇ
 μυθικῇ. πῆξέβλεν δ' εἰς ταῦθ' ὥς ἔφην, ἵνα δείξαιμι, ὥς εἰς λῆρον
 ἐνίοτε ῥᾶσεν καὶ τὴν ἀπαμύων τὰ μεγαλοφυῆ πῆξέβλεν : οἷα
 τὰ ποδὶ τὸν ἀσκόν, καὶ τὸν ἐκ κίρκης συφορεβούμενος, ὅς ὁ ζώϊλος
 ἐφ' ἡ χερσὶν κλαίοντα : καὶ τὸν ἑσπέρῳ πελάδων ὡς νεοσσὸν πῆξ-
 ῥεφόμενον δια : καὶ τὸν ἐπὶ τῆ ναυαγίου δέχ' ἡμέρας ἄσπιν : τὰ, τὰ
 ποδὶ τὴν μνηστροφονίαν ἀπίθανα. τί γὰρ αὖ ἄλλο φήσαιμι τῶν
 ἢ τῶ ὄντι τῆ διὸς ἐνύπνια ; δολυτόρου δὲ ἐνέκερ περισσορέω τὰ
 καὶ τὴν ὁδύσειαν, ὅπως ἢ σοι γνώριμον ὡς ἡ ἀπαμύων τῆ πα-
 ροῖς ἐν τῇς μεγάλοις συγγραφούσι, καὶ ποιητῶς εἰς ἡθοῦς ἐκλυ-
 τῶν. τριαὺν τὰ γὰρ πον τὰ ποδὶ τὴν ὁδυσσεὺς ἡθικῶς αὐτῷ εἰο-
 λογούμενα οἰκίαν, οἷον ἐκωφεία ἴσ' ὅτιν ἡθολογούμενη. φέρε νῶν,
 εἴπ' καὶ ἑτέρων ἔχοντι ἡθολογούμενη ποιῆν τῶν λόγους δυνάμενον, ἐπι-
 σκεψάμεθα. οὐκ οὖν ἐπειδὴ πᾶσι τῇς περὶ γὰρ φέρεται σιωπῶν
 ἵνα μέρη τῶν ἡθικῶς σιωπῶντα, ὅς ἀνέκτος γένοιτ' αὖ ἡμῖν ἡ-
 θολογούμενη, τὸ τῆς ἐκδορμῶν ἐκλέγειν αὐτὰ καὶ ἐκλέγειν, καὶ
 τῶν τῆ περὶ ἄλλῃ ἐπιστῶν δέσει, καὶ τὰ πᾶσι ἐν τῷ πᾶσι, ποιῆν δυ-
 νατοῦ. τὸ μὲν γὰρ τῆ ἐκδορμῶν τῆς λημμάτων τὸν ἀνδροατῶν, τὸ δὲ τῆ
 πυκνώσει τῆς ἐκδορμῶν περὶ γὰρ τῶν. οἷα ἡ ἐκδορμῶν τὰ συμβαί-
 νοντα τῶν ὁδυσσεὺς μανίας παθήματα ἐκ τῆς πῆξ' ἐκδορμῶν καὶ ἐκ
 τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐκδορμῶν λαμβάνει. πῶν δὲ τὴν ἀνδροατῶν
 δείκνυται ; ὅτι τὰ ἀνδροατῶν αὐτῆς καὶ ἑσπέρῳ τῶν δεινῶν καὶ ἐκλέ-
 ξαι, καὶ εἰς ἄλλῃ σιωπῶν.

φαίνεταί μοι κείνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν' ἢ μὲν, ὅς τις ἐναντίος τῇ
 ἰζάνῃ, καὶ πολλοῖον ἀδυφώνου
 σὺν ὑπακούῃ,

καὶ γὰρ ἡμερῶν, ἥ, μοι τὰν
 κῆρδαν ἐν σῆθισιν ἐπῶσαν.

ὡς ἴδον σ', ὡς ἐρόγαν ἐμοὶ γὰρ αὐδᾶς
 οὐδὲν ἐθ' ἡκῆ :

ἀλλὰ καμμένῳ γλῶσσ' ἐάγ' : ἐν δὲ λεπτοῖς

αὐτῇ καὶ χροῖ. πῶν ἑσπέρῳ δεινῶν μακέν :

ὁμμάσιν δι' οὐδὲν ὄρημα : βομβοῦσ'

ἐν δ' ἀνδροατῶν :

καὶ δὲ

καθ' ἴσως. ἄνθρωπος χέεται. Τόμος δὲ
 πᾶσιν αἰρεῖ· χλωροτόν δὲ ποίᾳσ·
 ἐμὲ· τε θναῖναι δ' ὀλίγον δεῖται
 φαίνοντα ἄπνους.

ἀλλὰ πᾶν ὁλματόν· ἐπεὶ πένητα. ὁ θάυμαζος ὡς ὑπὲρ
 αὐτὸ τὸ πᾶν. ἄνθρωπος, τὸς ἀνθρώπους, τὴν γλῶσσαν, τὸς ὁφθαλμούς, τὴν
 χροάν, πᾶν ὡς ἀλλότρια διοχέμενα ἐπιζητεῖ· καὶ καθ' ὑπερβαλλούσας
 ἅμα ψύχεται, κέεται, ἀλγίζει, φρονεῖ· ἢ ἂν φοβεῖται, ἢ ἢ ὀλίγον
 τε θνησκέν. ἵνα μὴ εὐτί περὶ αὐτὸ πᾶσιν φαίνονται· παθῶν δὲ σιωπῶ
 δος. πᾶντα μὲν τὰ χεῖρα γίνεται περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ἢ λῆψις δὲ, ὡς
 ἐφύω, τῆς ἀκρῶν, καὶ ἢ εἰς ταυτὸ σιωπῶντες, ἀπειράτοις τὴν ὕψος
 γὰρ. ὁ περὶ, οἶμαι, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς χειμῶνων ὅσον ὁ ποιητὴς ἐκλαμ-
 βάνει τῆς πρᾶξις θναῖναι τὰ χαλεπώτατα. ὁ μὲν γὰρ τὰ ἀει-
 μάσπεια ποιῶντος, ἐκεῖνα οἶται θναῖναι,

θαυμῶν ἢ μὲν καὶ ὅσοι μέγα φρεσὶν ἡμετέρῃσιν·
 αὐτοὺς ὅς ὑδωρ ναῖσιν ἀπὸ χρόνος ἐν πελάγεσσιν·
 διδύμοι πνέες εἰσιν· ἐχρῶσι γὰρ ὄρεα πονηρά·
 ὁμματ' ἐν ἄστροισι, ἄνθρωπον δὲ ἐν πόντῳ ἐχρῶσιν.
 ἢ που πολλὰ θεοῖσι φίλος αἰὶα χεῖρας ἐχρῶτες,
 οὐχέτοις ἀπλάγχθοισι κακῶς ἀναβαλλομένοισι.
 παρὶ μὲν οἶμαι δῆλον, ὡς πλείον αὐτοῖς ἔχει τὰ λεγόμενα, καὶ ἢ
 δέος. ὁ δὲ ὁμηρὸς πῶς· εὐ γὰρ ἀπὸ πολλῶν λεγέσθω,
 ἐν δὲ πᾶσι ὡς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νῆϊ πέσῃ·
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνέμοισι φέρεται, ἢ δὲ τὰ πᾶσι
 ἄνθρωπον ὑπεκρύπτει, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἵστω ἐμπερέμεται, τομέουσι δὲ τε φρεσὶ ναυτοῦ
 διειδιότες, τυτθὸν γὰρ ὑπὲρ ἐκθανάτιο φέρονται.
 ἐπεχέρησε καὶ ὁ ἀράτος τὸ αὐτὸ ὅσοι μετενεκτεῖν.
 ὀλίγον δὲ δὴ ἐν λαν αἰδ' ὀρύκει.

πολλὴ μικρὸν αὐτὸ, καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν ἀντὶ φοβόρου. ἐπὶ δὲ πα-
 ρώρισε τὸν κίνδυνον εἰπὼν ἐν λαν αἰδ' ὀρύκει. οὐκοῦν ἀπείρηται. ὁ δὲ
 ποιητὴς οὐκ εἰς ἅπασι προεῖχει τὸ δεινόν, ἀλλὰ ὅσοι αἰεὶ καὶ μισνονου-
 χί καὶ πᾶν κύμα πλάκας ἀπὸ λυμῶνους εἰκονογραφεῖ. καὶ μὴ
 τὰς περὶ θείας, ἀσυνθέτως ἔχεις σωματικὰς, πρὸς φύσιν, καὶ εἰς
 ἀλλήλας συμβιασόμενος, ὑπὲρ ἐκθανάτιο, τῷ μὲν σωματικῷ πόντῳ

πᾶσαι τὸ ἐπὶ ὁμοίως ἐβαπτίσαν· τῇ δὲ τῷ ἐπὶ σιωθίῃ τὸ πᾶ-
 ρος ἀκρῶς ἀπεπλάττω· καὶ μνημονεύει ἐν ἐτύπωσιν τῇ λέξει τῷ κιν-
 δύνου τὸ ἰδίωμα, ὑπ' ἐκθανάτιο φέρονται. οὐκ ἄλλως ὁ ἀρχιλογος
 ἐπὶ τῇ ναυαγίᾳ· καὶ τῇ περὶ γεγελίᾳ ὁ δημοθένης. ἐπεὶ μὲν ἡ
 λῶ, φησιν· ἀλλὰ τῷ ἐξοχῶς, ὡς ἐπὶ τοῖς, ἀριστίνδην ἐκκαθίσταντες,
 ἐπισυνέθην· οὐδὲν φλοιδέας, ἢ ἀσιμνον, ἢ ἀρχιλόγον ἐκκατατάτ-
 ταντες διὰ μέσον. λυκάνειται γὰρ τῷ τῷ ὅλον, ὡς αἰεὶ ἀνέματα,
 ἢ ἀρρώματα ἐμποιοῦνται μεγάλῃ συνοικισθῆναι τῇ περὶ ἀλ-
 ληλα ἴσως σωτὴ τειχομενῶν. σὺν ἐσθρὸς ἐστὶ τῷ περὶ κεκμημένους
 ἀρετῇ, καὶ λῶ καλοῦσιν αὐξήσιν. ὅταν δεχόμενων τῷ περὶ γμάτων,
 καὶ ἀγώνων κατὰ τοῦτοδισ, ἀρχῶς τε πολλὰς, καὶ ἀναπαύλας,
 ἐπὶ τῷ ἐπὶ τοῖς ἐπισυνκλούμενα μεγάλῃ συνοικῶς ἐπιστάθηναι κα-
 τὰ ἐπίστασιν. εἴτε δὲ εἴτε διὰ τῷ περὶ γμάτων, εἴτε δὲ ἐνέωσιν, ἢ περὶ γμά-
 των ἢ κατὰ σκόλων ἐπὶ ῥῶσιν, εἴτε ἐπὶ τοῖς νομίαν ὄρων, ἢ παρὰ τῶν,
 μυρία γὰρ ἰδέαι τῷ αὐξήσων γίνονται, καὶ γινώσκων ὅμως τὸν ῥή-
 τωρα, ὡς οὐδὲν ἀν' αὐτῶν κατ' αὐτὸ συσταῖν χωρεῖς ὑπολοῖς τέλειον.
 πολλὰ εἰμὴ ἐν οἴκῳ ἀρᾶν δία, ἢ ἐν οὐτελισμοῖς. τῷ δ' ἄλλων αὐ-
 ξητικῶν ὅπου πᾶν τὸ ὑπολόγον ἀφελῆς, ὡς ἡμῶν ὑπομνήσεις σώ-
 ματος. οὐδὲ γὰρ ἀρᾶν, καὶ κενοῦται τὸ ἐμπερικεν αὐτῷ, μὴ τῷ
 ὑπολοῖς συνοικῶν ὑπομνήσιν. ἢ μὲν καὶ διαφέρει τῷ ἀρῶς ἐπὶ ῥῶσιν τῷ
 αὐτῷ περὶ γμάτων, περὶ γμάτων γὰρ τῷ ἐνέωσιν τῷ ἀκρῶν ἀνέ-
 μάτων, καὶ εἰς ἐνότητά σὺν ταῖς, καὶ τῷ κατὰ τοῦ τῷ αὐξήσων
 περὶ γμάτων τῷ ὑπομνήσιν, τῷ σαφηνείας αὐτῷ ἐνέωσιν σὺν ῥῶσιν διο-
 ρεῖον. ὁ μὲν δὲ τῷ περὶ γμάτων ὅρος, ἐμοὶ γοῦν ἀρετῶς. αὐ-
 ξησὶς ἐστὶ φασι, λόγος μέγας περὶ τοῖς τῷ ἀποκειμένοις. δύνω-
 ται γὰρ ἀμύλη καὶ ὑπολοῖς, καὶ πᾶσι τοῖς, καὶ ὑπομνήσιν ἐπὶ τοῖς οὐ-
 ῥῶσιν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐνέωσιν τῷ λόγῳ περὶ τοῖς τοῖς τοῖς μέγας. ἐμοὶ
 δὲ φαίνεται τῷ ἀλλήλων περὶ γμάτων, ἢ κατὰ τὸ μὲν ὑπομνήσιν ἐν
 διαρμάτι. ἢ δ' αὐξήσιν καὶ ἐν ἀνέωσιν. διὸ πᾶν ἐνέωσιν μὲν καὶ νοήμα-
 τιν ἐν πολλὰς, ἢ δὲ πάντως μετὰ ποσότητος καὶ ποσότητος πᾶν
 ὑπομνήσιν. καὶ ἐστὶν ἡ αὐξήσιν, ὡς τῷ πᾶν περὶ γμάτων, συμπληρώσιν
 ἀπὸ πάντων τῷ ἀμφοτέρων τῷ περὶ γμάτων οὐρίων, καὶ τῷ πᾶν ἰσχυ-
 ροποιεῖται τῷ ἐπὶ τῷ τῷ κατὰ τοῖς ἀνέωσιν. τῷ τῷ τῷ πᾶν τῷ δι-
 εσῶσιν, ὁ πᾶν μὲν τὸ γινώσκων ἀπὸ ἀνέωσιν.

λείπει.

πλουσιώτατα καὶ ἀπόρριπτα πύλαρος εἰς ἀναπείπαινον κέχρηται
 πύλαρ μέγας. ὅθεν, οἶμαι, καὶ λόγον ὁ μὲν ἐν τῷ ἄλλῳ πα-
 ρηκωτόρος πολὺ τὸ διάπυρον ἔχει, καὶ θυμικῶς ἐκφλεγόμενον. ὁ
 δὲ, καὶ θειῶς ἐν ὅτῳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ σεμνότητι, οὐκ ἔλυνται
 μὲν, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐπέσταται. οὐ κατ' ἄλλα δὲ ἵνα ἢ τῶν ἐ-
 μοὶ δοκεῖ φίλτατα τῶν παλαιῶν, λέγω δὲ, εἰ καὶ ἡμῶν ὡς ἐλλήνων ἐφεί-
 ζαι τε γινώσκων, καὶ ὁ κικέρων τῶν δημοσίων ἐν τοῖς μεγέθει πα-
 ραλλάττει. ὁ μὲν γὰρ ἐν ὑφεί τοῦ πλείονος ἀκρόμα, ὁ δὲ κικέρων ἐν χύ-
 σει. καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος διὰ τὸ μέγα εἶας, ἕκαστα ἐπὶ δὲ παλαιῶν, βώ-
 ρις, θηρότης, οἷον καὶ τὸ, ἅμα καὶ διαρπάζειν, σκηπῶντι πα-
 ρηκῶνται, ἢ κεραυνῶν: ὁ δὲ κικέρων ὡς ἀμυλαφῆς ἐμπρησμοῦ
 οἶμαι πάντῃ νέμεται, καὶ ἀνέλεται: πλὴν ἔχων καὶ ἐπίμνητον αἰ-
 τὸ καὶ ὁ διακληρονομήσειν ἄλλοι τ' ἄλλως ἐν αὐτῷ, καὶ καὶ
 διαδοχῆς ἀναπείπαινον. ἀλλὰ τῶν μὲν ὑμεῖς αὐτὸν ἀμύνον ἐπικρί-
 νοιτε. καιρὸς δὲ τῶν δημοσίων μὲν ὑφεί, καὶ ὑποδραστηρίων,
 ἐν τῇ τοῖς δεινότητι καὶ τοῖς σφοδρόις πάθει: καὶ αὐτὰ δεινὸν τὸν ἀ-
 κροατῶν ἐσωλὸν ἐκπλήξει. τῆς δὲ χάριτος, ὅπου καὶ καὶ τῶν
 τῶν. τοῖς τοῖς καὶ, καὶ ἐπὶ τοῖς καὶ τὸ πλείονος, καὶ πρὸς αἰσῶν,
 καὶ τοῖς φραστικαῖς ἀπάσι, καὶ ἐπὶ τοῖς καὶ, ἰσορίας τε, καὶ φιλο-
 λογίας, καὶ οὐκ ὁλίγοις ἄλλοις μόρεσιν ἀρμόδιος. ὅτι μὲν οὖν ὁ πλά-
 των (ἐπὶ πάντῃ) χολύματι πινι ἀφοφῆτι εἰς ὅσον ἦτον μεγαθύνην,
 αὐτὸν καὶ τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ, τὸν τύπον οὐκ ἀγνοεῖς. οἱ αὖτε φρο-
 νήτως, φισί, καὶ ἀρετῆς ἀπειροί, δὴ χάρις δὲ, καὶ τοῖς τοῖς αἰ-
 σῶντες, καὶ τῷ, ὡς εἴκοι, φέρονται. καὶ τῶν πλάνων δὴ εἰς.
 πρὸς δὲ τὸ ἀληθὲς αὐτὸν ὅτ' ἀνέβλεψαν πάποτε, ὅτ' ἀνελύχθη:
 οὐδὲ ἐεβαίον τε καὶ καὶ τῶν ἡδονῶν ἐγούσαν. ἀλλὰ εὐσκημάτων
 δὴ καὶ καὶ αἰετῶν, καὶ κεκυφότες εἰς γῆν, καὶ εἰς τῶν π-
 ζασ, εὐσκονταί, καὶ οὐχόοντες. καὶ ἐν τῇ τῇ τῇ
 πλεονεξίας λακύνοντες, καὶ κηρύττοντες ἀλλήλοισι σιδεροῖς κέρα-
 σι, καὶ ὁ πλάτων, ἀρχικρινύουσι δι' ἀπλησίαν. ἐν δὲ κινύται δι' ἡμῶν δ-
 ρος ὁ αὐτὸς, εἰς εὐλοίμεθα μὴ καὶ λιτωρῶν, ὡς καὶ ἄλλῃ τῇ πρὸς τὰ
 εἰρημνία ὁδὸς τῶν τῶν ὑφεί τείνει. ποία δὲ καὶ τίς αὐτῇ; ἢ τῇ ἐμ-

περὶθεν μεγάλων, συγγραφῶν καὶ ποιητῶν μίμησις τε, καὶ ὑμῶσις.
 καὶ τούτων γὰρ ὅλτα τε ἀπρίξ ἐχώμεθα τῷ σκοπῷ. πολλοὶ γὰρ ἀλ-
 λοτρίῳ θεοφοροῦνται πλούματι τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν καὶ τὸν πυθίαν
 λόγος ἔχει ἑτέρῳ διπλασιάζοντι, αὐτὰ ἑῷ γὰρ ἔστι γῆς ἀναπνέον, ὡς
 φασιν, ἅτ μὲν αὐτὸν αὐτῷθεν· καὶ ἐκνύμνα τῆς δαμνίου καθεστῆ
 μένῳ δυνάμει· πρὸς αὐτὴν γὰρ χρησιμώδην καὶ τὴν πίπνοισιν, ἕως ἄρα
 τῆς τῆς ἀρχαίων μεγαλοφύας εἰς τῆς τῆς χυλούντων ἐκείνους ἡ-
 χας, ὡς ἄρα ἰδῶν σομίων, ἀπὸ ῥοιῶν πινδὸς φέρωνται, ὅφ' ὧν ἐπιπνεῶ
 μνοι καὶ οἱ μὴ λίαν φοιραστικοί, τῷ ἐτέρῳ σιωπῶσι τοιαύτῳ μεγάλῳ.
 μένος ἡρόδοτος ὁμηρικώτατος ἐλάνε. σπείχερος ἐπὶ περὶ τῶν, ὅ, το
 ἀρχίλαχος. πάντων δὲ τούτων μάλιστα ὁ πλάτων ἀπὸ τῶ ὁμηρικῶ
 ἐκείνου ναμάτος εἰς αὐτὸν μυρίασ' ὅσας πρὸς τὸ παρὰ ἀρχαίου
 μένος. καὶ ἴσως ἡμῖν ἀρδεύειν ἐδῆ. εἰ μὴ τὰ * ἐπὶ ἰνδοῦς καὶ οἱ
 περὶ ἀμμόνιον ἐκλέξαντες ἀνέχονταν. ἐπὶ δ' ἐκδοπὶ τῷ περὶ γῆς,
 ἀλλ' ὡς ἄρα καλῶν ἡδῶν, ἢ πλάσμάτων, ἢ δημιουργημάτων ἀρ-
 χήτωσις. καὶ οὐδ' αὖ ἐμβιβάσαι μοι δοκεῖ τηλικαῦτά ἵνα τοῖς τῆς
 φιλοσοφίας δόγμασι, καὶ εἰς ποιητικὰς ὕλας πρὸς πολλὰ σιωπῶν
 ναί, καὶ φράσεις, εἰ μὴ πρὸς πρωτείων καὶ διὰ παντὶ θυμῷ περὶ ὁ-
 μηρόν, ὡς αὐτῶν νιῆς νέος περὶ ἡδὴ τε θωμασμῶν, ἴσως μὲν φι-
 λονηκῶ τῶν, καὶ οἷον ἐκδορὰν ἐκείνου, οὐκ ἀνὰ φιλικῶς δ' ὁμῶς,
 διηγεσθῆναι. ἀγαθὴ γὰρ καὶ τὸν ἡρόδοτον εἰς ἡδὴ ἐροῦσι· καὶ τῷ
 ὅντι καλὸς οὗτος, καὶ ἀξιονικώτατος ἐκείνου ἀπὸν τε, καὶ ἐφά-
 νος· ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡπείαδα τῆς περὶ λυσιδῶν, οὐκ ἄδδξον. οὐκοῦν
 καὶ ἡμῶς ὡς αὐτὸν διακρινόμεν ὑμῶν ἡρώδης πρὸς καὶ μεγαλοφροσύνης
 διόμενον, καλὸν ἀναπλάττειν τῆς ψυχῆς, πῶς αὖ εἰ τῷ τῷ
 τὸ τῷ ὁμηρικῶς εἶπεν. πῶς δ' αὖ πλάτων, ἢ δημιουργῶν ὑμῶν, ἢ εἰ
 ἴσως ἐκδορὰν. περὶ αὐτὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τῶν ἡλόν ἐκείνα τὰ
 περὶ σῶπα, καὶ οἱ διαπρέποντα, τῶν ψυχῶν ἀνείσει πῶς περὶ τὰ
 ἀνὰ φιλικῶν ὁμῶς μέγα, ἐπὶ ἡμῶν, εἰ καὶ ἐκείνο τῇ διανοίᾳ περ-
 σὺν γράφοιμεν, πῶς αὖ τὸ δὲ πρὸς ἐμὲ λεγόμενον πρὸν ὁμηρικῶς ἡκ-
 σεν, ἢ δημιουργῶν· ἢ πῶς αὖ ἐπὶ τῷ τῷ διηγεσθῆναι. τῷ γὰρ ὅντι μέ-
 γα τὸ ἀπὸνισμα, τοῦ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἰδῶν λόγων διηγεσθῆναι,
 καὶ ἡρώδης· καὶ ἐν τηλικαῦταις, ἢ ῥωσι καὶ τῶν τε, καὶ μάρτυσιν ὑπὲρ
 χεῖν τῶν γράφομεν ὁμῶς, καὶ μὴ παῖσαι. πλεον δὲ τούτων πα-
 ρορητικῶν, εἰ περὶ πῶς, πῶς αὖ ἐμὲ τῶν γράφων ὁ μετ' ἐ-
 μέ

μὲ πᾶς ἀκύνειεν αἰών· εἰ δὲ πῆς αὐτῶθεν φοβοῖτο, μὴ τὸ ἰδίου βίου
καὶ χρόνου φθίγγαι πᾶσι τῶνδ' ἀνθρώπων, ἀνάσσει καὶ τὰ συλλαμβανό-
μενα ὑπὸ τῆς τούτου ψυχῆς ἀπελῶ, καὶ τυφλὰ ὡς πρὸ ἀμβλοῦ-
θαι πρὸς τὸν τῆς ὑδροφημίας ὅλησ' μὴ τελεσπορούμενα χρόνον.
ὅποιον, καὶ μεγαληγορεύσ', καὶ ἀπῶτος ἐπὶ τούτοις ὡς νεανία καὶ αἱ
φαντασίαι πρᾶσι δ' ἀσικαί τ' αἶμα· εἰδὼς ποίᾳ αὐτῶς ἐνίοι λή-
ροισι. καλεῖται μὲν γὰρ κοινὰς φαντασίας πᾶν ἐν νόμῳ λόγου γλινη-
πικὴν ὅπως ποῶ παρὶς ἀμείνον· ἰδίως δ' ἐπὶ τούτων κεκράτηκε τοῦ-
νομα, ὅταν ἀλῆγῃ, ὑπὲρ τοιαύτασμι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐλπίειν δα-
κῆς, καὶ ὑπὲρ πᾶσι τοῖς ἀκούουσιν. ὥς δ' ἐτέρων πᾶσι ἡ ἐν τῇ
φαντασίᾳ βούλεται, καὶ ἐτέρων ὑπὲρ ποιητῶν, οὐκ αὖ λείποισε.
οὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλως ἔστιν ἐμπληξίς, τῆς δ' ἐν λόγοις
ἐν ἀρχῇ. ἀμφότεροι δ' ὁμοῦς τῶν ἐπιητῶν τὸ συγκεκινημένον.

ὡς μὴ περὶ κετ' ὁλώσῃ. μὴ ἐπίσει μοι

τοῖς αἵματι πῶς, καὶ δρακὸν τῶνδε κέραι.

αὐτῶ γὰρ αὐτῶ πᾶσι τὸν θρόνον σὺ μου.

καὶ,

οἱ μοι, καὶ ἐνέ με· ποῖ φύτω;

ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς αὐτῶς οὐκ εἶδεν ὀρίνισα, ὁ δὲ, ἐφαντάσθη, μι-
κροῦ εἶναι θάλασσαν καὶ τῶν ἀκύνοντων ὡς ἀπῶτος. ἐπὶ μὲν οὖν αἱ-
λοπονῶτατος ὁ οὐρανὸς δύο ταυτὶ πάθῃ, μανίας τε, καὶ ὀρω-
τας ἐκταυθῆσαι. καὶ τούτοις, ὡς οὐκ οἶδ' εἰπὴν ἐτέροις, ἐπιτυχί-
σας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιβλέδαι φαντασίαις οὐκ ἀ-
τολμῶν. ἡγεῖται γὰρ τι μεγαλοφύνης ὦν, ὁμοῦς πᾶσι αὐτῶς αὐτῶν φύσιν
ἐν πολλοῖς γλινῶν ἐχθρὸν πρὸς ἀνάγκασε. καὶ πρὸ ἐκείνου ἐπὶ
τῶν μελετῶν, ὡς ὁ ποιητὴς.

οὐρὸν δὲ πᾶσι τῶν τε καὶ ἰσχύον ἀμφοτέρωθεν
μαστίζει, ἐν δ' αὐτῶν ἐποτρύνει μάχεσθαι.

τῶ γὰρ φαίνεται πρὸς ἀδιδου τοῖς ὡς οὐκ ἔστιν ὁ ἥλιος·

ἐλα δὲ, μὴ τε λιβνικὸν αἰθερὸς εἰς βαλὼν,

κράσιν γὰρ ὑγρὸν οὐκ ἔχων ἀφίδας ὡς

καὶ τῶνδε, φησὶν. εἰδ' ἐξῆς.

εἰ δ' ἐφ' ἐπ' ἀπῶτος ἔχων ὀρόμεν.

τοσαῦτα ἀκύνει εἰτ' ἐμὲ φανώσασθαι.

κρούει δὲ πᾶσι τῶν πρὸς ἀφῶτος ὀχλήματων,

μελετῶν. αἱ δ' ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αἰθερὸς πᾶσι τῶν

παπῆς

πατὴρ δ' ὅππῃδε νοῦτα σείρειον βεβῶσ

ἵππουε παῖδα νοῦτα τῆς, ἐκεῖ σ' ἔλα.

τῆρ' ἔστρεφ' ἄρμα, τῆ δέ.

ἄρ' οὐκ ἀν' εἵποις, ὅππῃ μὲν τῶν γράφοντες συνεπιβαίνει τῶν ἄρμα-
τος, καὶ συνεκινδυνεύει τῶν ἱπποῖς συνεπιδρώμεν, ὃ δ' ἀν', εἰ μὴ τοῖς
οὐρανίοις ἐκείνοις ὄρῳις ἰσοδρομεῖται ἐφ' ὅσον, τριαυτ' ἀν' ἄρτε ἐφαι-
τάθη. ὁμοῖα καὶ τὰ τοῦ τῆς κατὰ νύκτα ἀν' αὐτῶν.

ἀλλ' ὃ φιλιπποῖσι φέρεται.

τῶν δ' αἰχμῶν φαντασίαις ἐπιτολμῶντες ἠρωϊκῶς τάττεται, ὥς περ οἱ
ἐπὶ ἀνδρῶν ἡρώων πρ' αὐτῶν.

ἀνδρῶν, φησὶν, ἐπὶ αὐτοῖσι λοχαγεῖται

ταυροσφαγῶν τε εἰς μελάνδετον σάκος,

καὶ διττάοντες χερσὶ ταυρεῖον φόνου,

ἀρῶν τε, ἐνὶ ὧ, καὶ φιλαίματον φόβον

ὀρεώμενται.

τὸν ἴδιον αὐτῶν περὶ ἀλλήλοισι δι-
χεῖ οἱ τοῦ σωμομένην θάνατον. ἐνίοτε μὲν τι ἀνατορῶνται, καὶ
οἷον ἐπὶ ποικιλείς τας ἐννοίας, καὶ ἀμαλάνκτισ, φέροντες ὅμως ἐμ-
τὸν ὁ δὲ ἐπὶ τῆς καὶ ἐκείνοις ἔστω φιλοτιμίας τοῖς κινδύνους περὶ βί-
βει. καὶ πρὸς μὲν αἰχμῶν πρὸς ἀδελφῶν τὰ τῶν λυκεύου βασιλεία
καὶ τὰ τῶν ἐπιφανέων τῶν διονύσου θεωρεῖται.

ἐν τοῖσι δὲ δῶμα: βαρύνει στήν.

ὁ δ' ἐπὶ τῆς τὸ αὐτῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἐφ' ὅσον ἀνέφωτον.

πάνθ' ἐξ ἐνδοκίμων ὅρος.

ἄκρως δὲ καὶ ὁ σοφοκλῆς ἀνδρῶν ἡρώων οἱ δὲ πῶν, καὶ ἐαυτὸν
μὲν διοσημεῖται πῶν θάπτοντες πεφάνταται. καὶ καὶ τὸν ἀπό-
πλουν τῶν ἐλλώων, ἐπειτ' ἀχιλλέως περὶ φαινομένου τοῖς ἀναρμέ-
νοῖς ἔστω τῶν τάφου. καὶ οὐκ οἶδ' εἴ τις ὅτι ἐν ἀναρμέσθον εἰδωλοπῆ-
σε σιμωνίδου. πάντα δ' ἀμύχανον πρὸς ἀνέκτισ. οὐ μὲν ἀλλὰ τὰ μὲν
πρὸς τοῖς ποιηταῖς μὲν ἀνέκτισ ἔχει τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ πῶν, ὥς ἐφ' ὧν,
καὶ πάντῃ τὸ πῶν ἀνδρῶν ἐπὶ πῶν. τῆς δὲ ἐπὶ τῶν φαντασίαις,
καὶ πῶν αἰ τὸ ἐμπερικτον, καὶ ἐν ἀλλήλοισι. δεινὰ δὲ καὶ ἐκφυλοῖ
αἱ πρὸς ἀνέκτισ. καὶ αὐτῶν ἡ ποιητικὴν τὸ τῶν λόγων, καὶ μὲν τῶν τῶν
πῶν αἰ, καὶ εἰς πῶν περὶ πῶν τὸ ἀδελφῶν. ὥς ἡ δὲ νῆ δία καὶ
οἱ καὶ ἡ μᾶς δεινὰ ἐπὶ τῶν, καὶ ἀνέκτισ οἱ τῶν τῶν, βλέποντες ἐν-
νῶν. καὶ ὁ δὲ ἐκείνο μαθεῖν οἱ γλῶσσῃσι δύνανται, ὅππῃ ὁ λῆτον ὀρέσθαι,
μέγας

μέγας, μὴ οὐσα τῆς ἐμῆς δρινύων.

μέσον μὲν ὁ χυμῶν, ὡς ἐάλυσεν εἰς τὰς τὰς τὰς,
φανταζέτω τὰς τὸ πρῶτον. τί οὖν ἡ ῥητορικὴ φαντασία δύναι-
ται; πολλὰ μὲν ἴσως καὶ ἄλλα τοῖς λόγοις ἀναπνῶν, καὶ ἐμπαθῆ
πρῶτον σφῶναι; καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐμῆς φαντασίας ἐπιχει-
ρήσειν, οὐ πείθει τὸν ἀκροατὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ δοῦλον τῆς. καὶ
μὴν εἴ τις, φησὶν, ἄλλως δὴ μάλα κραυγῆς ἀκούσει πρὸς τῆς δι-
καστῶν, εἴτ' εἴποι τις, ὡς ἀνέκωκε τὸ δεσποτικόν. οἱ δὲ δε-
σποτῶν φέρονται: οὐ θεὸς οὐτως οὐτε γέρον, οὐτε νέος ὀλίγω-
ρός ἐστιν, ὅς οὐχὶ βοηθήσει καὶ ὅσον δύναιται. εἰ δὲ δὴ τις εἴποι πα-
ρελθόν, ὡς ὁ τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἐστίν, οὐδὲ λόγον τυχεῖν, πᾶσι
τῶν ἀνθρώπων. ὡς νῦν δὴ καὶ ὁ ἀποδιδόναι καὶ τοιοῦτον, εἴπει-
20 δὴ τὸς δοῦλον μετὰ τὴν ἡπείαν ἐλθόντες ἐκ τῆς ἐμῆς, ὅς τὸς πρῶ-
20 τισμα, εἴπειν, ὅς ὁ ῥήτωρ ἐρχόμενος, ἀλλ' ἡ ἐν χερσὶν αὐτοῦ μάχη. ἅμα
γὰρ τῶν περὶ τὴν ἐμῆς ἐπιχειρεῖν ὁ ῥήτωρ πεφάνταται. διὸ καὶ τὸν
τῶν πείθει ὅσον ἀποδιδόναι τῶν λυμμάτων. φέροι δὲ πως ἐν τοῖς τοῖς
τοῖς ἀπασιν αἰετῶν κρείττονος ἀκούομεν. ὅθεν ἀπὸ τῶν ἀφ' αὐτοῦ
ποδρελκόμεθα εἰς τὸ κατὰ φαντασίαν ἐκκλητικόν. ὃς περὶ τὴν
ἡμῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ποδρελκόμενον. καὶ τῶν οὐκ ἀπεικίτως παρὰ
μεν. δοῦν γὰρ σωτατομένων ὑφ' ἐν, αἰετὸν κρείττονος εἰς. ἐν τῶν
θατέρων δύναιμι ποδρελκόμεν. ὅσα τὰ ποδρελκόμεν τῶν νοήσεως ὑ-
φ' αὐτοῦ, καὶ ὡς μεγαλοφροσύνης, ἡ μὴ αὐτοῦ, ἡ φαντασίας ἀ-
πογλυπόμενων ἀρκέσει. αὐτῶν μὲν καὶ ὁ ποδρελκόμενων ἐμφάνει
τί τὰς τῶν. καὶ γὰρ τὰς τῶν ἀν' ὅν δὲ σκευάζεται τὸς, ὡς ἐφ' ἑν,
οὐκ ἀν' ἡ τυχόντα μεγέθει εἴη μερίς. οὐ μὲν ἀλλ' εἴπειν τὸ πᾶν
διακριβόντων πολλὸν ὅσον ἐν τῶν πρῶτον, μᾶλλον δ' ἀποδιδόναι, ὀλί-
γα τῶν τῶν ὅς μεγαλοφροσύνης ἀφ' αὐτοῦ, τῶν πρῶτον τὸ πρῶ-
κείμενον εἴη καὶ δὴ διέξιμεν. ἀπὸ δὲ εἴη ὁ δημοδότης ἀποδιδόναι
πρὸς τῶν ἐμῶν εἰς φέροι. ὡς δὲ τῶν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτοῦ; ὅς
20 ἡμῶν τε, ὡς ἀν' ὅς ἀν' αὐτοῖς, τὸν ἀποδιδόναι τῶν τῶν ἐλλυμένων ἐλθόντες
20 εἰας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀρᾶμενοι. ἔχει δὲ οἰκεία τῶν τῶν πα-
20 ραδιδόναι. οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν μὲν αὐτοῖς ἡμῶν: οὐδὲ οἱ ἐν ἀλλοῖς
20 νι, οὐδὲ οἱ ἐν ἀλλοῖς. ἀλλ' εἴπειν καὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν ἀπὸ τῶν
φύσιν ἀπὸ τῶν, καὶ οἰκεία φοιβόλητος γλυόμενος, τὸν τῶν ἀριστῶν
20 τῶν ἐλλυμένων ὅσον ἐξέφωκον, οὐκ ἐστὶν ὅπως ἡμῶν τε, οὐ μὲν αὐτοῖς

» ἐν μύραθῶνι περικινδυνόβλητας, φαίνετο δὲ ἐν ὅσῳ ὁμοτιμῶν ὀλί-
μαθς, ὅ πορ ἐνθάδε ἀχρεσσοφλῶ ἐγὼ καλῶ. ἔσθ μὲν περὶ γόνους ἀχρ-
θιώσας, ὅ πῃ δὲ ἔσθ οὐτως ἀχρ θανούντας ὡς θούσ ὁμνῶναι παρι-
σάνων: τοῖς δὲ κρίνουσι, τὸ τίς ἐκεῖ περικινδυνόβλητων ἐπιθείς
φρόνημα, πλὴν δὲ τῆς ἀχρδείξεως φύσιν μεθιστᾷς, εἰς ἑσθράλλον
ὑψος, καὶ πάθος, καὶ ξείων καὶ ἑσθρυνῶν ὀρκῶν ἀξιοπιστίαν: καὶ
ἅμα παύνειόν πινα, καὶ ἀλεξίφαρμακον εἰς τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουόν-
των καθεύδεις λόγον, ὡς κοντιζομένους ἑσθρῶν ἐκωμίων, μηδὲν ἐ-
λαττον τῇ μάχῃ τῇ περὶς ὀλιγοπιν, ἢ ἑσθρῶν καὶ μύραθῶνα καὶ
βλαμῖνα νικητρίους παρὶσθαι φρονεῖν, οἷς πᾶσι ἔσθ ἀκροατῆς δὲ
τῶ χηματομοῦ σιωαρπύσας ὅ γ' ἔσθ. καὶ τοῖς πρὸ τῶ δὲ ἡλιδι τῶ
ἐρκου τὸ σπέρμα, φασίν, δὴ ῥῶδα.

οἱ γὰρ μὰ πλὴν μύραθῶνι πλὴν ἡμῶν μάχην,
χαίρων τις αὐτῶν ῥῶμα ἀλγυνεῖ κέαρ.
ἔστι δ' οὐ τὸ ὁπωσὺ πινὰ ὁ μῆσαι μέγα, τὸ δὲ πρὶ, καὶ πῶς, καὶ
ἐφ' ὧν καίρων, καὶ ἴνους ἐνέκα. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν, οὐδὲν ἔσθ μὴ ὀρκος,
καὶ περὶς δὲ τυχερῶν ἐπὶ, καὶ οὐ δεομένους πῆρησείας ἔσθ ἀθι-
ναίους. ἐπὶ δ' οὐχ ἔσθ ἀνδρῶν ἀπαθανάστας ὁ ποιητὴς ὡμῶσεν,
ἵνα τῆς ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐν τέκῃ λόγον ἀξίον, ἀλλ' ἀχρ
τῆς περικινδυνόβλητων ἑσθρῶν ἀπὸ πλανῆθι πλὴν μάχην.
πρὸ γὰρ δημοθέει πεπεσγμένον τῶν περὶς ἡμῶν ὀρκος: ὡς
μὴ χαιρώνων ἐπὶ ἀθιναίοις ἀτύχημα φαίνεσθαι: καὶ κατὰ ταυτὸν,
ὡς ἐφλῶ, ἅμα ἀπόδειξις ἐστὶ τῇ μηδὲν ἡμῶν τυχερῶν, καὶ πρὸς δειγμα.
ὀρκῶν πίστις, ἐκώμιον. περὶ τῇ. καὶ περὶ δὲ πορ ὑπὸντα τῶ ῥῶτι,
λέγεις ἡμῶν, περὶ δὲ σάμηνος, εἴτα νίκας ὁμνῶν, διαταῶν ἐξῆς
κανονίζει, καὶ δι' ἀσφαλείας ἀγει. καὶ ὀνόματι διδάσκων, ὅτι καὶ
ἐκινδυνάσας νῆφιν ἀνακαλόν, ἔσθ περικινδυνόβλητας, φησιν, ἐν μα-
ραθῶνι τῆς περὶ γόνων, καὶ ἔσθ ἐν βλαμῖνι ναυμαχίαν, καὶ ἔσθ
ἐπ' ἀρπυμίσῳ, καὶ ἔσθ ἐν πλαταιῇς πρὸς ταξάμενους. οὐδαμῶν νι-
κήσαντας εἶπεν. ἀλλὰ πάντῃς τῇ τέλει διακέκλωφεν ὄνομα, ἐπει-
δὴ πορ καὶ δὲ τυχερῶν, καὶ τοῖς κατὰ χαιρώνων ὑπεναντίον. διό πορ
καὶ τὸν ἀκροατῆν φθάνων δὴ θῆς ἑσθρῶν, ὅς ἀπαντας εἴτα
δημοσία, φησὶν, ἡ πόλις ἀγίη, ὅς καὶ ἑσθρῶν ὀρκῶν μένους. οὐκ
ἀξίον δὲ τῶ τῶν τῶν πρὸς ταξάμενους ἐπὶ τῆς ἡμῶν περικινδυνόβλητων
ὀλιγοπιν. ἔσθαι δὲ πάντῃ σιωρπύσας, ὅτι φύσει πῶς συμμαχεῖ ὅς ὑψῶν
τά

μα τῷ παντὶ καὶ αἰδέσθον· νυνὶ δὲ τὸ εὐθύναι καὶ ὀφείλοπον τῆς
 πύλας, καὶ ἀκρυάδας, καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν, ὡς πρὸς ἑτόρον, αὐ-
 θυπαντᾶν, οὐ μόνον ὑψιλότορον ἐποίησε τῷ χιματισμῷ τὸ ἐνθύναι,
 ἀλλὰ καὶ πιστότορον· ἀρεὶ γὰρ τὰ παθητικὰ ῥητέ μᾶλλον, ὅταν αὐ-
 τὰ φαίνονται μὴ ἐπιτηδύειν αὐτοῖς ὁ λείπων, ἀλλὰ γινῶν ὁ καυρὸς.
 ἢ δ' ὀρώτησις ἡ εἰς ἑαυτὸν, καὶ ἀποκρισις, μιμνῆται τὸ πάθος τὸ ἐ-
 πικαιρόν· σχεδὸν γὰρ ὅσον ὑφ' ἐτόρων ὀρωτῶμενοι προφύοντα ἐκ τῆς
 πρᾶξιμα πρὸς τὸ λεχθέν εὐαγνίας, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας
 αὐθυπαντῶσιν, οὐ τὰ τὸ χιματισμὸς πύλας, καὶ ἀκρυάδας εἰς δ'
 δοκεῖν ἔκαστον τῶν ἐσκεμμένων ἢ ἁπορροῦ κακῶν ἰδοῦναι, καὶ λέγε-
 σθαι τὸν ἀκροατὴν ἀπαρεῖ καὶ πρᾶξιμα γινῆται· ἐπὶ θύνῃ (εὐ γὰρ τι
 τῶν ὑψηλοτάτων τὸ ἡροδότειον πεπίδεται) εἰ οὕτως

* * * * *
 ἀπολοῖα ἐκπίπτει, καὶ αἰονεὶ προχέεται τὰ λεγόμενα, ὀλίγον δὲν
 φθάνοντα καὶ αὐτὸν τὸν λέγοντα· καὶ συμβαλόντες, φησὶν ὁ ξενό-
 φων, τῶν ἀσπίδας, ἐωθώων, ἐμάχων, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον,
 καὶ τὰ τὰ ἐνυλόντων.

ἵκομεν, ὡς ἐκείνου, ἀνὰ σφυρὰ φαίδιμ' ὀδυσαδύ.

ὀφρμεν ἐν βήσῃ τι τὴν γυμνασίαν δαίματα κίρκης.

τὰ γὰρ ἀλλήλων διασκευμένα, καὶ δὲν ἦτον καὶ περὶ ὀσμείας, φέρει
 τῆς ἀγωνίας ἑμφασιν, ἀλλὰ καὶ ἐμπόδισις, καὶ στυγνότης.
 τῶν δ' ὁ πρῶτος ἔβλητο ἐν τῇ ἀστυδί. ἀκρῶς ἢ καὶ ἡ πρῶτος τὸ
 σμῆνος τῆς χιματῶν εἰσὶν ἐκείνη, ὅταν δύο ἢ εἰς δι' ἑαυτὴν συμμο-
 εἶαν αἰακιστάμενα, ἀλλήλοις ὀρνήζῃ τὴν ἰσχυρίαν, τὴν περὶ τὸ δ' ἐκεί-
 λος. ὁποῖα καὶ τὰ εἰς τὸν μεθίσταται ἀναφραγῆς οὐκ, καὶ τῇ διατυ-
 πώσει στυγνὰ περὶ γυμνασίαν τὰ ἀστυδέτα· ἡ γὰρ ἀστυ-
 τυπία, ὡν ὁ παθὼν εἴτα οὐδ' αὖ ἀπαρτῆσαι δύναιτο ἐτόρῳ, δ' ἡ
 ματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. εἴθ' ἵνα μὴ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁ λόγος ἴδῃ
 εἴθ' ἐν τάξει γὰρ τὸ ἡρωϊκόν, ἐν ἀταξίᾳ δὲ τὸ πάθος, εἰ περὶ φορὰν
 γὰρ καὶ στυγνότητος ὅτιν, οὐδ' ἔτι ἀλλὰ μεθίσταται ἀστυδέτα, καὶ
 ἐπαναφορὰς. ὅταν ὡς ὑβρίζων, ὅταν ὡς ἐχθρὸς, ὅταν ἐν δόλοισι,
 ὅταν ἢ ἐκέρησ, οὐδ' ἄλλο δὲ τὸ γὰρ ὅταν ὁ γυμναστής, ἢ ὁ παρ' ἐπὶ τῇ
 ἀγῶνι τὴν διακρίσιν τῆς δικαιοσύνης. τῇ ἐπαλλήλων στυγνότητι φορὰ
 εἴτ' ἐν τῷ θέν παλιν, ὡς αἰ καὶ τῶν ἡρώδης, ἀλλὰ ποιούμενος ἐμφορῶν,
 τῶν καὶ, τῶν ὀρίσιν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ὅταν ἐπὶ περὶ πλοῦ-
 ρεσθαι.

προσέλαβεν ἃ οὐδὺς ἀπὸ τῆς φόβου φθάνων, ὥς μὴ δι' ἀρχὴν περὶ
 τὸ ἐφεστῶς δεῖσθαι προταχθῆσαι, ὡς ἀκρόνους. ἔπειτα δὲ πῶς τῆς
 νοημάτων ἀπέχρεται τάξιν. περὶ γὰρ τῆς φήσεως, ὅτι αὐτοὺς δεῖ κινεῖν,
 (ἐστὶν γὰρ ἐστὶν ὁ πρῶτος λόγος) ἐμπεριθεὶς ἀπὸ διδωσι πῶς αἰτίαν,
 δι' ἣν κινεῖν δεῖ, ὡς ξυρῆς ἀκμῆς, φήσεως, ἔχει ἡμῖν τὰ πρῶτα γινώσκοντες
 ὥς μὴ δοκεῖν ἐσκιμνέειν λέγειν, ἀλλ' ὡς ἀπὸ ἀσμενίας. ἐπὶ δὲ μᾶλλον
 ὁ θουκυδίδης καὶ τὰ φιλοσοφῶν πάντως ὡς ὠρμένα, καὶ ἀδιανέμητα, ὅ-
 μως τῶς ἀποδιδάσκειν ἀπὸ ἀλλήλων ἀρεὴν διδόντατος. ὁ δὲ δημοκρί-
 νης οὐχ οὕτως μὲν αὐθιγῆς, ὥς περὶ οὗτος, πάντων δι' αὐτῶν γλῆσι
 τῶν τοῦ κοινῆς ἀρετῆς, καὶ πολὺ τὸ ἀπονηστικόν, ἐκ τῆς ἀποδιδάσκειν
 ἴδναι, καὶ ἐπὶ νῦν διὰ τὸ ὅτι ἀπογύου λέγειν, συμφαινῶν καὶ περὶ
 τῶν τοῖς εἰς τὸν κίνδυνον τῶς μακρῶν ἀποδιδάσκειν ὡς ἀκρόνους συ-
 νεπιστάμενος. καὶ μάλα γὰρ τὸν νοῦν, ὃν ὥρμησεν εἰπεῖν, ἀνακρεμά-
 σθαι, καὶ μετὰ τὸν, ὥς εἰς ἀλλόφυλον, καὶ ἀπονηστικὴν τάξιν, ἀλλ'
 ἐπὶ ἄλλοις δὲ μέσον, καὶ ἔξωθεν κινεῖν ἐπεισκυκλῶν, εἰς φόβον ἐμ-
 βαλὼν τὸν ἀκρόατὴν, ὥς ὡς πάντεσσι τῶ λόγου διαπύσσει, καὶ
 σιωπῆς κινεῖται δὲ ὑπὸ ἀπὸνίας τῶ λέγοντι σιωπῆς ἀνακρεμάσθαι, εἴτε πα-
 ραλότως δὲ μακροῦ τὸ πάλαι ζυγνυμένον οὐκ αἰεὶς τῶν τέλει πῶς
 περὶ ἀποδιδάσκειν, αὐτῶν τῶν κοινῆς τῶς ἀποδιδάσκειν πρῶτος λόγος, καὶ ἀ-
 κροσφάλαί τε μᾶλλον ἐκπύσσει. φειδῶ δὲ τῶς πρῶτος ἀποδιδάσκειν
 ἔξωθεν τὸ πᾶσι τοῖς. τάχα μὲν καὶ πᾶσι τῶν λέγοντων, ἀπονηστικοί,
 καὶ ἀν' ἡμετέροισι, καὶ κλίμακός, πάντ' ἀπονηστικῶς, ὥς οἶδα, κῶ-
 σμου τε, καὶ πάντ' ὅς ὕψους, καὶ πᾶσι τοῖς σιωπῆς. τί δὲ αἰ τῶς πᾶσι
 αὐτῶν, χρόνων, περὶ σῶπαν, ἀριθμῶν, γλῶσσαν ἀλλάξας, πῶς, κῶ-
 πτε καὶ ποιητικῶς, καὶ ἐπερὶ τοῖς τὰ δρᾶν οὐκ ἐπὶ φημι δὲ τῶς
 καὶ τῶς ἀριθμῶν οὐ μόνον τῶν τοῖς κοινῆς, ὅτι τῶς τῶν τοῖς οὐκ ἐπὶ
 ὄντα, τῶ δυνάμει καὶ τῶ ἀνακρεμάσθαι πᾶσι τῶν τοῖς οὐκ ἐπὶ τῶς
 ἀπὸ τῶς (φῶσι) λαὸς ἀπὸ τῶν θύνων ἐπὶ ἡτῶν ἐπὶ δὲ τῶς οὐκ ἐπὶ τῶς
 τῶν, ἀλλ' ἐκείνα μᾶλλον πρῶτος ἀποδιδάσκειν ἀξία, ὅτι ἐπὶ ὅπου περὶ ἀπὸ τῶς
 τὰ πᾶσι τῶν τοῖς μεγάλῃς ἀπονηστικῶς, καὶ αὐτῶν τοῖς ἀπονηστικῶς τῶ
 ὅλῳ τῶ ἀριθμῶν. καὶ τὰ πρῶτος τῶ σοφικῶς τὰ ὡς τῶ οὐκ ἐπὶ τῶν

- ὃ γὰρ μοι γάμοι,

ἐφ' ἧς καὶ φυτὸς ὡς, πάλιν
 αἰετὶ τὸν ἀπὸ τῶν, καὶ περὶ τῶν
 πατρίων, ἀδελφῶν, πατρῶν, αἰμὴ μὲν ὡς,

νύμφας

νύμφας, γυναῖκας, μητόρας τε, χ' ὅπως
αἰσῶς ἐν ἀνθρώποισιν ὄντα γίνεσθαι.
πάντα γὰρ τῶντα, ἐν ὀνομάῳ εἶναι, οἱ δὲ ποιοῦσι. ὅτι δὲ θατόν τοι οἰεῖται.
ἀλλ' ὁμοῦς κῆρυξ εἰς τὰ πλεονεχέα ὁ ἀριθμὸς, σωεπλήθυνε καὶ
τὸς ἀτυχίας, καὶ, ὡς ἐκεῖνα, πεπλεόνασαι.
ὕψι λθόν ἐκτρέψ τε, καὶ σαρπηδόνας.
καὶ τὰ πλεονεχέων, ὅ καὶ ἐτόρῳσι πρὸς πεθείμεθα ἢ ἢ τὸ ἀθηνάων.
» οὐ γὰρ πέλας, εἰδὲ κῆρυξ, οὐδ' αἰγυπιοί τε, καὶ δαναοί, οὐδ' ἄλ-
» λοι πολλοὶ φύσει βαρύνονται σωοικονοῦσιν ἡμῖν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐμλωδύ,
» οὐ μισοβαρύνονται οἰκονομῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. φύσει γὰρ ὕψις ἐνέειται τὰ
πράγματα κερπιδέσονται ἀγέληδόν οὐτως ἢ ὀνομάτων ὑποπ-
δεμένων. ἐμλω κίθι κίθιν αὐτὸ ἐπ' ἄλλων, εἰ μὴ ἐφ' ὧν δέχεται τὰ
ὑποδρεμένον αἰετῶν, ἢ πλεονεχέων, ἢ ὑποδρεμένον, ἢ πᾶσι, ἐν π-
τοῦτων, ἢ τὰ πλεονεχέων. ἐπεί τι τὰ πλεονεχέων κώδωνας ὕψι φθαι, λίαν
σοφιστικόν. ἀλλὰ μὲν καὶ τῶν ἀντίον, τὰ ἐκ τῆς πλεονεχέων εἰς τὰ
» εἰναι ὅτι σωοικονομῶν ἐνίοτε ἢ ἢ πλεονεχέων. ἐπειθ' ἢ πλεονεχέων
» σος ἀπὸ διειστικῆς, φησί. καὶ δὴ φησὶν ὅτι μὴ τὸν ἄλῳσιν
διδάξαντι, εἰς δάκρυα ἐπείν οἱ δαίμονες. τὸ γὰρ ἐκ τῆς διηρημένων
εἰς τὰ ὑποδρεμένον ὅτι σωοικονομῶν τὸν ἀριθμὸν, σωοικονομῶν. αὐτίον
δ' ἐπ' ἀμφὸν τὰ κόσμου ταυτὸν οἶμαι. ὅτι τε γὰρ ἐνέειται ἢ πᾶσι
τὰ ὀνόματα, τὰ πολλὰ ποιεῖν αὐτὰ, πρὸς δόξαν, οὐ πᾶσι τοῖς. ὅτι τε
πλεονεχέων, τὸ εἰς ἐν πλεονεχέων συκοφαντῶν τὰ πλεονεχέων, δὲ τὸ εἰς
πλεονεχέων μετὰ μέγαν τὸν πλεονεχέων, ἐν τῷ πλεονεχέων. ὅτι τε
γὰρ τὸν τὰ πλεονεχέων τὸν πλεονεχέων εἰς τὸν πλεονεχέων, καὶ π-
ρόντα, οὐ διήκουν ἐπὶ τὸν λόγον, ἀλλ' ἐν αἰώνιον πλεονεχέων ποιήσας.
» πεπλεονεχέων δὲ τις, φησὶν ὅτι σωοικονομῶν, ὅτι τε κῆρυξ ἢ πλεονεχέων, καὶ πᾶσι
» μινος παῖς εἰς τὸν γαστέρα τῆς μαχάρας τὸν πλεονεχέων αὐτῶν. ὅτι τε
» δάκρυον ἀρσενεῖται τὸν κῆρυξ. ὅτι τε, πᾶσι. κῆρυξ ἐν τῶν πλεονεχέων
πλεονεχέων. ἐν αἰώνιος δ' ὁμοίως καὶ ἢ ἢ πλεονεχέων ἀπὶ μετὰ δι-
σις: καὶ πλεονεχέων ἐν μέσοις τῶν κινδύνων ποιοῦν τὸν ἀκροατὴν
δοκεῖν σφειδῶν.
φάινται καὶ μὴ τας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
αὐτῶν ἐν πολέμῳ: ὡς ἐσυνέμειψεν ἐμάχων.
καὶ ὁ ἀρχαῖος.
μὴ κείνῳ ἐνὶ μύθῳ ποδὲκλῆζοι θαλάσῃ.

20 ὦ δὲ που καὶ ὁ ἠρόδοτος· ἀλλὰ δὲ ἐλεφαντίνης πόλεως αὐτὸν ἰόντι· καὶ
 21 ἔπειτα ἀπῆλθον εἰς πεδίον λεῖον· διεξελθὼν δὲ ἔτι τὸ χωρεῖον, αὐ-
 22 τὸς εἰς ἑτέρον πλοῖον ἐμβὰς, θυώδεις ἡμέρας πολύσται· καὶ ἔ-
 23 πειτα ἔξαι εἰς πόλιν μεγάλην, ἥ ὄνομα μόρον· ὅρας, ὧς ἔταρε, ὡς
 πρὸ λαβῶν σου τὴν ψυχὴν, διὰ τὴν ῥῶπὴν ἄχει, τὴν ἀκροῦν ὅφιν
 ποίων, πάντα δὲ τὰ θιαυτά πρὸς αὐτὰ ἀπορροδμήντα τὰ πρὸ γ-
 μάτα, ἐπ' αὐτῶν ἴσῃσι τὸν ἀκροατὴν τῆς ἐνδρηνιμῶν· καὶ ὅταν
 ὡς οὐ πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' ὡς πρὸς μόνον τινὰ λαλῇς.

τυθείδην δ' οὐκ αὖ γνοίης, πετρώοισι μετῆν.

ἐμπὰς θέρων τε αὐτὸν ἄμα, καὶ περσεκτικῶν τῶν, καὶ ἀπῶνος ἡμ-
 πλεων ἀρχτελείσεις, τῶς εἰς αὐτὸν περσωνήσῃσι ὕξειρομένοσ·
 ἐπὶ γὰρ μὲν ἔσθ' ὅτε περσὶ περσῶν διηγεμένοσ ὁ συγγραφεὺς, ὕξει-
 ρωνος πρὸς ἐνθεῖς εἰς τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἀντιμεθέσται· καὶ ἐπὶ τὸ
 τοιοῦτον εἶδος ἐμβολὴν πρὸς πᾶσι.

ἐκτὼρ δὲ ῥώεσιν ἐκέλευε μακρὸν αἶσας,

νῆυσιν ἐπὶ σπιδύεσθαι, ἔαν δ' εἴαρε βροτῶντα.

ὃν δ' αὖ ἐμὸν ἀπάνδρε νεὼν ἐτέρωθι νοήσω,

αὐτὸν οἱ θάνατον μὴ λίσσεται.

οἰκιστὴν τὴν μετὰ διήγησιν, ἅτε πρὸς τὴν οὐρανὸν, ὁ περὶ τῆς περσῶν ἐν αὐτῷ.
 τὴν δ' ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς τῶν θυμῶν τῶν ἡγεμόνων, ὕξειρὸν, οὐδὲν
 περσωνήσας, περσὶ διηγεμένοσ· ἐμὸν γὰρ, εἰ πρὸς αὐτῶν, ἔλας δὲ τῶν
 τινὰ, καὶ τῶν ὁ ἐκτὼρ· νῆυσιν δ' ἐφάκεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα, ἥ τ'
 λῆγον μετὰ τῶν, διὸ καὶ ἡ περσὶ τῶν χιμάρων ῥῶπῃ, λῆγον ὁ-
 ξύς ὁ καιρὸς ὦν, διαμείνεν τῶν γράφων πρὸς διδῶ, ἀλλ' οὐδὲν ἐπα-
 ναγκάζει μεταβαίνειν ἐκ περσῶν εἰς περσῶν. ὡς καὶ πρὸς τῶν ἐν
 24 ταύτῃ· καὶ ἐν δὲ ταύτῃ θεινὰ τοιοῦτοσ, αὐτῶν ἐκέλευε ὡς ἡρακλῆς
 25 δῶν ἀπὸ τῶν ἐκχεῖν· οὐ γὰρ ἡμῶν δυνάμεις εἰμὲν ἀρῆγειν ὡς μὴ
 26 ὦν· αὐτοὶ τε ἀπώλεσθαι, καὶ μὲν ὕξειρὸς εἰς ἄλλον τινὰ δῆμον ἀπὸ τῆς
 27 θάλας· ὁ μὲν γὰρ δῆμος τῆς κατ' ἄλλον ἡνὰ τῶν (ὡς τῶν ἀεισοειρο-
 28 νος ἐμπὰς τὸ πρὸς τῶν, καὶ ἀγχιςροφον πρὸς τῶν· καὶ οὐ-
 29 δεῖς ὕξειρὸς χαλῶν (φισιν) οὐδ' ὀργὴν ἔχων οὐρεθίσεται, ἐφ' οἷς ὁ βδ
 30 λυρὸς ἔσθ' ὡς αὐτῶν βιάζειν; ὅς (ὡς μὲν ὡς τῶν ἀπῶν) κεκλῆ
 31 σμῶν σοι τῆς παρῆσταις, ὅς μὲν λίσσεται, ὅς δὲ θύεισ; ἀ καὶ πρὸς αὐτῶν
 32 αὐτῶν· ἐν αὐτῶν τῶν τῶν διαλλάξας, καὶ μὲν οὐ μίαν λείπει, διὰ
 τὸν θυμὸν, εἰς δύο διαλλάξας περσῶν, ὅς ὡς μὲν ὡς τῶν, εἰ τὸν
 πρὸς

» ἐν τοῖς νόμοις λέγοντα, ὥς οὐτε ἀργυροῦν δεῖ πλεονάζειν, οὐτε χρυσοῦ
 » ἐν πόλει ἱερουμένον ἐξ-οικεῖν, διαχλιδάζουσιν, καὶ εἰ πρόσβρατά, φα-
 σιν, ἐκώλυε κεκτῆσθαι, δηλὸν ὅτι πρόσβρατειον αὐτῶν, καὶ βόρον πλοῦ-
 ρον ἔλεγον. ἀλλὰ γὰρ ἄλλοις ἐπὶ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τοῦ χρημάτων
 χρήσεως ἐκ πρὸν θήκης ῥοαῦτα περιλολόμενοι, τὸν πᾶν ἐφίλτα-
 τε. πάντα γὰρ τῶν παθητικῶν τῶν, καὶ συγκεκινημένους ἀφελ-
 λει τοὺς λόγους. πάθος δὲ ὑποφύεται μετέχει τοσούτων, ὅσον ὑποφύεται ὑπο-
 νῆς. ἐπειδὴ μὲν τοῖς ἡ τοῦ λόγου νόησις, ἢ τε φράσις τὰ πλεονάζει διέ-
 κειμένου διέπικται, ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸ φραστικὸν μέρος, εἰ πᾶσι λοι-
 πὰ ἐπὶ, προσεπιθεσώμεθα. ὅτι μὲν τίνων ἢ τῶν κυρίων, καὶ μεγαλο-
 πρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν θαυμαστῶς ἄρει, καὶ κατὰ κλητὴν ἀκού-
 οντας, καὶ ὡς πᾶσι τοῖς ἑνὶ ῥοῖ, καὶ συγγραφῶσι κατ' ἄκρον ἐπι-
 τήδουμα, μέγας ἄμα, κάλλος, σαφυνείαν, ἢ βαρὺς, ἰσχυρὸν, κρά-
 τος, ἐπὶ δὲ τ' ἄλλα, καὶ ὡς πᾶσι πᾶσι, τοῖς λόγοις, ὡς πρὸς ἀγάλλεσσι καὶ λ-
 αίσιοις, δι' αὐτῆς ἐπανθῆναι πρὸς ἀκούεσσι, καὶ οἷον ἐκλογὴν πᾶσι τοῖς
 πρὸς ἡμᾶς φωνητικῶν ἐπιθεῖται, μὴ καὶ πρὸς τὸν ἢ πρὸς εἰδότης
 διεκινῆται. φῶς γὰρ τῶν ὄντων ἰδίον τῶν νοῦ τὰ καλὰ ὀνόματα. ὁ μὲν γὰρ
 γὰρ ὁμοῦ αὐτῶν οὐ πάντῃ χρεώδης. ἐπεὶ τοῖς μικροῖς πρὸς ἡμᾶς
 τοῖς πρὸς τὸν μέγαλα, καὶ σεμνὰ ὀνόματα, ταυτὸν αὐτῶν φαίνεται,
 ὡς εἰ τις θαυμάσιον προσώπειον μέγα παιδί πρὸς τὴν νηπίω. πλεονάζει
 μὲν ποιήσει καὶ

* * *
 » ὑπερβαίνει, καὶ γόνιμον. εἰ δ' ἀνακρέοντος, οὐκ ἐπὶ θρηνητικῆς ἐπιστῆ-
 φορμαί. τῶν καὶ τῶν ἀποπόμεν, ἐκείνο τὸ ἐπαινετὸν, διὲς τὸ ἀνάλο-
 γον, ἐμοὶ γὰρ σημαντικώτατα ἔχειν δοκεῖ. ὁ πρὸς ὁ κεκίλιος, οὐκ οἶδ' ὅ-
 » πως, κατὰ μέμεται. θεινὸς ὢν, φησὶν, ὁ ὅλιντος ἀνακοφάρηται
 » πρὸς ἡμᾶς. ἐστὶν ἄρ' ὁ ἰδιωτισμὸς αὐτοῦ τῶν κόσμου πρὸς ἡμᾶς ἐμφα-
 νιστικῶς τῶν. ἐπὶ γινώσκου γὰρ αὐτόθεν ἐκ τῆς κοινῆς βίου. τὸ δὲ σύ-
 νηθες ἡδὴ πρὸς τῶν. οὐκ ὡς ὡς τῶν αἰσθῶν, καὶ ἐν πρὸς τῶν τλημύνης,
 καὶ μὴ ἡδὴ πρὸς τῶν. οὐκ ὡς ὡς τῶν αἰσθῶν, καὶ ἐν πρὸς τῶν τλημύνης,
 τὰ πρὸς ἡμᾶς ἀνακρέοντος πρὸς ἡμᾶς. ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ ὑπο-
 » δότεια. ὁ κλεομένης, φησὶ, μανείς, τῶν ἐαυτῶν σάρκας ἐπισημῶν καὶ
 » ταμὲν εἰς λεπτά: ὡς ὅλον κατὰ τῶν ἐαυτῶν ἐαυτῶν διέφθειρεν. καὶ
 » ὁ πρὸς ἡμᾶς τῶν ἐαυτῶν τῶν νεῶς ἐμάχου, ὡς ἄπας κατὰ κρεοῦρ-
 » γήθη. τῶν γὰρ ἐγγὺς πρὸς ἡμᾶς τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' οὐκ ἰδιώτῃ τῶ
 σημαντικῶ.

σημάνειν. πρὶ δὲ πλῆθους, καὶ μεταφορῶν, ὁ μὲν κεκίλιος εἰ-
 κε συγκαταλέγεσθαι τοῖς δύο, ἢ τὸ πλεῖστον ῥεῖς ἢ ταυτὲ νομοθε-
 σι τάδε εἶναι. ὁ γὰρ δημοσίου ὕψος καὶ τοῖς τοιούτων. ὁ τῆς χρείας
 δὲ κοινός, εἴθε τὰ πάθη χειμάρρου διηλύεσθαι: καὶ τὴν γρ-
 » λυπὴν αὐτῶν ὡς ἀνακαῖαν ἐν ταῦτα συνεφέλκεται. ἀνθρώ-
 » ποι, φησὶ, μαροῖ, καὶ ἀλάστορος, καὶ ὑλάκτου, ὑπερωπηρεασμένοι
 » τοῖς ἐαυτοῖς ἐκαστοὶ παύειν: τὴν ἐλπίδα πρὸς πεπαιγμένους, πρὸ-
 » τέρων πλείπῳ, νωὶ δ' ἀλεξάνδρῳ: τῇ γὰρ μετρώπῃ, καὶ τοῖς
 » αἰχμαῖσι τὴν ὀδυνήσαν: τὴν δ' ἐλπίδα, καὶ τὸ μηδέν ἐχειν
 » διαπύρην αὐτῶν. ἂν τοῖς περὶ τοῖς ἐλλήσιν ὅροι τοῖς ἀγαθῶν ὥσιν, καὶ
 » κακόν, ἀναπύρῃ. ἐν ταῦτα τῷ πλεῖστοι τοῖς περὶ τῶν ὁ καὶ
 » τοῖς περὶ τοῖς ἐπὶ περὶ τῶν ῥήτορος θυμῶν. διότι ὁ μὲν ἀριστέ-
 λης, καὶ ὁ Διοφράτος μελίγματοι φησὶ πινὰ τοῖς θρασέων εἶναι τοῖς
 μεταφορῶν, τὰ ὡς πρὸς φάναι, καὶ οἰοῖναι. καὶ εἰ γὰρ εἴς τινι
 τὸν τῶν, καὶ εἰ δὲ πρὸς κινδυνώτικόν τινι λέγειν. ἢ γὰρ ἁπο-
 μνησὶ (φασὶν) ἰδῆται τὰ ὀλμυρὰ. ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς μὲν ἀρδύχου,
 ὅμως δὲ πλῆθος, καὶ ὅλμω μεταφορῶν (ὁ πρὸς ἐφω) καὶ περὶ
 τοῖς χιμαῖων τὰ ὀλμυρὰ, καὶ τὰ σφοδρὰ πάθη, καὶ τὸ γλινῶν,
 ὅλμω εἶναι φησὶ πινὰ ἀλεξίφαρμακα: ὅτι τῷ ῥοστί τῆς φο-
 ρῆς τῶν πύφουκον ἅπαντα τ' ἄλλα πρὸς τὴν, καὶ περὶ τὴν: μάλ-
 λον δὲ καὶ ὡς ἀνακαῖα πάντως εἰς περὶ τὴν τὰ πρὸς τοῖς: καὶ
 οὐκ ἐπὶ τὸν ἀκροατὴν ὁρᾷ πρὶ τὸν τῶ πλῆθος ἐλεγχον, δὲ
 εἰ σὺν τοῖς εἰς λέγοντι. ἀλλὰ μὲν εἴγε τοῖς τῶν τοῖς, καὶ δια-
 γρηφαῖς, οὐκ ἄλλο π' ἔτι περὶ τῶν τοῖς, ὡς οἱ σὺν τοῖς, καὶ
 ἐπὶ τῶν τοῖς. δι' ὧν καὶ πρὸς τῶν τοῖς τῶν τοῖς σκί-
 νος ἀνακαῖα πομπικῶν, καὶ ἐπὶ μάλλον ἀνακαῖα τοῖς τοῖς πα-
 » ρὰ τῶ πλῆθους. τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ, φησὶν, ἀκρόπολιν: ἰδὲ μὲν
 » δὲ μέσον διωκομένην μεταξὺ τῶν σήθους τὸν αὐχένα. σπονδύλως
 » τε ὑπερβίβει φησὶν, εἰς τὸ ῥοστί. καὶ τὴν μὲν ὀδυνὴν ἀνθρώ-
 » ποις εἶναι κακῶν δέλεαρ, γλῶσσαν δὲ γλῶσσαν δονέμον. ἄμμα
 » δὲ τοῖς φλεβῶν τὴν κρῖν, καὶ πρὶ τῶν τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς
 » αἵματος εἰς τὴν δονέμον οἰκισιν καὶ περὶ τῶν τοῖς. τοῖς δὲ δια-
 » σπομάς τοῖς πρὸν ὀνομάζει σινωπὸν: τῇ δὲ πρὸς τοῖς τοῖς
 » ἐν τῇ τοῖς τοῖς περὶ τῶν, καὶ τῇ τοῖς τοῖς ἐγέρσει. ἐπειδὴ
 » διάπυρος ἐστὶν, ὡς τοῖς τοῖς μηχανώμενοι (φασὶν) τὴν τῶ πλῆθος
 ἰδῆται

[illegible]

ῥῆθι πρὸς αὐτὸν ὅτι καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, πότμον καὶ κρείττον ἐν ποίῳ
 μασί, καὶ λόγοις μέγας ἐν αἰοῖς διημιτμήνιον, ἢ τὸ σύμμετρον
 μὲν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ὅτις δὲ πάντῃ, καὶ ἀδιαπύων. καὶ ἐπὶ
 νῦν δὲ, πρὸς τὸν καὶ αἰσθητὸν ἀρετῶν τὸ πρωτεῖον ἐν λόγοις, ἢ
 αἰσθητὸν δικαίως ἀνφύοντο. ἐστὶ γὰρ ταῦτ' οἰκεία τοῖς πρὸς ὑφίστα
 σκεῖμα, καὶ ἐκπύοντος ὅτι ἀπαντὸς δέοντα. ἐκ δ' οὐδα μὲν, ὡς
 αἰσθητὸν καὶ μέγιστος φύσει ἡ καὶ κατὰ φύσιν. τὸ γὰρ ἐν παντὶ ἀ-
 κριβές, κίνδυνος σμικρότης. ἐν δὲ τοῖς μέγιστοις, ὡς πρὸς ἐν τοῖς
 ἀγαν πολυτοῖς, εἶναι πᾶσι καὶ προλιπεροῦμενον. μὴ καὶ δὲ ἔτι
 καὶ αἰσθητὸν ἢ, τὸ τοῖς μὲν ταπεινάς, καὶ μέγας φύσεις, διὰ τὴν
 δαμῆ πρὸς ἀνδραγαθίαν, μὴ δὲ ἐφείδαι τὸ ἀκρῶν, ἀναιμότητος ὡς
 ἐν τὸ πολὺ, καὶ ἀσφαλεστέρως διαμύνειν, τὰ δὲ μεγάλα ὠδισσα-
 λῇ δ' αὐτὸ γίνεσθαι τὸ μέγας. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ἐκείνο ἀγνοῶ τὸ
 δούτορον, ὅτι φύσει πάντα τὰ ἀνθρώπεια ἀπὸ τῆς χείρονος αἰετὶ μάλ-
 λον ἐκπύοντος. καὶ τὸ μὲν ἀμύτημάτων, ἀναισθητὸς ἢ μνή-
 μη πρὸς μνήμην. τὸ καλὸν δὲ τὰς ἀρετῶν. πρὸς τὸ μέγας δ' οὐκ
 ὀλίγα καὶ αὐτὸς ἀμύτηματα, καὶ ὁμήρου, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι μέ-
 γιστοι, καὶ ἡ καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ἀρετῶν, ὅμως δὲ οὐχ ἀμύ-
 τήματα μᾶλλον αὐτὰ ἐκπύοντος καλὸν, ἢ πρὸς ἀρετὴν δι' ἀμύτηαν
 εἶναι πρὸς, καὶ ὡς ἐν τυχὴν ἀπὸ μεγαλοφύας ἀναισθητὸς πρὸς ἀρετὴν
 μὲν, οὐδὲν ἢ πρὸς οἰκεία τὸς μέγας αἰσθητὸς, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι διο-
 μαλίζον, πρὸς τὴν πρὸς τὸν καὶ μᾶλλον αἰετὶ φέρεσθαι. καὶ εἰ
 μὴ δ' ἐν τὸς ἐπὶ τὸς, τῆς μεγαλοφροσύνης αὐτῆς ἐν τῇ. ἐπεὶ γὰρ καὶ
 ἀπὸ τῆς ὁ ἀρετῶν οἰκεία ὁ τῆς ἀρετῶν οἰκεία ποιητής. καὶ τῶν ἐκπύ-
 λκοις, πρὸς ὀλίγων τῶν ἐξωθεν, ὁ θεοκρίτης ὠδισσαλῆς. ἀρ' οὐκ
 ὁμήρου αὐτὸ μᾶλλον, ἢ ἀρετῶν οἰκεία ἐξωθεν γινέσθαι; τί δὲ ὁ ἀρετῶν
 νῦν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ (διὰ πάντων γὰρ ἀμύτηαν τὸ πρὸς ἀρετὴν) ἀρετῶν
 λόγῳ καὶ ἀναισθητὸς πρὸς ἀρετὴν, καὶ ἐκείνα τῆς ἐκπύοντος
 τῆς δαμῆ πρὸς ἀρετὴν, καὶ ἀπὸ νόμον τάξαι δύσκολον, ἀρετῶν δὲ
 μέγας πρὸς ἀρετῶν; ἢ δ' ἐν τῇ μᾶλλον αὐτὸ εἶναι ἐκπύοντος ἐκπύοντος,
 ἢ πρὸς ἀρετῶν, καὶ ἐν τῇ ἀρετῶν οἰκεία ὁ καὶ, ἢ νῦν δὲ ἐκπύοντος; ἐπεὶ δὲ οἱ
 μὲν ἀδιαπύων, καὶ ἐν τῇ ἀρετῶν πάντῃ καὶ ἀρετῶν οἰκεία, ὁ
 δὲ πρὸς ἀρετῶν, καὶ ὁ ἐκπύοντος, ὁ τε μὲν οἱ πάντῃ ἐκπύοντος τῇ φο-
 ρῇ, σβέννυνται δ' ἀρετῶν καὶ πρὸς ἀρετῶν, καὶ πρὸς ἀρετῶν ἀρετῶν. ἢ
 οὐδὲ αὐτὸς ἐν τῇ ἀρετῶν οἰκεία τῇ ἀρετῶν οἰκεία εἰς τὸ αὐτὸ σβέννυνται

τὰ ἰώγους ἀντιπυμνίζω ἐξ ἧς· εἰ δ' ἀρετῆς, μὴ τῷ ἀλγεῖ, κρινέτω τὰ
καρτερῶματα, οὕτως αὖ καὶ ὑποδρίδης τῷ παντὶ περὶ τοῦ δημουργί-
νου. ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ περὶ φωνότορος, καὶ παλαιοῦς ἀρετῆς ἔχων. καὶ
οὐδὲν ὑπαρκτὸς ἐν πᾶσιν ὡς ὁ πένταθλος. ὅς γε τῷ μὲν πρωτείων
ἐν ἅπασιν τῷ ἄλλων ἀγωνιστῶν λείπειται, πρωτοῦ δὲ τῷ ἰδίῳ τῷ ὅ
μὲν γὰρ ὑποδρίδης περὶ τῶν πάντων, ἐξ ὧν γε τῆς σωματικῆς, μεμεῖσται
τὰ δημουργίνα καρτερῶματα, καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκ ποδῶν περὶ
λοιπῶν ἀρετῶν τε, καὶ ἡγεμονίας. καὶ γὰρ μαλακίζονται ἀφελείας ἐν
ταῖς καὶ, καὶ οὐ πάντες ἐξ ἧς καὶ μονοκύνως ὡς ὁ δημοδίνης λέγει. τὸ
τε ὑπὸ τὸν ἔχει μετὰ γλυκύτητος ἢ δὲ λιτῶς ἐφιδυνόμενον. ἀφ' αὐτῆς
τε ποδὶ αὐτῶν εἰσιν ἀστεισμοὶ, μυκτῆρ περὶ πικρῶτατος, οὐ γλίσια, τὸ
καὶ τοῖς εἰρωνεύσας οὐ πάλαισιν. σκώμματα οὐκ ἀμυστα, οὐδ' ἀ-
νάγκη καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἐκείνων, ἀλλ' ἐπικείμενα, διασπέρμους τε ἐ-
πιδείξις, καὶ πολὺ τὸ καμνύν, καὶ μετὰ παιδείας οὐστέρου κέντρους,
αἰμύμητον δὲ εἰ πῦν τὸ ἐν πᾶσι τῷ τῷ ἐπαφρόδιτον. οὐκ ἔστι δὲ καὶ το-
τε περὶ σφύσεσθαι, ἐπὶ δὲ μυθολογῆσαι κεχυμένος, καὶ ἐν ὑπὸ πινυ-
ματι διεξοδῶσαι ἐπὶ οὐκαμπῆς ἀκρως. ὡς περὶ ἀμύλη τὰ μὲν ποδὶ
τῷ λητῷ ποιητικῶτατος, τὸν δὲ ἐπιτάξιον ἐπιδεικτικῶς, ὡς ἐκ τῶ
δὲ εἰς πρὸς ἄλλος, διέδωκε. ὁ δὲ δημοδίνης ἀνὴρ ποιητῆς, ἀδιάχρητος,
ἡμεῖς ὑπὸ τὸν, ἢ ἐπιδεικτικῶς· ἀπὸ τῶν ἐξ ἧς τῷ περὶ τῶν μελῶν καὶ
τὸ παλαιοῦ ἀμύμους. οὐδὲ μὲν γὰρ γλίσια εἶναι βιάζεται, καὶ ἀσείος,
οὐ γλίσια κινεῖ μάλλον, ἢ καὶ γλίσια. ὅταν δὲ ἐγγίξῃ δέλη τῷ
ἐπιχαρὲς εἶναι, ὅτε παλαιοῦ ἀμύμους. ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ οἱ μὲν τὰ μὲν
πατῆρος καὶ, καὶ εἰ πολλὰ, ὅμως ἀμεγέθη καὶ ὑπὸ τῶν νήφοντος,
ἀρῶν, καὶ τὸν ἀκροατῶν ἡρεμῆν ἐδιδῶν. οὐδεὶς γὰρ ὑποδρίδης ἀ-
ναγκαστικῶν φοβεῖται. ὁ δὲ οὐδὲν λαβὼν τὸν τῷ μεγαλοφυσῶν, καὶ
ἐπ' ἀκρον ἀρετῆς σωματικῆς τελεσιμῶς, ὑπὸ τῶν ἀρετῶν τόνον, ἐμμελῆ
πάσθαι, ποδῶν, ἀγχινοῖαν, τάχως, οὐδὲν δὲ ὁ κινεῖον τῷ ἅπασιν
ἀπὸ τῶν δεινότητων καὶ δυνάμει, ἐπειδὴ τῷ (φημι) ὡς θεο-
πυμνῶν τῶν δυνάμει. (οὐ γὰρ εἰ πῦν δυνάμει τὸν ἀνθρώπου) ἀδρόα
ἐς ἑαυτὸν ἔπαυσε, διασπέρμους ὅς ἔχει καλοῖς ἀπαντῶν ἀεὶ νικῶ, καὶ
ὑποδρίδης ἐν ἔχει· καὶ ὡς περὶ καὶ τῶν ἀρετῶν, καὶ καὶ τῶν ἀρετῶν ἀπὸ
αἰδῶνος ἡγεμονίας. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν κεραυνῶν φορομύμους αἰδῶν-
τα τὰ ὅμματα δύνανται, ἢ αἰσθητικῶν τῶν ἐπὶ πολλοῖς ἐκείνου
πάσθαι. τῷ μὲν γὰρ τῶν παλαιοῦ καὶ ἄλλῃ τῶν ἐξ ἧς, ὡς ἐφ' αὐτῶν, διαφο-
ρα.

εἶ. οὐ γὰρ μεγίστην ἀρετὴν, ἀλλὰ καὶ τῇ πλείοτι πολὺ ληϊσμέ-
 νος ὁ λυσίασ, καὶ ὁ πλεῖον ἐπὶ τοῖς ἀμειψόμενοις ποδὶ τὰς, ἢ τοῖς
 ἀρετῶν ληϊσμέ. ἢ πρὶν οὖν εἶδον οἱ ἰσθμοὶ ἐκεῖνοι, καὶ τὴν μεγί-
 στὴν ἐπὶ τρεῖς μίλλοις τῆς συγγραφῆς, τῆς δὲ αὖ ἀπασιν ἀκριβείας ἡ
 φρονήσαντες; πρὸς πολλοῖς ἄλλοις ἐκεῖνο, ἐπὶ ἡ φύσις οὐ λαμπρὸν
 ἡμᾶς ἔδωκεν, οὐδ' ἀλγυνὴς ἐκρίνε τὸν ἀνθρώπου: ἀλλ' ὡς εἰς μεγαλὴν
 πῖνα πανύχριν, εἰς τὸν εἶον, καὶ εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπέκου-
 σα, διατάξας ἑκάστην οὐρανὸν αὐτῆς ἐπομένους, καὶ ἀντιστοιχίαν
 τοῖς ἀπασιν, οὐδ' ἄλλαν δὲ ὅρατα εἰς φύσιν ἡμῶν ἡμῶν ἀνθρώπου
 παντὸς αἰὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς διαμενέοντος. διό-
 ποτ' τῇ θεωρίᾳ, καὶ διανοίᾳ τῆς ἀνθρώπου ἐπιβολῆς, οὐδ' ὁ σύμ-
 πας κόσμος ἀρκεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν τῷ ποδὶ τὰς πολλὰς ὁρῶν
 ἐκείνουσιν αἱ ἐπίνοιαι: καὶ εἰ τις ποδὶ τὰς ἐκείνουσιν ἐκείνου
 ὁσπλεὶν ἔχει τὸ ποδὶ τὸν ἐκείνου, καὶ μέγα, ταχέως εἰσεῖται, πρὸς
 ἀνθρώπου. ἐν δὲ φυσικῶς πῶς ἀνθρώπου μετὰ οὐ τὰ μικρὰ ἐπι-
 θεῖα διαμενέον, ἢ καὶ διαμενέον, καὶ χηρῶν: ἀλλὰ νεῖλον, καὶ ἰ-
 στρον, ἢ ῥεῶν, πολὺ δ' ἐπὶ μᾶλλον τὸν ὠκεανόν. οὐδέ γε τὸ ὑφ' ἡ-
 μῶν τὸν πῖνα ἀνθρώπου ἐκείνου ἐπὶ καὶ τὸν σῶζει τὸ φέγγος
 ἐκείνουσιν ἐκείνου οὐρανῶν μᾶλλον, καὶ τὴν πῖνα ἐκείνουσιν
 ἐκείνου: οὐδὲ τῆς αὐτῆς κρατῆρος ἀξιοῦσιν ἀνθρώπου νομίζο-
 μεν. ἢς αἱ ἀνθρώποι, πρὸς τὴν ἐκείνου, καὶ ὅλας ὁχλοὺς ἀνθρώπων
 σι, καὶ ποταμούς, οὐδὲ τῷ γένους ἐκείνου, καὶ αὐτῶν μέγαν περ-
 χόουσι πρὸς. ἀλλ' ἐκείνου τοῖς ἀπασιν ἐκείνου αὐτῶν, ὡς
 οὐκ εἶναι μὲν ἀνθρώποις τὸ χηρῶν, ἢ καὶ ἀνθρώπων; ἀνθρώπων
 δ' ὅμως αἰὲ τὸ πρὸς οὐρανόν. ἐκείνου ἐπὶ γε τῶν ἐκείνουσιν ἀνθρώπων
 ἐκείνου οὐκ ἐκείνου τῆς χηρῶν, καὶ ἀφελείας πῖπει τὸ μέγαν, περ-
 σῖπει σιωπῶν ἀνθρώπων, ὅτι τῷ ἀνθρώπου πολὺ ἀφελείας οἱ τη-
 λικῶν, ὅμως πάντες εἰσὶν ἐπάνω τῷ ἀνθρώπου: καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκεί-
 νους ἀνθρώποις ἐκείνου: τὸ δ' ἡμῶν ἐκείνου αἰὲτ' ἀνθρώπων
 σιωπῶν ἀνθρώπων: καὶ τὸ μὲν ἀπασιν οὐκ ἐκείνου, τὸ μέγαν δὲ καὶ ἀν-
 τρώπου. τί γὰρ πρὸς οὐρανόν ἐπὶ λέγειν; ὡς ἐκείνου τῶν ἀνθρώπων ἐ-
 κείνου ἀπασιν τὰ σφάλματα, ἐνὶ ὅσῳ τῷ πολλὰς ἡμῶν, καὶ κα-
 τορθώματα. καὶ, τὸ κυριώτατον, ὡς εἰ τις ἐκείνου τὰ ὁμήρου, τὰ
 δημόδωκους, τὰ πλάτωνος, τὰ τῶν ἄλλων, ὅσοι δὲ μέγαν, πρὸς
 τὰ ὁμήρου πάντα ὁμῶς σιωπῶν ἀνθρώπων ἐκείνου ἀνθρώπων, μᾶλλον δ' ἐ-
 κείνου.

δὲ

δὲ πολλοὺς μύθους αὐτῷ ὑρεθείη· τίς ἐκείνοις τοῖς ἡρώσι πάντῃ κερσε-
 δουμένων· διαταῦθ' ὁ πᾶς αἰὼς αἰὼν, καὶ εἶος αὐτῶν ἀνὰ μένος, ἥτοι
 τῶν φθόνου πᾶσιόας· ἀλῶναι, φθῶν ἀπέδωκε τὰ νικητήρια· καὶ
 ἄχρι νῦν ἀναφαίρετα φυλάττει, καὶ ἔοικε τηρήσειν,

ἔς αὖ ὕδωρ πέσει, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη.

περὶ μὲν γὰρ τὸν χρόνον, ὡς ὁ κολαστὴς ὁ ἡμῶν τιμῶν, ἐκεί-
 των, ἢ ὁ πολυκλήτου δορυφόρος, πρῶταί τε περὶ πολλοῖς εἰπεῖν,
 ὅτι ὡς μὲν τέχνησ' ἀναιμάζει τὸ ἀναιμάκτον, ὡς δὲ τῶν φυσικῶν
 ὄντων τὸ μέγεθος· φύσει δὲ λογικὸν ὁ ἀνθρώπος· καὶ πῶς μὲν ἀν-
 θρώπων ζητεῖται τὸ ὅμοιον ἀνθρώπῳ, ὡς δὲ λόγου τὸ ἑσπερίον
 (ὡς ἐφύω) τὰ ἀνθρώπινα· προσήκει δ' ὁμοῖος (ἀναιμάκτῃ γὰρ ὡς
 τῷ ἀρχῇ ἡμῖν τῶν ἀπομιμήμας ἢ πᾶσι τοῖς) ἐπειδὴ τὸ μὲν ἀδιά-
 πλωτον ὡς ὡς τὸ πᾶν, τέχνης· ὅτι κατέρχεται· τὸ δ' ἐν ἑσπερίῳ
 καὶ οὐκ ὁμῶς, μεγαλοφύλας βοήθημα τῇ φύσει παντὶ πεί-
 ξεσθαι τὴν τέχνην· ἢ γὰρ ἀλλήλου χάριν τῶν ἰσῶς χρίσθαι αὐτὸ τὸ τέ-
 λειον· ὥστε ταῦτ' αἰσθητὸν ἑσπερίῳ περὶ δέντων ἐπικρίνα-
 σκευμάτων· χωρεῖται δ' ἐκείνος, οἷς ἡδύτατα· τῶν δὲ μεταφορῶν
 γεινῶσιν (ἐπὶ πᾶσι γὰρ) αἱ πρῶταί τε, καὶ εἰκότως ἐκείνῳ μύ-
 θον πρῶταί τε,

*

*

*

21 σοὶ καὶ αἱ ταῦτα εἰπὼν ὑμῖν τὸν ἐκείνων ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ
 20 μὴ ἐν τοῖς πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ποσειδῶν φορεῖται· διότι περὶ δέναι χρὴ
 τὸ μέγεθος πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνῳ· τὸ γὰρ ἐνίοτε πᾶσι τοῖς περὶ τῶν
 πᾶσι, ἀναιρεί τὴν ἑσπερίαν· καὶ τὰ ταῦτα ἑσπερίαν ὀνομαζόμενα χα-
 λᾶται· ἐπὶ δ' ὅτι καὶ εἰς ὑπερπληρώσεις ἀντιπαρατίθεται· ὁ γὰρ ἴσο
 κράτης, οὐκ οἶδ' ὅπως, παιδὸς περὶ γὰρ ἐπαθεῖν, δὲ τὴν τῶν πάντων
 αὐτῶν ἐξελίξαι λέγειν ὁλοπλήθειαν· ἐστὶ μὲν γὰρ ὑπερπληρῶν αὐτῶν
 τῶν πανηγυρικῶν λόγων, ὡς ἡ ἀθηναίων πόλις τῶν εἰς τὸν ἑλληνα
 ὑπερπληρῶν ἑσπερίαν τὴν λακεδαιμονίων· ὁ δ' αὖθις ἐν τῇ ἐπὶ
 σβολῇ τῶν ἑσπερίων· ἐπειδὴ οἱ λόγοι ὥστε τὴν ἐξελίξαι δύνανται, ὡς θ'
 οἷόν τ' εἶναι καὶ τὰ μεγάλα τῶν πεινᾶ ποιῆσαι, καὶ τοῖς μικροῖς πᾶσι
 εἶναι μέγεθος, καὶ τὰ παλαιὰ καινῶς εἰπεῖν, καὶ πᾶσι τῶν νεω-
 γελιμῶν ἀρχαίως διελθεῖν· οὐκοῦν (φυσίως) ἰσότητος οὐ-
 πως μὲν καὶ τὰ πᾶσι λακεδαιμονίων, καὶ ἀθηναίων ἐναλλάτ-
 τειν· ἡ δὲ γὰρ τὸ τῶν λόγων ἐκείνων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς
 ἀνθρώποις

αἰσθύνονται πρὸς ἡλμα, καὶ περὶ οὐ μὴν ἔξῃ. μή ποτ' αὐτὸν ἄρισται
 τῆς ἁποδρόμου, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς χιμῶν περὶ τριπλῆς αὐτὸς ἔστι
 διαλαβάνουσι, ὅτι εἰσὶν ἁποδρόμοι. γίνεσθαι δὲ τριόνδε, ἐπειδὴ
 ἁπὸ ἐκπαθείας μετέθει πνὶ σωκεφώνωνται ποδιστάτας. ὁ ποδὶς ὁ
 20 θουκυδίδης ἐπὶ τῆς ἐν σικελίᾳ φειρομένων ποιεῖ. οἱ τε γὰρ συρα-
 20 κούσιοι, φησὶν, ἐπιπλάττανται ἐν τῷ τῷ μᾶλιστα ἐσφάζον.
 20 καὶ τὸ ὑδωρ δὲ τῆς διέφραξης. ἀλλ' οὐδὲν ἦσαν ἐπὶ νεφροῦ τῷ πη-
 λῷ ἡματωμένον, καὶ ποδιστάτας καὶ τῆς πολλῆς. αἶμα καὶ πηλὸν πι-
 νόμενα ὁμοῦ εἶναι ποδιστάτας ἐπὶ, ποιεῖ πρὸς τὸ πᾶσι τοῖς ὑπε-
 ροχῇ, καὶ περιστάσις. καὶ τὸ ἡροδότειον ἐπὶ τῆς ἐν θερμότητι οὐ-
 20 μοιον. ἐν τῷ τῷ σφίγῃ τῷ χώρῳ ἀλεγομένων μαχαίρησι τῇ σπιναι-
 20 πῶν καὶ ἐν τῷ γαλόν. ἐπὶ ποδιστάται, καὶ χερσὶ, καὶ στήθεσι καὶ
 20 χροῖν οἱ βαρβαροὶ ἐάλλοντες. ἐν ταῦθ' οἷόν ἐστι τὸ καὶ στήθεσι μάχε-
 σθαι περὶ ὡπλισμένους, καὶ ὁ τριόνδε τὸ καὶ κεχῶσθαι βέλεσιν
 ὄρεϊς; πάλιν ὁμοῦ εἶναι πίστιν. οὐ γὰρ τὸ περὶ γὰρ ἐν ἐκ τῆς ὑπὲρ
 βολῆς πρὸς λαμβάνεσθαι δοκεῖ. ἢ ἁποδρόμῃ δ' οὐ λόγῳ γινώσκαι
 περὶ τῆς περὶ γαλόν. ἐστὶ γὰρ (ὡς οὐ διαλείπει λέγων) παντὸς ὅλ-
 μήματός λευκῶν λυσις καὶ πανάκειά τις, τὰ ἐπὶ ὅς ἐξ ἐτάτας ὁρ-
 20 γα, καὶ πᾶσι. ὅθεν καὶ τὰ καμινὰ καὶ τῷ γὰρ ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς πηλῶντα,
 πηλῶντα δὲ τῷ γαλόν. * ἀγρόν ἐρα ἐλάττω γῆν. ἐρην γὰρ το-
 λῆς. καὶ γὰρ ὁ γέλως πάθος ἐν ἡδονῇ. αἱ δ' ἁποδρόμοι καὶ ἀπὸ
 ὑπὲρ τὸ μείζον, οὐτὼ καὶ ἐπὶ τῷ γαλόν. ἐπειδὴ κοινὸν ἀμφὸν ἢ ἐπὶ
 20 πᾶσι. καὶ πως ὁ διασπέρσις, τὰ πενότητες ἐστὶν ἀνέστης. ἢ ἐπὶ τῇ
 μοῖρᾳ τῆς σωπελονσὼν εἰς τὸ ὑψος, ὡς γὰρ ἐν ἀρχῇ πρὸς δέμεσθαι,
 ἐπὶ ἡμῖν λέπειται, ὡς κρᾶπτε, ἢ δὲ τῆς λόγων αὐτῇ ποιεῖται σῶσις.
 ἁπὸ τῆς ἐνδυσὶν ἀρχαῶν τῶν ἀρχιδωκότις σωτάγμασι, ὅσα
 γὰρ τῆς θεωρίας καὶ ἡμῖν ἐπιμετᾶ, τῶν τῶν ἐξ ἀνάγκης περὶ σθέμεν
 ἀν' εἰς τὴν πρὸς τῶν ὑπὸ τῶν, ὡς οὐ μόνον ἐστὶ περὶ τοῦ, καὶ ἡδονῆς
 ἢ ἀρμονία φυσικὴν ἀνθρώποις ἐνδύματα, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐλδοθε-
 20 ρίας, καὶ πᾶσι τοῖς θάυμασιν πὶ ὄργανον. οὐ γὰρ αὐτὸς μόνον ἐπὶ
 20 ἡθισί πῖνα πᾶσι τοῖς ἀκροωμένοις, καὶ οἱ ἐκφρονας, καὶ κερύδα-
 20 πιασμοῦ πᾶσι ἀρχαῖς. καὶ βᾶσιν ἐνδύσιν πῖνα ῥυθμοῖ, περὶ ταῦ
 τῶν ἀναπιάζει βᾶσιν ἐν ῥυθμῷ, καὶ σωκεφώνωνται τῷ μῆλει τὸν
 ἀκροατῶν, καὶ ἄλλους ὅσοι παντάπασιν, καὶ νῦν δὲ φθόγοι καὶ ἀ-
 20 ρας οὐδὲν ἀπλῶς σημαίνοντες, τῶν τῆς ἡχῶν μεταβολαῖς, καὶ τῇ
 20 περὶ

πρὸς ἀλλήλους κρούσει καὶ μίξῃ τῆς συμφωνίας, θάυμαστος ἐπά-
 ρχοι πολλὰ κινῶσι ὡς ἐπίστασιν θέλησιν. καίτοι τὰ φασὶν εἶδωλα,
 καὶ μὴ μῆματα, νόθα δὲ περὶ τοῦ, οὐχὶ τῆς ἀνθρώπου φύσεως, ὡς
 ἐφ' ἑαυτὸν ἀνδρῶν γήσια: οὐκ οἴομεθα δ' ἄρα τὴν σὺνθεσιν ἀρμυ-
 νίαν πῶς οὐκ ἔχον ἀνθρώποις ἐμφύτων, καὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς
 οὐχὶ τῆς ἀκροῦς μῆνης, ἐφαπτομένων, ποικίλας κινῶσιν ἰδέασιν ὀνο-
 μάτων, νοήτων, πραγμάτων, ἑτέλλους, ὁμιλείας, πάντων ἡ-
 μῶν ἐν ὅσων καὶ συνηθῶν, καὶ ἅμα τῇ μίξει, καὶ πολυμορφίᾳ τῆς
 αὐτῆς φθόγγων τὸ πρὸς τῶν λέγοντι πάθος εἰς τοῖς ψυχῆς τῆς
 πέλας πρὸς τῶν λέγοντι, καὶ εἰς μετυσίαν αὐτῶν ὡς ἀκρόντας αἰ-
 κεθιστῶν, τῇ τε τῆς λέξεως ἐπινοοῦσιν τὰ μετέθι σωμαρμύξας
 ὡς δὲ αὐτῶν τῶν: κηλὴν τε ὅμῃ πρὸς ὅσον τε καὶ ἀξίωμα, καὶ ὕψος,
 καὶ πᾶν, ὅ ἐν αὐτῇ περὶ λαμβάνει, καὶ ἡμῶς ἐκείνῃ σωμαδιαπένει,
 παντρίως ἡμῶς τῆς διανοίας ἐπικρατῶν: ἀλλ' οἴκει μανίαν ἐπερὶ
 τῆς ἑαυτοῦ ὁμολογουμένων διακρίσει ἀρχαῖς ἢ ἡ πείρα πίστες. ὅτι
 λόν γε τῶ δοκεῖν νόημα, καὶ ἐστὶ τῶ ὄντι θαυμάσιον, ὅ τῶ ψυχῆς
 πᾶσι δὲ κινῶσιν ἐπίφθον. ὅτι τὸ ψυχῆς τὸν ὅτε τῇ πόλει πόρι-
 σάντα κίνδυνον πρὸς τῶν ἐποίησιν ὡς πόρ νέφος. ἀλλ' αὐτῆς τῆς
 διανοίας οὐκ ἔλαττον τῇ ἀρμονίᾳ πεφώνηται. ὅλον τε γὰρ τῶ τῆς
 δακτυλικῶν εἰρησίων ἐνθῆς. οὐχὲν ἑαυτοῦ δι' ὅτοι, καὶ μετὰ τοιοῦ-
 τῶ καὶ τὸ ἥραδον ὡς ἴσμεν ἑτέλλειν μέτρον σωμασίων. ἐπεὶ γὰρ ἐκ
 τῆς ἰδέας αὐτῶν ὡς μετὰ τῶν ὅποι δι' ἐξέλες: ὅτι τὸ ψυχῆς ὡς
 πόρ νέφος ἐποίησε τὸν ὅτε κίνδυνον πρὸς τῶν, ἢ νῆ δὲ μίαν ἀπ-
 κρότον συλλαβῶν μόνον; ἐποίησε πρὸς τῶν ὡς νέφος, καὶ εἴσῃ πρὸς
 ἡ ἀρμονία τῶ ὕψει σωμασίων. αὐτῶ γὰρ τὸ ὡς πόρ νέφος, αὐτῇ μακρῶ-
 τῶ πρὸς τῶν ἐνθῆς βέβαιε, τέττασι καὶ μετὰ τῶν χρόνοις: ὅτι
 σωμασίων δὲ τῆς μίαν συλλαβῶν, ὡς νέφος, αὐτῶν ἀκρωτηριάζει τῇ
 συκοπῇ ἐμέγῃ. ὡς ἐμπάλιν, ἐὰν ἐπεκτείνης, πρὸς τῶν ἐπὶ
 σεν ὡς πόρ νέφος, τὸ αὐτῶ σημαίνει, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ ἐπὶ περὶ τῶν
 ὅτι τῶ μὴν τῶν ἀκρων χρόνων σωμασίων, καὶ διακρίσει τὸ ὕ-
 ψος τὸ ἀπόκριν. αὐτῶ δὲ τῶν μάλιστα μετὰ τοιοῦ τὰ λεγόμενα, κα-
 τὰ πόρ τὰ σωμασίων, ἢ τῶν μελῶν ἐπιστάσεις. ὡς ἐν μὲν ὁδὸν τῶν
 δὲν ἀφ' ἐπὶ τῶν καὶ αὐτῶν ἀξιόλογον ἔχει: πάντα δὲ μετὰ ἀλλή-
 λων ἐκπληροῦν τῶν σωμασίων. οὕτως τὰ μετὰ τῶν σωμασίων τὰ μετὰ
 ἀπ' ἀλλήλων ἄλλο ἄλλῃ, ἅμα ἐαυτοῖς σωμασίων καὶ τὸ ὕψος:
 σωμασίων τῶν,

σωματίζονται μὲν δὲ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ἐπὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀρμονίας
 ποδὲς κλειόμενα, αὐτῷ τῷ κύκλῳ φωνήοντα γίνονται. καὶ σχεδὸν ἐν
 ταῖς ποδὶ πόδισι δ' ἀνός δ' ἐστὶ πλὴν τοῖς τὰ μέγιστα. ἄλλα μὲν ὅτι τε
 πολλοὶ καὶ συγγραφῶν, καὶ ποιητῶν οὐκ ὄντες ὑψιλοὶ φύσει, μὴ
 ποτε δὲ καὶ ἀμεγέθεις, ὅμως κοινοῖς, καὶ δημώδεσι τοῖς ὀνόμασι,
 καὶ οὐδὲν ἐπαγομένους ποδὶ πόδιν ὡς τὰ πολλὰ συγχωόμενοι, διὰ μὲν
 νῦν τὸ σωθεῖναι, καὶ ἀρμόσει ταῦτα, ὅμως ὅσον, καὶ διάστημα, καὶ
 τὸ μὴ ταπεινοὶ δοκεῖν εἶναι ποδὲς βάλοντες. καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλοι τε ἡλ-
 λοι, καὶ ὅλως, ἀριστοφανῆς ἐπὶ σιν, ἐν τοῖς πλείστοις οὐρεπίδης,
 ἰσχυρῶς ἢ μὴν δεδιώμεναι. μετὰ γὰρ τὴν τεκνογονίαν ἡρακλῆς φησι
 γέμω κακῶν δὴ: καὶ ἐκ τ' ἐστ' ὅπῃ τεθῇ.

σφόδρα δημώδεις εἰς λεγόμενον. ἀλλὰ γέγονεν ὑψιλόθεν τῇ πλάσει ἀ-
 ναλογοῦν. εἰ δ' ἄλλως αὐτὸ σωαρμοσίαις, φανήσεταί σοι. δὴ λον, ὅτι
 ἡ σωθεῖσθαι ποιητῆς ὁ οὐρεπίδης μάλλον ἐστίν, ἢ τ' ἄλλος. ἢ τῇ τῆς συρο-
 μένης ἕως τῆς ταύτης δὲ δεικνύει, -εἰ δὲ γὰρ

τύχῃ ποδὶς ἐλίξας εἰλκεν ὁμοῦ λαβῶν

γυναῖκα, πέτρῃ, σφῶν, μεταλλάσσαν αἶν.

ἔστι μὲν γυναικὶν τὸ λῆμμα, ἀσφόδρον δὲ γέγονε τῷ πλὴν ἀρμονίαν
 μὴ κατεσθῆναι, μὴ δ' οἷς ἀκυλισμὰς πιδρῆσαι, ἀλλὰ σφαιρι-
 μοῦς τε ἔχειν περὶ ἄλληλα τὰ ὀνόματά, καὶ ὑδροείσματά τῶν χρό-
 νων, περὶ ἐσθῶν διαβεβηκότες μέγιστος. μικροποιὸν δ' οὐδὲν οὐ-
 τως ἐν τοῖς ὑψιλοῖς, ὡς ἐν τῷ κεκλασμένῳ λόγῳ, καὶ σέβημε-
 νος: οἷς δὴ πύργιοι, καὶ τοχαῖοι, καὶ διχόρφοι τέλειον εἰς ὀρχησι-
 κὸν σιωεπὶ πόντος. οὐ γὰρ γὰρ πάντα φαίνεται τὰ κατὰ φύσιν καὶ
 ἀφ' αὐτῶν, καὶ μικροχρῆ, καὶ ἀπαδείστα διὰ τῆς ὁμοειδίας ὑπὸ πλά-
 ζοντα. καὶ ἐπὶ τῶν τῶν τοῦ χεῖρισον, ὅτι ὡς πρὸς τὰ ὠδάρια ἐστὶ ἀκροα-
 ταῖς ἀπὸ τῶν περὶ γμαθὸς ἀφέλκε, καὶ ἐπ' αὐτὰ εἰσάγει, οὕτως καὶ
 τὰ κατὰ φύσιν μισμεία τῶν λεγομένων εἰς τὸ τῆς λόγου πάθος εἰδίδωσι
 τοῖς ἀκούουσι, τὸ δὲ τῆς ἐνθυμῶν, ὡς εἴοιτε περὶ δότας τοῖς ὀφειλο-
 μένους κατὰ λήξεισιν αὐτοῖς ἕως ἀρκῆναι τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντα
 ὡς ἐν χρῶντι, περὶ ἀπιδόνα πλὴν βᾶσιν. ὁμοίως δὲ ἀμεγέθης καὶ
 τὰ λίαν συκείμενα, καὶ εἰς μικρὰ, καὶ βραχυσύλλαβα συκείμενα.
 καὶ ὡς ἐν γόμοις πῶν ἐπαλλήλοισι κατ' ἐκδοτὰς, καὶ σκληρότητος
 ὥστε σωθεῖναι. ἐπὶ γὰρ μὲν ὑψιλοῖς μειωτικὸν καὶ ἢ ἄλλαν τῆς φρά-
 σεως συγκοπὴ. πηροὶ γὰρ τὸ μέγιστος, ὅταν εἰς λίαν σιωάζῃται βρα-

ξ χύ.

χῆ. ἀκούεσθω δὲ νῦν μὴ τὰ δεινότερα σιωπετραμμένα, ἀλλ' ὅσα αὐτῷ
 κρισμικρά, καὶ κατὰ κεκερματισμένα. συγκοπή μὲν δ' ἐκάλυψε τὸν νῦν·
 σιωδμία δ' * ἐπ' οὐδὲν. δῆλον δ' ὡς ἐμπαλιν τὰ ἐκτάδην,
 ἀπ' ἑμῆς γὰρ τὰ μῆκος ἀκαίρον ἀνακαλούμενα. δεινὴ δ' αἰχλὺναι
 τὰ μεγέθη καὶ ἡ μικρότης τῶν ὀνομάτων. πρῶτον γὰρ τῷ ἡροδότῳ
 κατὰ μὲν τὰ λήμματα δαιμονίως ὁ χειμὼν πέφρασαι, τινὰ δὲ νῦν
 20 διαπορεύει τῆς ὕλης ἀδοξοτόρα· καὶ εἴς τιν' ἴσως· ζεστάσης δὲ
 21 τῆς θαλάσσης· ὡς τὸ ζεστάσης πάλιν τὸ ὕψος ποδισσῶν, εἴς τὸ κα-
 22 κόσημον; καὶ ὁ αἴματος, φησὶν, ἐκπίασε· καὶ εἴς τὸ ναυάγιον
 23 βρασσομένους ἔβλεπε τέλος ἄχαι· ἀσέμνον γὰρ τὸ ἐκπίασαι,
 καὶ ἰδίω πικρὸν. τὸ δ' ἄχαι, τηλικούτων πάθοις ἀνόικτον. ὁμοίως καὶ
 ὁ θεότρυπος ὑπερφυνὼς σκόδρα τὴν τῶν πόρσου κατὰ βασιλῆα ἐπ'
 24 αἰγυπῶν, ὀνομαζομένων πρὸς τὰ ὄλα διέβαλεν. ποῖα γὰρ πάλιν, ἢ ποῖον
 25 ἔθνος τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, οὐκ ἐπεσβόλετο πρὸς βασιλείαν; τί δὲ
 26 τῶν ἐκ τῆς γῆς γλυνωμένων, ἢ τῶν κατὰ τὴν γῆν λαμμένων καλῶν;
 27 ἢ τιμίων, οὐκ ἐκρίθη δῶρον ὡς αὐτῶν; οὐ πολλὰ μὲν, καὶ πλυτε-
 28 λείσ τε στωμαὶ καὶ χλαμίδες; τὰ μὲν ἀλουεῖς, ταῖς ποικιλταῖς,
 29 τὰ δὲ, λαοὶ καὶ· πολλὰ δὲ σκλωαὶ χρυσοῖ, καὶ σκωασμῶν πασι
 30 τοῖς χρησίμοις· πάλαι δὲ καὶ ξυστάδες, καὶ κλῖναι πολυτελεῖς. ἐπ'
 31 δὲ καὶ κοῖλος ἀργύρος, καὶ χρυσοῦς ἀπειρασμένος, καὶ ἐκπύμα-
 32 τα, καὶ κρατῆρες, ὧν εἴς μὲν λιθικὴ μῆτις, εἴς δ' ἄλλους ἀκρι-
 33 βῶς καὶ πλυτελῶς εἶδες αὐτὴν ἐκπεπνημένους. πρὸς δὲ τοῖς τοῖς ἀγα-
 34 εῖς μὲν ὅσων μυριάδες, τῶν μὲν ἐλλωικῶν, τῶν δὲ βαρβα-
 35 ρικῶν. ὑπερβάλλοντα δὲ τὸ πλῆθος ὑπερβύγια, καὶ πρὸς κατὰ
 36 κοπὴν ἰορταῖς εἰς τοῖς. καὶ πολλοὶ μὲν ἀρτυμάτων μέθυνοι, πολ-
 37 λοι δ' οἱ θυλάκοι, καὶ σάκκοι, καὶ χάρται βιβλίων, καὶ τῶν ἄλλων
 38 χρησίων· τοσαῦτα δὲ κρέα τετραχιδιμένα παντοδαπῶν ἰορταῶν, ὡς
 39 σωρούς αὐτῶν γλῆσσαι τηλικούτους, ὡς τε εἴς περσιόντας πέρρωθεν
 40 ὑπερλαμβάνειν ὄχλους εἶναι, καὶ λόφους ἀνὰ θουμένους. ἐκ τῶν ὑ-
 41 ψηλοτέρων καὶ τὰ πενιότατα ἀφιδράσκει. δεινὸν πρὸς αὐτῶν τὴν
 αὐξήσιν ἐμπαλιν· καὶ τῇ θαυμασίᾳ τῆς ὕλης πρὸς σκωλῆς ἀγγελία πα-
 ραμίσας εἴς θυλάκους, καὶ τὰ ἀρτύματα, καὶ τὰ βυβλία, μα-
 χείρειον τινὰ φαντασίαν ἐκρίσιν. ὡς πρὸς γὰρ εἴτις, ἐπ' αὐτῶν ἐκεί-
 νων τῶν περὶ κοσμημάτων, μεταξὺ τῶν χρυσίων, καὶ λιθοκλήτων
 κρατήρων, καὶ ἀργύρου κοίλον, σκωλῶν τε ὄλα χρυσῶν, καὶ ἐκπω-
 μάτων

μάτων φόρων μέτε ἔθηκε θυλάκια, καὶ σακκία, ἀπὲρ πῆς αὐτῶν
τῇ προσέλει τὸ ὄρη, οὕτω καὶ τῆς ὀρυκτείας τὰ θιαυτά ὀνό-
ματ' αἰσθ, καὶ οἷον εἰς γήματα καθεύδαται πρὸς καιρὸν ἐγκατα-
ταττόμενα. πρὲς κείτ' ὡς ὁλοχερεὶς ἐπελθεῖν, καὶ ὅς ὁ χεὶρ λέγει
συμβεβληῖσθαι, καὶ πρὸς τῆς ἄλλης πρὸς αὐτῶν οὕτως ἀλλάξας,
εἰπεῖν καμύλους, καὶ πλῆθος ἑσπερίων φορτωγῶν πάν-
τα τὰ πρὸς θυφῶν, καὶ ἀπόλαυσιν ἑσπερίων χρηρημάτα, ἢ σωρὸς
ὀνομάζει πανθίων ἀσπιδμάτων, καὶ τῶν ἁπλῶν διαφέρει πρὸς ὀλο-
χηρίας, καὶ ἡδυπαθείας μάλλον, ἢ πάντ' ὡς ἐβόλετο αὐτὰρ ἐκ οὐ-
τως θείναι, καὶ ὅσα ἑσπερίων, καὶ ὀλοποιῶν ἡδύσματα. οὐ γὰρ
θεὶ κατὰ τὰν ἐν τῇς ὑψέσσιν εἰς ἐν πρὸς καὶ ὑπερβρισμαῖα, ἀλλ' ἢ σφό-
δρα ὑπὸ πινος ἀνάγκης σωθῆναι μεθεῖν. ἀλλὰ τῶν περὶ γῆρας πρὸς
τῇ αὐτῇ καὶ τῆς φωνῆς ἔχειν ἀξίαν, καὶ μεμείωται τῶν δημιουργή-
σων φύσιν τὸν ἀνθρώπων, ἢ πρὸς ἐν ἡμῖν τὰ μέρη τὰ ἀπὸ ῥῆσιν οὐκ ἔθε-
κεν ἐν προσώπῳ, οὐ δὲ τὰ τῶν παντὸς ὅκου παρὰ τῶν ἡμῶν: ἀπεκρῖ-
νατ' οὖν, ὡς ἐν τῇ, καὶ κατὰ τὸν ἐνοφάντα, ὅς ἐν τῶν ὅτι πρὸς ῥῆσιν
τῶν ὀλοχῶν ἀπὲρ ῥῆσιν, ὅσα μὴ κατὰ τῶν ὀλοχῶν τὸ τῶν ὀλοχῶν ὡς καλὸς.
ἀλλὰ γὰρ ἐκ * ἐπιδούς ἐπὶ τὰ μικροποιὰ διαριθμεῖν. περὶ τοῦ
δεδογμένον γὰρ τὸ ὅτι ἐν τῇ καὶ ὑψέσσιν ὀρυκτείας ὅς λόγος,
ὅτι ὡς τὰ ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων ποιήσει κατὰ τὸ πλείον, καὶ
ὀρυκτείας. ἐκείνο μὲν τοῖσι πόν, ἐν τῇ τῆς σῆς χρησимаθείας, οὐκ
ὀρυκτείας ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, καὶ διακρίνει τὸν ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων,
ὅτι ἐν τῇ τῆς τῶν ὀλοχῶν πρὸς ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, ὅτι ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων,
ὡς ἀμύσει καὶ ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, πῶς πρὸς τὸν ἡμέτερον αἰδ-
να πιδανῆ μὲν ἐπ' ἄκρον, καὶ πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, καὶ ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων,
καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονῆς λόγον ὀλοχοί, ὑψέσσιν δὲ λίαν, καὶ ὅτι ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων,
μεγέθεις, πλὴν εἰ μὴ πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, οὐκ ἐπὶ γίνονται φύσεις. ὅσα τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων
τῶν ὀλοχῶν πρὸς ἐπὶ τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων. ἢ νῦν δ', ἔφη, πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων
νῦν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, ὡς ἡ δημοκρατία τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων ἀγαθὴ πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων.
ἢ μὲν γὰρ καὶ σωτήριον οἱ πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, καὶ σωτήριον
ὀρυκτείας. θρέψαι τε ἢ, φησὶν, ἡμῶν τὰ φρονήματα τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων
ἢ ἐν τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, καὶ ἅμα διωθεῖν τὸ πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων
πρὸς ἀλλήλους ὀρυκτείας, καὶ τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων. ἐπὶ
γὰρ μὲν δὲ τὰ πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων ἐπὶ τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, ἐκείνους τὰ
ψυχῆς πρὸς τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων, τῇ καὶ τῶν ἑσπερίων μελετώμενα, ἀκρῶς, καὶ

οἷ ἐκτίβετο, καὶ τοῖς πείγμασι καὶ τὸ εἶδος ἐλὺθ' ὅρα σωῆναι
 λόμπει· οἱ ἦ νῦν οἰκόμεν, ἔφη, παιδομαθῆς εἶναι δουλείας δίκαιας,
 τοῖς αὐτῆς ἔθεσι καὶ ἐπιτηδύμασιν, ὅς ἀπαλὼν ἐπὶ φρονιμάτων
 μοινοῦνται ἐν ἐπαρχανώμενοι, καὶ ἀγούσοι καλίσου, καὶ τοιμωτά-
 τ' ὅν λ' ὧν νάμαθ'· τίς ἐλὺθ' ὅρα, ἔφη, λέγω. διό πορ' ὅθεν ὅτι μὴ
 κύλα κ' ἐκείνοισιν μεγαλοφύεις· διατ' ὅρα τοῖς μὲν ἄλλοις ἔξ' ἑς κ' ἢ
 εἰς οἰκέτην πίπτειν ἔφασκεν, δούλον δὲ μηδένα γινέσθαι ἔφητο· οὐ-
 δύς γ' ἀνίστατο τὸ ἀπαρρησίασεν, καὶ οἷ ἐμφερρον· ὥστε σωηθείας
 αἰεὶ κεκοινωλισμένον,

ἡμῖν γὰρ τ' ἀρετῇ, καὶ τὸν ὅμηρον, ἀρχαῖον δ' ἄλιον ἡμῖν.
 ὥς πορ' ὅν (εἴγε, φησὶ, ὅρα πῶς ὅστιν) ἀκούω, τὰ γλωττόκομα, εἰ οἷς
 οἱ πυγμαῖοι καλόμενοι ναῖοι βέρονται, ὅς μόνον καλῶναι τῶς ἐκκεκλ-
 σμένων τοῖς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ σωάγει δὲ τὸν περικείμενον τοῖς
 σῶμασι δεσμόν· οὕτως ἀπαρ' ὅρα δουλείαν, καὶ ἡ δικαιοσύνη, ψυχῆς
 γλωττόκομα, καὶ κοινὸν δὴ τις ἀρφύρ' αἰεὶ δεσμωτήριον· ἐγὼ μὲν
 τοῖς γὰρ ὥστε λαμβάνω βράδιον (ἔφη) ὃ βέλπε, καὶ ἴδιον ἀνθρώπου,
 τὸ καὶ μέμφεται τὰ αἰεὶ πρὸντα· ὅρα δὲ μὴ ποτε

* * *
 οἰκουμένης εἰς τὴν διαφθείρει τοῖς μεγάλας φύσεις, πολὺ δὲ μάλλον
 ὁ κατέχων ἡμῖν τοῖς ἀντιθυμίας ἀπεριόριστος οὐτοσι πόλεμος· καὶ
 νῦν διὰ πρὸς τοῖς, τὰ φρουροῦνται τὸν νῦν εἶον, καὶ καὶ καὶ καὶ ἀ-
 γοντα, καὶ φέροντα ταυτὶ πάθῃ· ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς τὴν ἀ-
 παντεσὶ ἀπλήτως ἡδὴ νοσοῦμεν, καὶ ἡ φιληδονία, δηλατὰ γινώσκει,
 μάλλον δὲ (ὡς αὖ εἴποι τις) καὶ τὴν ἀφύουσιν ἀλλήλους ἡδὴ ὥς
 βίου· φιλαργυρία μὲν, νόσημα μικροπρίον· φιληδονία δ' ἀγνέ-
 σατον· οὐδὲ ἔχω λαγνέμενος εὐρεῖν, ὡς οἷον τε πλοῦτον ἀόριστον ἐκ-
 πημέσαντας, τὸ δ' ἀληθέσδρον εἰπεῖν, ἐκείνους τας, τὰ συμφύητον
 τῶ καὶ εἰς τοῖς ψυχῆς ἡμῖν ἐπεισιόντα μὴ πρὸς ἀνέχου· ἀνελου-
 θεῖ γὰρ τῶ ἀμέτῳ πλούτῳ, καὶ ἀνελούτῳ, σωημένῳ, καὶ ἴτα (φα-
 σί) βεῖντα πλυτέλεια, καὶ ἄλλα ἀνείροντες ἐκείνους τῶς πόλεων καὶ
 οἰκῶν τοῖς εἰσόδους, εἰς ἃς ἐμβάνει, καὶ σωοικίεσθαι· χρόνιόντα δὲ
 τῶ καὶ τῶς βίοις, νοσήσονται καὶ τῶς σφοδρῶς, καὶ τὰ χέως γὰρ
 νόμῳ παρὰ πικροπρίον, * ἀνάλειπον ἐπὶ γληνάσι, καὶ τυφόν, καὶ
 εὐφύω, οὐ νόθα εἰσὶν τῶς γληνῆματα, ἀλλὰ καὶ πάντων γνησία· εἰ
 δὲ καὶ τῶ καὶ τῶς πλοῦτον ὥς ἐκτόνους εἰς ἡλικίας ἐλθεῖν ἔασι,
 ταχέως.

ταχώς διαπύπτας τῶς ψυχῆς ἐπίκρισιν ἀπραιτήτως, ὕβριν, καὶ
 πρᾶξις, καὶ ἀναισθησίαν. τῶς γὰρ οὕτως ἀνάγκη γίνεσθαι,
 καὶ μηκέτι τῶς ἀνθρώπου ἀναβλέπειν, μὴ δὲ πῶρα φήμης εἶναι πι-
 νὰ λόγον· ἀλλὰ τῶς αὐτῆς ἐν κύκλῳ τελεσιτελεῖσθαι κατ' ὀλίγον τῆς
 εἰσὶν πλὴν διαφθορῆς. φθίνῃ δὲ, καὶ κατὰ μὲν αἰνέσθαι τὰ ψυχῆς με-
 γέθη, καὶ ἄλλα γίνεσθαι, καὶ τὰς ἀντιθέτως ἐναντίας μέρη κ' ἀνόνηται
 ἐκ θαυμάσιον πρὸς αὐτὴν τῶς ἀφ' ἑαυτῆς. οὐ γὰρ ἀδὴ κρίσει μὲν τις
 δικαιοσύνης, οὐκ ἀν' ἐπὶ τῆς δικαίαν, καὶ καλῶν ἐλπίδος, καὶ ὑγιᾶς
 ἀν' ἐκρίθῃς γένειον. ἀνάγκη γὰρ τῶς δωροδοκῶ τὰ οἰκεία μὲν φαίνεσθαι
 καλὰ, καὶ δίκαια· ὅτ' οὐδὲ ἡμῶς ἐκείνου τῶς ὅλως ἡδὴ εἰσὶν δικα-
 σμοὶ βραβδύουσι, καὶ ἀλλοτρίαι δῆραι θανάτων; καὶ εὐεδοῦναι δια-
 δικῶν, τὸ δὲ ἐν τῇ παντὸς κερδαίνειν ὠνούμεθα, τῆς ψυχῆς ἐκα-
 στος περὶ τῆς ἐαυτῆς καὶ ὁραποδισμένοι. ἀρὰ δὲ ἐν τῇ τῶς αὐτῆς λοι-
 μῇ τῶς εἰσὶν διαφθορῆς, δοκῶν μὲν ἐπὶ ἐλπίδος πῶρα κριτῶν τῆς
 μεγάλων ἢ δυνάμεων περὶ τὸν αἰῶνα καὶ τῆς αἰσθησῶν ἀφελείας,
 καὶ μὴ κατὰ χραιρῶσι ἀγέσθαι περὶ τῆς τῶς πλεονεκτεῖν ἀδύναμιν;
 ἀλλὰ μὴ γὰρ τῶς τοιούτοις, οἷοι πῶρα ἐσμεν ἡμεῖς, ἀμύνοντες ἀρ-
 ῶν, ἢ ἐλπίδος εἶναι; ἐπεὶ τοι γὰρ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ σωθῆναι ὥς ὅτι εἰρηκτῆς
 ἀφ' ἑαυτῆς τῆς πλεονεξίας αἱ πλεονεξίαι, καὶ ἡ ἀδικαίαιαν τῶς κα-
 κῶς πλὴν οἰκουμένην. ὅλως δὲ δαπανῶν ἐφ' ἑαυτῆς εἶναι τῶς νῦν· γένω-
 μένων φύσιν πλὴν ἑαυτῆς, ἢ, πλὴν ὀλίγων, πάντες ἐγὼ καὶ βιοῦ-
 μέν, οὐκ ἄλλως ποιοῦντες ἢ ἀναλαμβάνοντες, εἰ μὴ ἐπαίνου, καὶ
 ἡδονῆς ἐνεκα. ἀλλὰ μὴ τῶς ζήλῃς, καὶ ὑμῶς ἀξίως γὰρ τὸ ὠφελείας.
 κράτιστον δὲ εἶναι ταῦτ' ἐάν, ἐπὶ δὲ τὰ σωτῆρι χερσὶν. καὶ δὲ τῶς
 τὰ πάθη, πῶρα ὧν ἐν ἑαυτῇ περὶ γένεσιν ὡς ὑπερμέθαι γὰρ ἑαυτῇ
 μνήματι, τὴν τε τῶς ἄλλου λόγον καὶ αὐτῇ τῶς ὕψους μοῖραν ἐπεχέν-
 των, ὥς ἡμῖν δοκεῖ.

ΤΕΛΟΣ.

τὰ σφάλματα οὕτω κειμήσων.

fol. 7. vers. 12. εἴνοια

fol. 9. vers. 12. ὅν περ οἶμαι καὶ τῷ χειμῶνι

fol. 9. vers. 16. ναίουσιν ἄρ

fol. 11. vers. 14. μὴ πίσει μοι

fol. 11. vers. 26. οὐρῇ δὲ

fol. 11. vers. 27. ματίεσσι, εἰδ' αὐτὸν ἐκ φωνῆ μαχέσθαι.

fol. 12. vers. 3. ἀρδανόντες

fol. 12. vers. 19. ἀρετῆς

fol. 17. vers. 31. τῷ φλεβῶν, καὶ πηλὴν τῷ ποδικορμύδι
καὶ πάντα τὰ μέλη σφοδρῶς

fol. 17. vers. 6. μετὰ δὲ τῷ ταρξί πάντα αἰσά (φισί) κα-
πασκίασιν αἰώθεν. πῶς δὲ σέρκε περὶ βολῶν μεν καὶ μάτων,
περὶ βλημάτων δὲ χειμῶνι, ἐπὶ δὲ πωμάτων δὲ τὰ πλητὰ
ἔσχατοι κτήματα σώμασι μαλακῶς καὶ πρὸς ὑπέρκυν-
σιν νομῶν δὲ

fol. 19. vers. 2. ποδικορμύδι

fol. 20. vers. 11. τῇσιν αὐτῶν

005266477

